

พระมหากษัตริย์คุณ
สู่...บ้านเขาเต่า (หัวหิน)

THAI NATIONAL ASSEMBLY LIBRARY

3961200875

บ 28017

DS มุขนิธิเพื่อการอนุรักษ์-ฟื้นฟูปะการัง
586 และชายหาด.
ภ671พ พระมหากษัตริย์คุณ สู...บ้าน
2554 เขาเต่า (หัวหิน).

74490

วันที่	22 ก.ย. 2558
เลขทะเบียน	บ 29017
เลขบัญชี	DS 586

ณบพ

๒๕๕๔

พระมหากรุณาธิคุณผู้...

บ้านเวาเต่า

(หัวหิน)

สมบัติห้องสมุดรัฐสภา

พระมหากษัตริย์คุณสู...บ้านเขาเต่า (หัวหิน)

เจ้าของ มูลนิธิเพื่อการอนุรักษ์ - ฟีนฟูปะการังและชายหาด (มอป.) การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (กนอ.)
618 ถนนนิคมมักกะสัน แขวงมักกะสัน เขตราชเทวี กรุงเทพฯ 10400
โทร. 0-2253-0561 ต่อ 1190, 2235 โทรสาร 0-2650-0200
www.ieat.go.th

เลขมาตรฐานสากลประจำหนังสือ (ISBN) 978-616-7148-59-5

พิมพ์ครั้งที่ 1 เมษายน 2554 จำนวน 3,100 เล่ม

รายชื่อคณะกรรมการมูลนิธิเพื่อการอนุรักษ์ - ฟีนฟูปะการังและชายหาด

นางอัญชลี ขวัญชัย	ประธานกรรมการ
นายชนินท์ ว่องกุศลกิจ	รองประธานกรรมการ
นางมณฑา ประณุทนรพาล	กรรมการ
พล.ร.อ. ประจิต พิทยภัทร	กรรมการ
ดร. พิชัย สนแจ้ง	กรรมการ
ดร. ธรณ์ อ่างนาวาสวัสดิ์	กรรมการ
ดร. ธรรมศักดิ์ ยี่มีน	กรรมการ
นายวรพงศ์ วรสุนทรโรสถ	กรรมการ
นายชาติ โสภณพนิช	กรรมการ
นายประเสริฐ บุญสัมพันธ์	กรรมการ
นางเกษมศรี หอมชื่น	กรรมการ
ดร. วรเทพ มุญจวรรณ	กรรมการ
ดร. ศุภิชัย ตั้งใจตรง	กรรมการ
นายเจริญชัย ประเทืองสุขศรี	กรรมการ
นายพีระวัฒน์ รุ่งเรืองศรี	กรรมการ
ดร. วีรพงศ์ ไชยเพิ่ม	กรรมการ
นางศรีวีเน็ก หัสดิน	กรรมการ
นายนราพจน์ ทิวถนอม	กรรมการและเหรัญญิก
นางสาวกฤตยาพร ทัพพะทัต	กรรมการและเลขานุการ
นางสาวปศุณดา ชื่นบุญ	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
นายเยาวนุช จิตตินันท์	ผู้จัดการสำนักงานมูลนิธิฯ

รายชื่อคณะที่ปรึกษามูลนิธิเพื่อการอนุรักษ์ - ฟีนฟูปะการังและชายหาด

พล.ต.อ. นิสสัย บุญศิริ	ที่ปรึกษากิตติมศักดิ์
นางจันทนา สุขมานนท์	ที่ปรึกษากิตติมศักดิ์
นางสาวจุฑารัตน์ สุพลชัย	ที่ปรึกษากิตติมศักดิ์
นางกรรณิการ์ ช่วยสุข	ที่ปรึกษากิตติมศักดิ์

ภาพประกอบ จากหนังสือ "เสด็จประพาสต้นมาเป็นโครงการพระราชดำริ พ.ศ. 2502-พ.ศ. 2518"
และหนังสือ "พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวกับงานพัฒนาแหล่งน้ำ"

ออกแบบและจัดทำ ฝ่าย Amarin Publishing Services

โทร. 0-2422-9000 ต่อ 1200, 1213 โทรสาร 0-2422-9091

แยงสีและพิมพ์ที่ บริษัทอมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง จำกัด (มหาชน)

65/16 ถนนชัยพฤกษ์ (บรมราชชนนี) เขตตลิ่งชัน กรุงเทพฯ 10170

โทรศัพท์ 0-2422-9000, 0-2882-1010 โทรสาร 0-2433-2742, 0-2434-1385

E-mail : aprint@amarin.co.th Homepage : http://www.amarin.com

เจตนาขององค์คณะผู้จัดทำ

หากกล่าวถึง "บ้านเขาเต่า" (หัวหิน) ชื่อของ "วัดเขาเต่า" คงเป็นที่คุ้นหูของใครหลายๆ คน เพราะวัดแห่งนี้ นับเป็นหนึ่งในวัดสำคัญทางประวัติศาสตร์ เนื่องจากพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเคยเสด็จประพาส เมื่อปี พ.ศ. 2496 และมีเหตุการณ์อันน่าประทับใจชาวบ้านเขาเต่าอย่างมีรูสึมจากเหตุการณ์ครั้งนั้น นับเป็นจุดเริ่มต้นของโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริโครงการแรกของประเทศไทย เกิดขึ้น ณ ที่แห่งนี้มากมาย

จากวันวาน ถึงวันนี้...วันเวลาผ่านไปเนิ่นนาน ความเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมของ "บ้านเขาเต่า" และวัดเขาเต่าก็ไม่อาจฝืนความเป็นไปของธรรมชาติได้

มูลนิธิเพื่อการอนุรักษ์ - พื้นฟูปะการังและชายหาด และการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ให้ความสำคัญกับการส่งเสริม การอนุรักษ์ และพื้นฟูปะการังและชายหาดในน่านน้ำไทย ได้รับการร้องขอความช่วยเหลือจากวัดเขาเต่า ให้เข้าช่วยดำเนินการแก้ไขปัญหาน้ำทะเลกัดเซาะ ณ บริเวณชายหาดหน้าวัด ทางมูลนิธิฯ จึงได้ประสานความร่วมมือกับผู้ประกอบการต่างๆ ทั้งหน่วยงานภาครัฐและเอกชน จัดทำ "โครงการก่อสร้างเขื่อนกันคลื่น วัดเขาเต่า" ขึ้น โดยถวายเป็นพระราชกุศลแด่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เนื่องในโอกาสฉลองสิริราชสมบัติครบ 60 ปี

ในการดำเนินโครงการดังกล่าว ทางมูลนิธิฯ ได้ก่อสร้างเขื่อนกันคลื่น ปรับปรุงศาลาสถิตพระบรมรูปพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 5 และปรับปรุงภูมิทัศน์บริเวณรอบวัดเขาเต่าจนแล้วเสร็จ ส่งผลให้พื้นที่บริเวณ "วัดเขาเต่า" ศาสนสถานอันเนื่องในพระมหากรุณาธิคุณ ของชาวบ้าน ได้กลับมามีความสงบ และคงความประทับใจให้กับประชาชนอีกครั้ง

มูลนิธิฯ ขอขอบพระคุณผู้ให้การสนับสนุนในการพัฒนาโครงการฯ ครั้งนี้ อาทิ บริษัท ฟิล์มมาสเตอร์ จำกัด โดยคุณสุภาวสินี นิตศาครินทร์ บริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) โดยคุณประเสริฐ บุญสัมพันธ์ บริษัท บ้านปู จำกัด (มหาชน) โดยคุณชนินทร์ วงศ์กุลกิจ และคุณเมธี เอื้ออภิฤณกุล บริษัท เหมราชพัฒนาที่ดิน จำกัด (มหาชน) โดยคุณสวัสดี หอรุ่งเรือง หน่วยบัญชาการทหารพัฒนา โดยพลเอก เสถียร เพิ่มทองอินทร์ และพลโท ปรีดิญา บุรณางกูร เจ้ากรมกิจการพลเรือนทหาร กองบัญชาการกองทัพไทย คณะกรรมการและที่ปรึกษามูลนิธิเพื่อการอนุรักษ์ - พื้นฟูปะการังและชายหาด ประธานกรรมการ กนอ. โดยคุณประสาน ต้นประเสริฐ ผู้ว่าการการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย โดยคุณมณฑา ประณูทรพาล ผู้บริหารและพนักงานการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย และผู้บริหารและพนักงานโรงงานในนิคมอุตสาหกรรมทุกแห่ง

เพื่อให้ประวัติโครงการตามพระราชดำริแห่งแรก ณ บริเวณชุมชนเขาเต่า ในพระมหากรุณาธิคุณของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช และสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ ยังคงจารึกไว้ในหัวใจไทยทุกคน มูลนิธิฯ จึงได้ขอความอนุเคราะห์จากกรมศิลปากร โดยคุณอารักษ์ สังหิตกุล อธิบดีกรมศิลปากรในขณะนั้น และคุณอรุวรรณ ทรัพย์พลอย ได้ทำการวิจัยเรื่อง "วัดเขาเต่า" รวมถึงขออนุญาตนำภาพพระราชกรณียกิจ ที่หายากและประทับใจ จากหนังสือ "เสด็จประพาสต้นมาเป็นโครงการพระราชดำริ พ.ศ. 2502 - พ.ศ. 2518" โดยเลขาธิการพระราชวัง และหนังสือ "พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวกับงานพัฒนาแหล่งน้ำของกรมชลประทาน" โดยกรมชลประทาน มาประกอบการจัดทำหนังสือ "พระมหากรุณาธิคุณสู่บ้านเขาเต่า" (หัวหิน) ในครั้งนี้ด้วย มูลนิธิฯ จึงขอขอบพระคุณผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทุกท่านที่ทำให้หนังสือเล่มนี้สำเร็จลุล่วงตามวัตถุประสงค์ทุกประการ

เหนือสิ่งอื่นใด คณะกรรมการมูลนิธิเพื่อการอนุรักษ์ - พื้นฟูปะการังและชายหาด การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ซาบซึ้งในพระมหากรุณาธิคุณของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชและสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ ที่ทรงพระราชทานน้ำพระราชหฤทัยอันเปี่ยมล้นผ่านโครงการตามพระราชดำริสู่ประชาชนชาวไทยทั่วทุกพื้นที่ และทุกหมู่เหล่าสืบเนื่องยาวนาน เพื่อความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นและความสุขของประชาชนของพระองค์

ขอจงทรงพระเจริญยงนิรันดร์

๐๑ ๒๖๗.

(นางอัญชลี ชวนิชย์)

ประธานมูลนิธิเพื่อการอนุรักษ์ - พื้นฟูปะการังและชายหาด

สารบัญ

พระมหากษัตริย์กุญชรบ้านเวาเต่า (หน้าผิง)

- 07 วันที่ฟ้าไหม้ลงมาสู่ดิน
- 15 จุดเริ่มต้นแห่งพระมหากษัตริย์กุญชร
- 21 สำนักสงฆ์เวาเต่าในวันที่ไร้ซึ่งวิสุทธิคามสีมา
- 29 จากสำนักสงฆ์สู่วัดเวาเต่า
หน้าพระที่นั่งขนาดแรกสู่ชุมชนเล็กๆริมทะเล
- 41 สมเด็จพระสมุทรรคตมศิริเว๓๓ องค์พระประธานแห่งวัดเวาเต่า
- 47 ท่านเจ้าคุณวัดเวาเต่า เจ้าอาวาสพระราชทาน
- 53 อ่างเก็บน้ำเวาเต่า
จุดเริ่มต้นโครงการพระราชดำริเพื่อการพัฒนาชลประทาน
- 63 สภานีออนามังบ้านเวาเต่า
สภานพวงบาคแห่งแรกของบ้านเวาเต่า
- 67 โรงเรียนเทศบาลบ้านเวาเต่า
สถานที่สอนวิชาว่าด้วย "เรื่องดิน" ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว
- 79 ศูนย์ผลิตกรรมทอผ้า โครงการเริ่มแรกของศิลปาชีพ

89 โครงการพระราชดำริสวนป่าขนาดทรงใหญ่ พื้นที่ฟาร์มส่วนพระองค์

103 บ้านเวาเต่า...จากอดีตสู่ปัจจุบัน

111 โครงการเขียนกันคคีน วัดเวาเต่า...จากชาวประชา สู้ฟ้าเบื้องบน

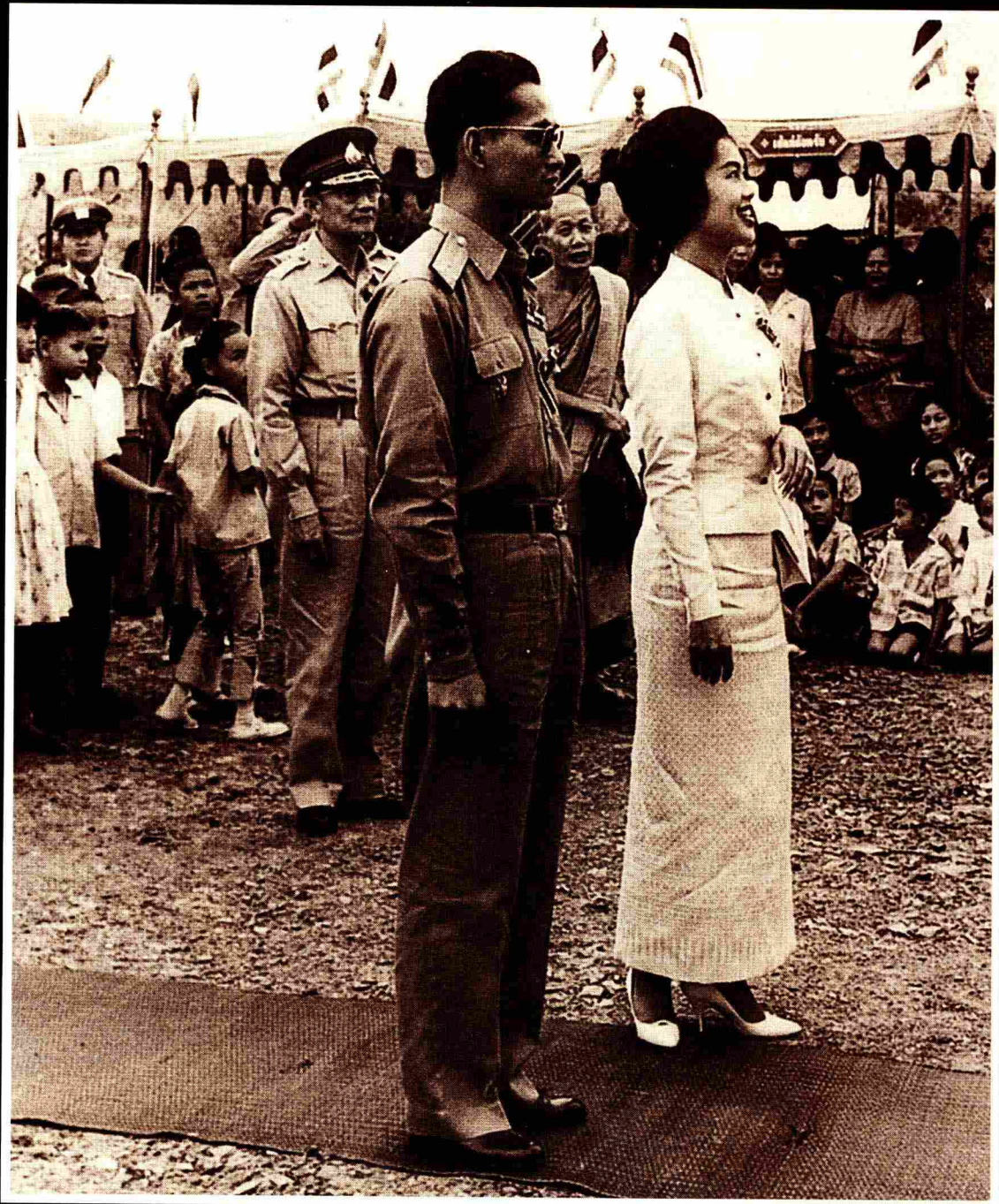
- ผสานความร่วมมือระหว่างมูลนิธิเพื่อการอนุรักษ์-ฟื้นฟูปะการังและ
ชายหาด (มอป.) การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (กนอ.)
และผู้มีจิตศรัทธาร่วมบริจาค
- ก่อสร้างเขียนกันคคีน
- ปรับปรุงศาลาพระปิยะสามัคคีรังสรรค์
- ปรับปรุงภูมิทัศน์
- รวบรวมผู้ร่วมสนับสนุน

120 แผล่งที่นางองจ้อมูล

- หนังสือพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวกับงานพัฒนาแหล่งน้ำ
- หนังสือวัดเวาเต่า : ศูนย์รวมจิตใจชุมชนบ้านเวาเต่า
และโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ
- หนังสือเสด็จประพาสขึ้นมาเป็นโครงการพระราชดำริ
พ.ศ. 2502 - พ.ศ. 2518
- เว็บไซต์

พระมหากรุณาธิคุณสู่...
บ้านเวาเต่า (นิวนิม)

วันที่ฟ้าให้ลงมาสู่ดิน

"เราจะครองแผ่นดินโดยธรรม เพื่อประโยชน์สุขแห่งมหาชนชาวสยาม"

เสียงพระราชดำรัสในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชมหาราช ที่พระราชทานแก่ปวงชนชาวไทยในพิธีบรมราชาภิเษก 5 พฤษภาคม พ.ศ. 2493 ดังตลอดผ่านรายการสารคดีทางวิทยุเครื่องเก่าคร่ำคร่า ที่ชายชราชื่อ พนม ช่อจันทร์เปิดฟังยามนั่งเฝ้าวีวี่ที่ปล่อยออกกินหญ้าที่กลางทุ่งตะกาด

รายการสารคดีในวิทยุกล่าวถึงพระราชกรณียกิจนานัปการที่องค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงอุทิศพระวรกายเพื่อปวงชนชาวไทย

หากสิ่งที่ชายชราได้ยิน กลับเป็นพระสุรเสียงนุ่มนวลที่พระองค์ตรัสกับเขาลั้ๆ เมื่อ 50 กว่าปีก่อนว่า

"ขอบใจมาก"

พนม ช่อจันทร์ หลับตาและนឹกย้อนกลับไป ภาพความทรงจำนั้นยังคงชัดเจน แม้วัยของเขาจะล่วงมาถึง 60 กว่าปีเข้านี้แล้วก็ตาม

เด็กชายพนม เป็นเด็กโขงแห่งโรงเรียนบ้านเขาเต่า เรียนตกซ้ำชั้นมาหลายปี เพราะชอบหนีโรงเรียนไปวิ่งเล่น เลี้ยงวัว เพื่อนร่วมห้องจบไปแล้วหลายต่อหลายรุ่น แต่เขาก็ยังซ้ำชั้นอยู่ที่เดิม คือ ที่ชั้น ป.4 ที่มีครูแล สังข์สุขเป็นทั้งครูใหญ่และครูคนเดียวของโรงเรียน

แล้ววันนั้น เหตุการณ์ครั้งสำคัญในชีวิต ก็เกิดขึ้นกับเด็กไม่รักดีอย่างเขา

เด็กชายไม่ไปโรงเรียน แต่กลับออกไปเลี้ยงวัวกลางทุ่งกับเพื่อนอีกสองคน ระหว่างที่กำลังเล่นสนุกตามประสาเด็ก ก็เหลือบไปเห็นรถจี๊ปสีเขียวหลังคาผ้าเต็นท์คันหนึ่งติดหล่มอยู่ในขี้เลน โดยมีชายคนหนึ่งขับมาคนเดียว และพยายามขับรถขึ้นจากหล่มอยู่นาน ทั้งสามจึงตัดสินใจวิ่งเข้าไปช่วยเข็น

ท่ามกลางแดดเปรี้ยง เด็กสามคนพยายามเข็นรถอยู่ร่วมชั่วโมง แต่ยิ่งเร่งเครื่อง ล้อรถก็ยิ่งจมลึกลงไปทุกที เพราะแม้ปกติพื้นตรงนั้นจะแน่นพอให้รถวิ่งได้ แต่ยามที่น้ำทะเลท่วมเข้ามาแล้วลดลงไป พื้นแน่นๆ ก็กลายเป็นดินเลนแบบนี้ สุดท้ายทุกคนจึงหมดแรง ต่างหยุดพักแผ่หรากันอยู่ตรงนั้น

หากเสียงของชายเจ้าของรถทำให้เด็กทั้งสามหันไปมองแทบจะพร้อมกัน

“คุณเคงเห็นคนหัวที่ไหน”

ชายคนนั้นเอ่ยถาม พร้อมยื่นแบงก์สิบละหนึ่งบาทมาให้

เด็กชายพนมตอบว่า

“เคงเห็นแต่ในแบงก์ แต่ไม่เคงเห็นตัวจริง”

ชายคนนั้นถอดหมวกที่สวมอยู่ออก และถามกลับมาอีกว่า

“เสียหว่าไหน”

วินาทีนั้นเอง เด็กชายทั้งสามรู้แล้วว่าชายที่เขาเห็นแต่งกายธรรมดาสวมเสื้อเชิ้ต กางเกงขายาว คนที่พวกเขากำลังสนทนากันอยู่นั้นเป็นใคร ต่างคนต่างนั่งอึ้งเข้าอ้อน ทรวดลงนั่งกลางเลน กราบลงแทบพระบาท

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวตรัสว่า

“ลูกนี่ ลูกนี่เกิด อย่านั่งเคง มันเคอะ”

จากนั้น เมื่อพระองค์ท่านทรงเห็นว่ากรณีนี้คงเกินกำลังเด็กทั้งสาม จึงทรงพระอักษรสั่งข้อความใส่กระดาษ มอบให้เด็กชายนำไปส่งให้ครูที่โรงเรียนเทศบาลบ้านเขาเต่า

เด็กชายรีบเก็บใส่กระเป๋ากางเกงขาดๆ แล้วออกวิ่งต่อไปในทันที

ทว่าก่อนที่พระราชสาส์นสำคัญจากองค์ในหลวงจะตกถึงมือครูแล เด็กชายก็ต้องชดใช้ความผิดที่หนีเรียนเสียก่อน ด้วยการโดนกึ่งสะแกที่ครูสั่งให้ไปหักมาเองกับมือหวดเข้าอย่างจัง ไปเสียคนละ 3 ที

เด็กน้อยคลำกันป้อยุๆ ครางเบาๆ พอให้รู้สึกหายเจ็บ แล้วจึงยื่นจดหมายสำคัญให้ครู โดยไม่ได้พูดอธิบายอะไร

ครูแลได้เห็นจดหมายก็ยังไม่รู้ว่าเจ้าของจดหมายนี้เป็นถึงองค์เหนือหัว แต่ด้วยน้ำจิตน้ำใจแบบไทย เห็นใครเดือดร้อนก็ต้องช่วยเหลือ ครูจึงสั่งการเกณฑ์เด็กโตๆ ไปร่วมยี่สิบคน ให้ไปช่วยกัน จนในที่สุดรถยนต์พระที่นั่งก็ขึ้นจากหลมจนได้

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวตรัสชอบใจ ก่อนเสด็จจากไป หากเสียงนั้นยังก้องกังวานในใจของเด็กชายมาจนแก่ชรา

แม้จะต้องแลกมาด้วยแนวเลือดชีพจากกึ่งสะแก แต่พนมบอกกับตัวเองว่า...ยิ่งกว่านี้ ก็ยอม

เหตุการณ์อันเกิดจากความบังเอิญครั้งนั้น เป็นความภาคภูมิใจอย่างยิ่งใหญ่ในชีวิตที่พนม ช่อจันทร์ ชายชราซึ่งเรียนจบเพียงชั้น ป.4 บอกกับใครต่อใครว่า

“เป็นสิ่งที่มีความจิ่งกว่าเงินทอง”

หากเหนือขึ้นไปกว่านั้น การที่รถจี๊ปพระที่นั่งมาตกหล่มที่บ้านเขาเต่าได้กลายเป็นจุดเริ่มต้นของน้ำพระกรุณา ที่นำพาเอาความเจริญและความสมบูรณ์พูนสุขมาสู่ผู้คนที่งมูบ้าน

และสิ่งนี้เองที่ทำให้ตลอดชีวิตที่เหลือของชายชรา ไม่เห็นใครจะนำขึ้นชมบูชาได้เท่ากับองค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวของปวงชนชาวไทยพระองค์นี้อีกแล้ว

2

จุดเริ่มต้นแห่งพระมหากรุณาธิคุณ

เขาเต่าเป็นหมู่บ้านเล็กๆ อยู่ในตำบลหนองแก อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี อยู่ห่างจากที่ว่าการอำเภอบางละมุง ประมาณ 12 กิโลเมตร ชาวบ้านส่วนใหญ่ตั้งถิ่นฐาน บ้านเรือนอยู่บนสันทรายตามชายฝั่งทะเล เป็นแนวยาวไปจรดเขาเต่า ภูเขาที่มีรูปร่าง คล้ายเต่าหันหัวลงทะเล หมู่บ้านแห่งนี้ จึงมีชื่อว่า “บ้านเขาเต่า”

ชาวบ้านที่บ้านเขาเต่ามีอาชีพประมงมาแต่ครั้งปู่ย่าตายาย แต่ในสมัยนั้นชีวิตความเป็นอยู่ยากลำบากกว่าที่เป็นในปัจจุบันมาก ถนนหนทางเป็นดินเลน เต็มไปด้วยหลุมบ่อ ไม่มีน้ำจืดเพียงพอสำหรับดื่มกิน อีกทั้งดินก็ไม่เอื้ออำนวยต่อการเพาะปลูก

บริเวณรอบๆ หมู่บ้านเป็นสันทราย มีช่องว่างเป็นพื้นที่ลุ่มไปจนจรดกับเขาเต่า ยามที่น้ำทะเลขึ้นสูงจะเข้าท่วมขังเป็นพื้นที่กว้างไกลประมาณ 600 ไร่ ตรงส่วนนี้เองที่ชาวบ้านเรียกกันว่า “ตะกาด” อันเป็นภาษาท้องถิ่น หมายถึงพื้นที่ที่น้ำทะเลขึ้นถึง และเมื่อเวลาน้ำลง พื้นที่บริเวณนั้นจะกลายเป็นเลน พื้นที่แบบนี้ไม่สามารถใช้เพาะปลูกพืชใดๆ ได้ จะมีก็แต่ต้นขลุ่ ต้นชะคราม ผักเบี้ย และหญ้าชันกาดเท่านั้นที่ขึ้นอยู่เป็นระยะโดยทั่วไป และเป็นที่อาศัยของปูตัวเล็กๆ ที่เรียกว่า ปูเบี้ยว อยู่เต็มไปหมด

เมื่อดินเป็นเช่นนี้จึงส่งผลถึงแหล่งน้ำจืดใต้ดิน ซึ่งจะขุดหาได้ยากกว่าพื้นที่บริเวณอื่นๆ เมื่อถึงหน้าแล้ง น้ำฝนที่เก็บกักไว้หมดลง แหล่งน้ำจืดแห่งเดียวที่ชาวบ้านได้อาศัยใช้ดื่มกิน คือตาน้ำที่บริเวณเขาพุ ห่างจากหมู่บ้านประมาณ 1 กิโลเมตร ซึ่งชาวบ้านต้องไปหาบมาใช้ด้วยความยากลำบาก ไม่ต้องพูดถึงน้ำที่จะใช้ในการปลูกพืชว่าจะยิ่งหายากขึ้นไปเพียงใด

ปัญหาสำคัญของชาวบ้านเขาเต่าในขณะนั้นจึงทบทวีคุณ ด้วยความอึดอัดทั้ง “ผืนดิน” อันสมบูรณ์ที่จะใช้ในการเพาะปลูกยังชีพ และ “แหล่งน้ำ” ในการอุปโภคบริโภค สภาพความเป็นอยู่จึงยากลำบากและขาดแคลนอย่างสุดประมาณ

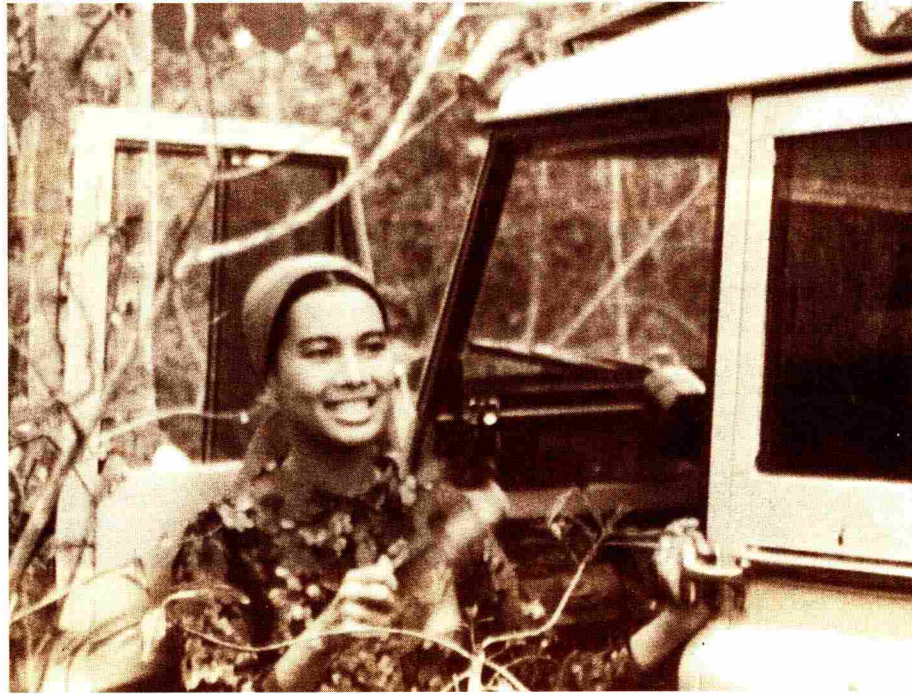
จนวันหนึ่ง ในฤดูร้อนของปี พ.ศ. 2496 วันที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้เสด็จพระราชดำเนินมายังบ้านเขาเต่าด้วยรถจี๊ปพระที่นั่ง และได้จมนลงในบริเวณทุ่งตะกาด หลังจากชาวบ้านได้ช่วยกันเข็นรถจนสามารถเสด็จพระราชดำเนินต่อไปได้ พระองค์ได้มีพระราชปฏิสันถารถึงความเป็นอยู่และปัญหาของราษฎรชาวเขาเต่า จึงทรงได้ทราบว่ามีปัญหาขาดแคลนน้่าอย่างแสนสาหัส

“หมู่บ้านเขาเต่า” จึงเป็นเสมือนโรงเรียนธรรมชาติแห่งแรกที่ได้ทรงศึกษาปัญหาทั้งเรื่อง “น้ำ” และ “ดิน” เป็นสถานที่แรกที่ทรงเริ่มโครงการในการแก้ไขปัญหการขาดแคลนน้่าจืดของชาวบ้าน โดยการก่อสร้างทำนบดินปิดกั้นน้ำทะเลไม่ให้ไหลกลับลงสู่ทะเล และปล่อยทิ้งไว้ให้ความเค็มเจือจางทำให้เกิดเป็นอ่างเก็บน้ำสำหรับชาวบ้านได้ใช้ทั้งการอุปโภคบริโภค เลี้ยงปลา รวมทั้งเพื่อการเพาะปลูกพืชอีกด้วย

ในแง่ของการพัฒนาปรับปรุงดินที่เสื่อมคุณภาพ ทรงสนพระทัยศึกษาปัญหาดินในตะกาดของบ้านเขาเต่าที่ไม่สามารถเพาะปลูกได้ ได้ทรงให้ผู้เชี่ยวชาญดินชาวต่างประเทศมาทำการตรวจวิเคราะห์ดินที่นี่ และมีการลงความเห็นไว้เมื่อเกือบ 50 ปีที่แล้วว่า

“เป็นดินที่ฟ้าไม่มี เป็นดินที่เวทที่สุดในโลก”

แม้จะทรงทราบเช่นนั้น หากองค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวก็ไม่ทรงย่อท้อ ไม่ทรงปล่อยให้ชาวบ้านเขาเต่าใช้ชีวิตไปตามยถากรรม หากทรงพระวิริยะอุตสาหะ ศึกษาเรียนรู้ และหาวิธีการต่างๆ มาช่วยเหลือชาวบ้านอย่างเต็มที่

และไม่เพียงเรื่องของ “ดิน” และ “น้ำ” เท่านั้นที่ทรงสนพระทัย หากยังทรงห่วงใยไปถึงความเป็นอยู่ของราษฎรที่ยังยากจนอยู่มาก ทุกครั้งที่เสด็จพระราชดำเนินไปเขาเต่า ก็ทรงนำเครื่องอุปโภคบริโภคไปพระราชทาน อีกทั้งยังมีพระราชดำริถึงการพัฒนาหมู่บ้านในหลายๆ ด้าน ทั้งวัดวาอาราม สถานพยาบาล สถานศึกษา รวมไปถึงการประกอบอาชีพเสริมเพื่อสร้างรายได้

เหตุการณ์ในครั้งนั้น จึงนับเป็นจุดเริ่มต้นของโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริในการพัฒนาชุมชนบ้านเขาเต่าในเวลาต่อมาอีกหลายต่อหลายโครงการ และนำมาซึ่งความเจริญ ความสมบูรณ์พูนสุขของชุมชนในปัจจุบัน

หากใครได้มาเห็นความเจริญของบ้านเขาเต่าในวันนี้ คงคาดไม่ถึงว่าครั้งหนึ่งหมู่บ้านเล็กๆ แห่งนี้ เคยยากไร้แร้นแค้นสักเพียงใด

คำหักสงฆ์เขาเต่า
ในวันทิวไรซึ่งวิสุทคามสีมา

เมื่อดนพรำพร่างพรูลงสู่ชุมชนบ้านเขาเต่า แม้ไม่แรงถึงขนาดทำให้พื้นเปียกชุ่มโชก แต่ก็สร้างความลำบากให้กับคนที่จะมาร่วมพิธีศพบากโขอยู่

พระลงสวดแล้ว แต่คนฟังสวดยังจัดสรรพื้นที่นั่งกันไม่ลงตัวเพราะพื้นที่เปียก ทำให้บริเวณนั่งฟังสวดเหลือไม่มาก หากใครมาทีหลังก็คงต้องหากำบังกันไปตามมีตามเกิด...

นั่นเพราะบ้านเขาเต่านั้นยังกันดารนัก พื้นที่ยังเป็นป่าดงอยู่มาก สถานที่ประกอบพิธีกรรมทางศาสนาก็ยังไม่มี ที่เดียวที่พอจะใช้การได้คือ เฝิงเล็กๆ ที่ชาวบ้านร่วมกันสร้างขึ้นชั่วคราว แด้ให้พอกันแดดกันฝน ใช้เป็นที่ทำพิธีศพบของผู้คนในแถบเขาเต่านี้เพียง 2-3 หมู่บ้าน บางครั้งก็ได้อาศัยเป็นที่พักชั่วคราวสำหรับพระสงฆ์ที่จาริกอุคงค์ผ่านมา

ต่อมาเพิงเล็กๆ นั้นจึงได้ขยับขยายกลายเป็นศาลาไม้มุงด้วยสังกะสี ด้วยการริเริ่มของนายม่วยและนางออม สองสามีภรรยาที่ย้ายเข้ามาสร้างบ้านอยู่ที่เขาเต่าเป็นหลังแรกๆ ได้รวบรวมชาวบ้านให้มาช่วยกันปลูกสร้างศาลาลงบนที่ดินของนายเอี่ยม และนางไฟ ผู้มีจิตกุศลยกพื้นที่ให้เป็นสาธารณะจนแล้วเสร็จเป็นศาลาขึ้นใน พ.ศ. 2477 จึงนับได้ว่า **สำนักสงฆ์เขาเต่า** ได้เริ่มต้นขึ้นจากศาลาหลังนี้

เมื่อมีศาลาขึ้นแล้ว การประกอบพิธีทางศาสนาที่สะดวกสบายขึ้น เพราะกันแดดกันฝนได้ดี จึงเริ่มมีพระสงฆ์เดินทางมาพักจำพรรษา และต่อมาก็ได้รับการยกย่องให้ขึ้นเป็นเจ้าอาวาสรูปแรกของสำนักสงฆ์เขาเต่า พระภิกษุรูปนั้น คือ หลวงพ่อเคี่ยม

หลวงพ่อเคี่ยม เป็นพระที่ขยันขันแข็งการทำงานทุกอย่าง อีกทั้งยังเป็นผู้ใส่ใจในการก่อสร้างพัฒนาอยู่มาก จึงได้พยายามหักล้างถางพงและปรับที่ดินในบริเวณสำนักสงฆ์ให้สม่ำเสมอเป็นลานกว้าง ที่ได้ยังเป็นป่ารกทึบก็ถากถางให้โล่งเตียน ที่ได้เป็นที่ลุ่มเป็นดอนก็ให้ปรับให้เรียบเสมอกัน ทำให้สำนักสงฆ์เป็นที่น่าอยู่อาศัยขึ้นมาก

พร้อมกันนี้ก็ได้อุดการก่อสร้างที่พักอยู่อาศัยของพระสงฆ์สามเณรเพิ่มเติมขึ้นอีก โดยได้รับประทานตำหนักพักร้อนริมทะเลของสมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมพระยาชัยนาทนเรนทรจากหม่อมเจ้าปิยะรังสิต รังสิต พระโอรส มาปลูกสร้างเป็นกุฏิหลังใหญ่ขึ้นหลังหนึ่ง แล้วต่อมาก็ได้ปลูกกุฏิหลังเล็กๆ เพิ่มเติมขึ้นอีกหลายหลัง จึงทำให้มีพระมาอยู่จำพรรษามากขึ้นเรื่อยๆ

เมื่อหมดสมัยหลวงพ่อเคี่ยมแล้ว พระสุเมธ (ภายหลังได้เป็นพระปลัดสุเมธ สุเมโธ) ก็ได้ปกครองสำนักสงฆ์เขาเต่าสืบต่อมาตั้งแต่ พ.ศ. 2494 พระสุเมธ หรือที่ชาวบ้านนิยมเรียกว่า “หลวงพ่อเมธ” จึงนับได้ว่าเป็นเจ้าอาวาสรูปที่ 2 แห่งสำนักสงฆ์เขาเต่า และอาจจะกล่าวได้ว่า

เป็นเจ้าของอาวาสรูปแรกที่ปกครองวัดเขาเต่าให้เป็น **วัดธรรมยุต**¹ โดยสมบูรณตามระเบียบของคณะสงฆ์

หลวงพ่อเมธได้เข้ามาสานต่อการพัฒนาสำนักสงฆ์ให้เจริญก้าวหน้าขึ้นอีกหลายด้าน ทั้งการสร้างกุฏิเพิ่มเติม สร้างถังเก็บน้ำฝนขนาดใหญ่ที่มีความคงทนแข็งแรง เพื่อเก็บกักน้ำฝนไว้ใช้ในฤดูแล้ง นับเป็นประโยชน์ต่อสำนักสงฆ์เป็นอย่างมาก

เนื่องจากหลวงพ่อเมธเป็นพระที่มีจิตใจโอบอ้อมอารี ช่วยเหลือบำบัดทุกข์ให้แก่ชาวบ้าน อยู่มาได้ขาด จึงได้รับความเคารพนับถือและสนับสนุนจากชาวบ้านในทุกเรื่อง รวมถึงการที่สำนักสงฆ์ได้มีไฟฟ้าใช้ ก็มาจากความศรัทธาที่มีต่อหลวงพ่อเมธนี่เอง

ในอดีตนั้น ความเจริญยังไม่ถึงบ้านเขาเต่า พอตกค้ำทั้งหมู่บ้านก็จะเงียบสงัด มีเพียงแสงริบหรี่จากแสงเทียนและแสงตะเกียง ซึ่งชาวบ้านและพระภิกษุสามเณรจุดไว้ใช้กันเพียงเท่านั้น

ต่อมาร้อยตรีเฉลิม และนางวรจิตต์ พิพัฒน์พันธุ์ ชาวกรุงเทพฯ ได้เข้ามาสร้างบ้านพักเรือนอยู่ริมชายทะเล เขตบ้านติดต่อกับวัด และเมื่อได้คุ้นเคยกับหลวงพ่อเมธ ก็มีจิตศรัทธาต่อสายไฟฟ้าจากเครื่องกำเนิดไฟฟ้าที่ใช้ในบริเวณบ้านพักของตนเข้ามาในวัดเขาเต่า เพื่อถวายให้ทางวัด พระภิกษุสามเณรจึงใช้ไฟฟ้าในการดูหนังสือและเจริญภาวนาในยามค่ำได้สะดวกสบายกว่าเดิมมาก

¹ **ธรรมยุต** เป็นนิกายหนึ่งของพระสงฆ์ในประเทศไทย เป็นฝ่ายวิปัสสนาธุระ ตั้งขึ้นในสมัยรัชกาลที่ 3 แห่งกรุงรัตนโกสินทร์ โดยพระวชิรญาณเถระ (เจ้าฟ้ามงกุฎ : พระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 4) ตั้งขึ้นมาเพื่อปฏิรูปและฟื้นฟูด้านวัตรปฏิบัติพระสงฆ์ให้มีความถูกต้องและเข้มงวดตามพุทธบัญญัติ ให้พระภิกษุสงฆ์มีวัตรปฏิบัติที่เคร่งครัดถูกต้องตามพระวินัยปฏิบัติในสิ่งที่ถูกต้องดีงาม ศึกษาพระปริยัติธรรมอย่างเข้าใจแจ่มแจ้ง เป็นการฟื้นฟูพระพุทธศาสนาในส่วนที่บกพร่องของพระสงฆ์ไทยที่มีมาแต่โบราณ ให้สมบูรณทั้งพระวินัยปิฎกและพระสุตตันตปิฎก ซึ่งเป็นการสืบต่ออายุของพระพุทธศาสนาให้เจริญรุ่งเรืองอย่างบริบูรณ์ขึ้นในประเทศไทย

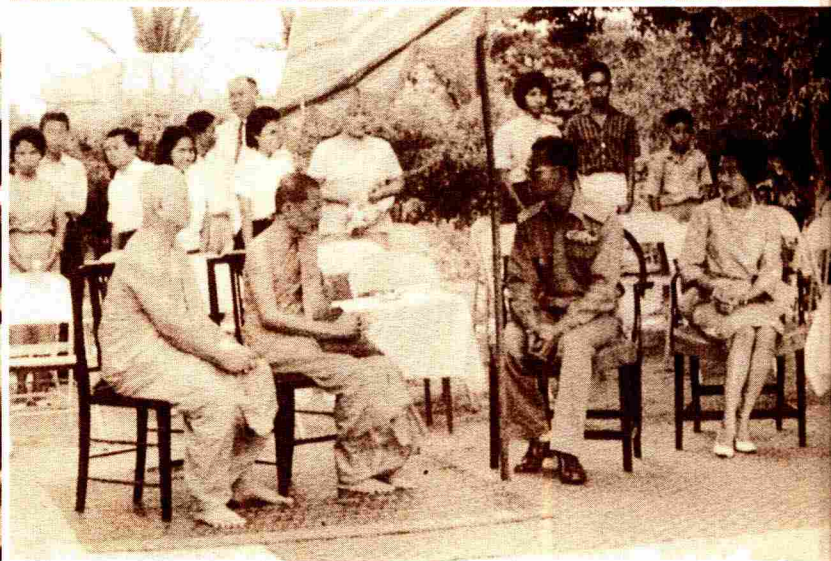
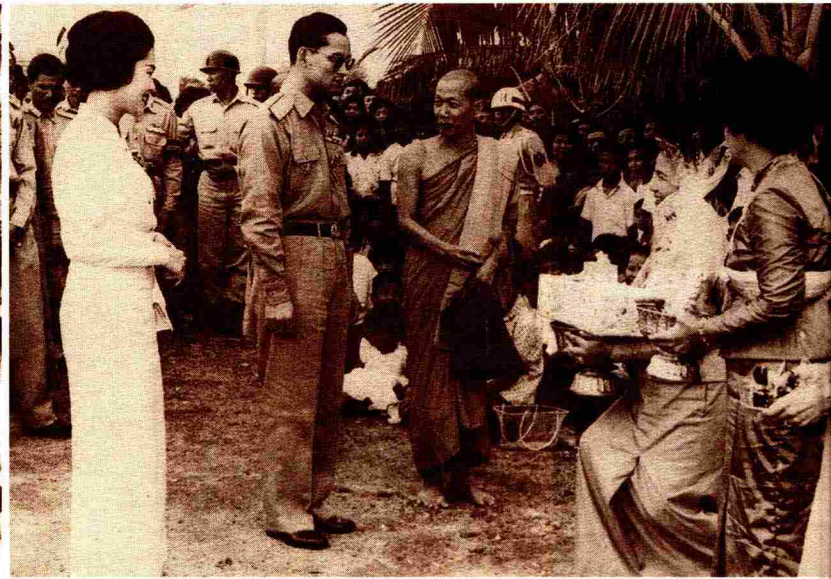
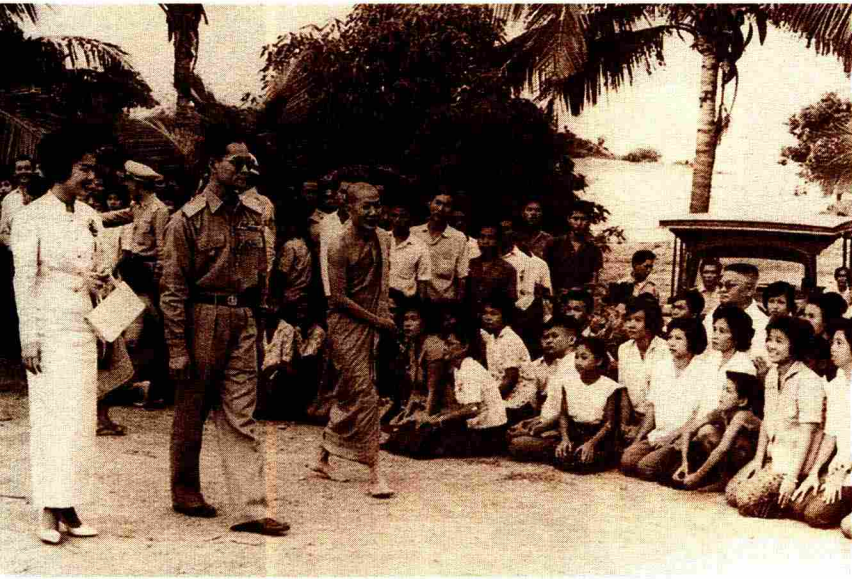
ด้วยศรัทธาที่มีต่อหลวงพ่อเมธ ในเวลาต่อมา ร้อยตรีเฉลิม จึงได้อุปสมบทแล้วเดินทางมาจำพรรษาอยู่ที่สำนักสงฆ์เขาเต่า ซึ่งในระหว่างจำพรรษาได้เห็นกุฏิหลังเดิมชำรุดทรุดโทรมไปมาก จึงเกิดความคิดที่จะสร้างกุฏิหลังใหม่ขึ้นแทน โดยจัดสร้างเป็นกุฏิหลังใหญ่ห้าห้อง มีไฟฟ้า และห้องน้ำพร้อม ใช้ทุนทรัพย์ของนางวรจิตต์ พิพัฒน์พันธุ์ ภรรยา ให้ชื่อกุฏิหลังนี้ว่า "กุฏิสาธรรพยาบาลผดุงครรภ์สามัคคีรังสรรค์" (ตามชื่อ "สาธรรพยาบาลผดุงครรภ์" ที่ทั้งสองเป็นเจ้าของ) สร้างแล้วเสร็จในเดือนมีนาคม พ.ศ. 2499

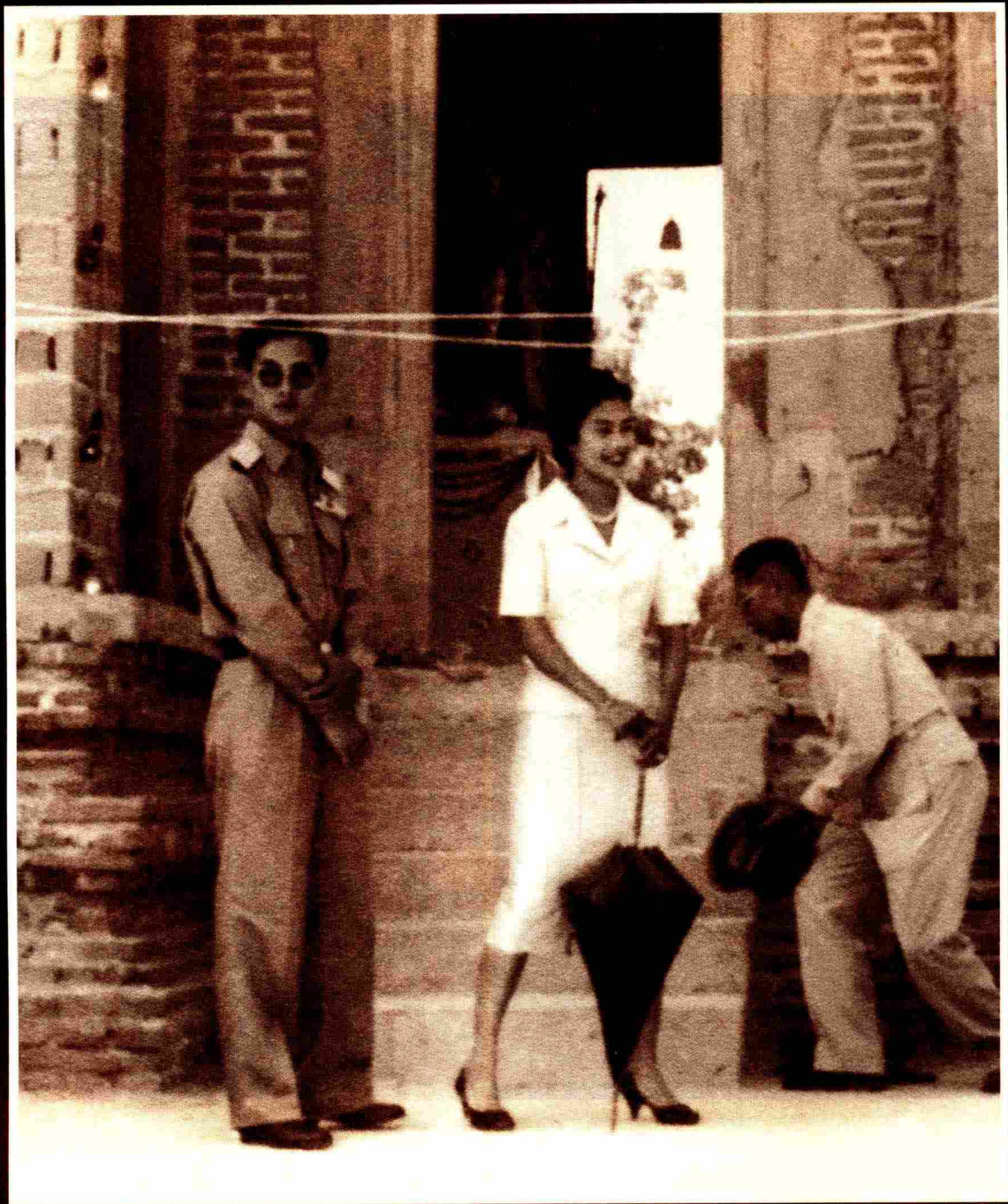
ในยุคสมัยที่หลวงพ่อเคี่ยมและหลวงพ่อเมธเป็นเจ้าของวัด จึงนับเป็นช่วงเวลา que สำนักสงฆ์เขาเต่าได้พัฒนาขึ้นมา ทั้งในส่วนของศาลา อาณาบริเวณโดยรอบ และเนื้อที่ของสำนักสงฆ์ ซึ่งแต่เดิมได้มีชาวบ้านเขาเต่า คือ นายเอี่ยม และนางไฟ ได้อุทิศถวายเพียงเพื่อปลูกสร้างเป็นศาลาสำหรับพิธีทำศพ แต่ต่อมาด้วยความศรัทธาของชาวบ้าน ได้มีผู้ถวายที่ดินเพิ่มเติมอีกหลายครั้งหลายหน ที่ดินธรณีสงฆ์ จึงมีจำนวนเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ จนถึงประมาณ 52 ไร่ 2 งาน 71 ตารางวา นับได้ว่าเป็นสำนักสงฆ์ที่มีเนื้อที่กว้างขวางแห่งหนึ่ง

แต่ถึงกระนั้น สำนักสงฆ์แห่งนี้ก็ยังคงขาดสิ่งสำคัญ ซึ่งก็คือ "วิสุงคามสีมา" ที่พระเจ้าแผ่นดินจะพระราชทานให้ เพื่อให้เป็นที่สร้างพระอุโบสถ หรือเขตที่พระสงฆ์จะใช้ประกอบสังฆกรรมให้ถูกต้องตามพุทธบัญญัติอยู่นั่นเอง

จึงยังไม่อาจกล่าวได้ว่า สำนักสงฆ์แห่งนี้เป็นศูนย์รวมจิตใจของชาวบ้านได้อย่างสมบูรณ์

4

จากสำนักสงฆ์วัดเวาเต่า
หน้าพระตำหนักแรกสู่ชุมชนเล็กๆ ริมทะเล

...เรือใบลำใหญ่โคลงไปมา คลื่นลมวันนี้แรงนัก ชัดเข้ากระทบข้างเรือลูกแล้ว
ลูกเล่า เล่นเอาทั้งคนทั้งพระชวนเซไปตามๆ กัน

ปกติแค่รำแดดก็ยังพอรับ แต่วันนี้ดูทีท่าแล้ว พระพิรุณท่านคงจะไม่เป็นใจ
ไม่มีใครก็ใคร หรือไม่กี่ทุกคนนั่นแหละ ที่จะต้องเปียกปอน...

ห่างออกไปจากชายฝั่ง ทะเลหน้าสำนักสงฆ์เขาเต่าถูกสมมุติเป็นอุโบสถชั่วคราวที่เรียกว่า อุทกเขปสีมา² เพื่อให้ในการทำพิธีอุปสมบทให้กับลูกชายของชาวบ้านคนหนึ่ง

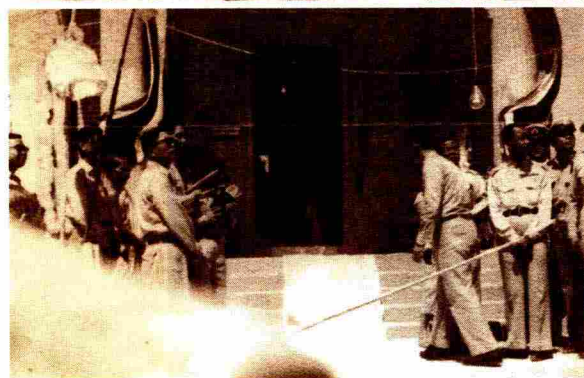
การที่ต้องออกไปทำพิธีถึงกลางทะเลก็เนื่องจากขณะนั้นที่สำนักสงฆ์เขาเต่ายังมีฐานะ เป็นเพียงสำนักสงฆ์ ยังไม่ได้รับพระราชทานวิสุงคามสีมายกฐานะให้เป็นวัด จึงยังไม่สามารถ ที่จะสร้างอุโบสถที่ใช้ในการประกอบสังฆกรรมให้ถูกต้องตามพุทธบัญญัติได้ ชาวบ้านจึงได้ถือ อนุโลมตามพุทธบัญญัติกำหนดเขตสังฆกรรมโดยไปอุปสมบทในทะเล กำหนดให้ห่างจากชายฝั่ง เป็นระยะ 3 เส้น ซึ่งถือว่าเป็นเขตที่ไม่มีผู้ใดครอบครอง คือ เป็นทะเลหลวง ไม่มีเจ้าของ

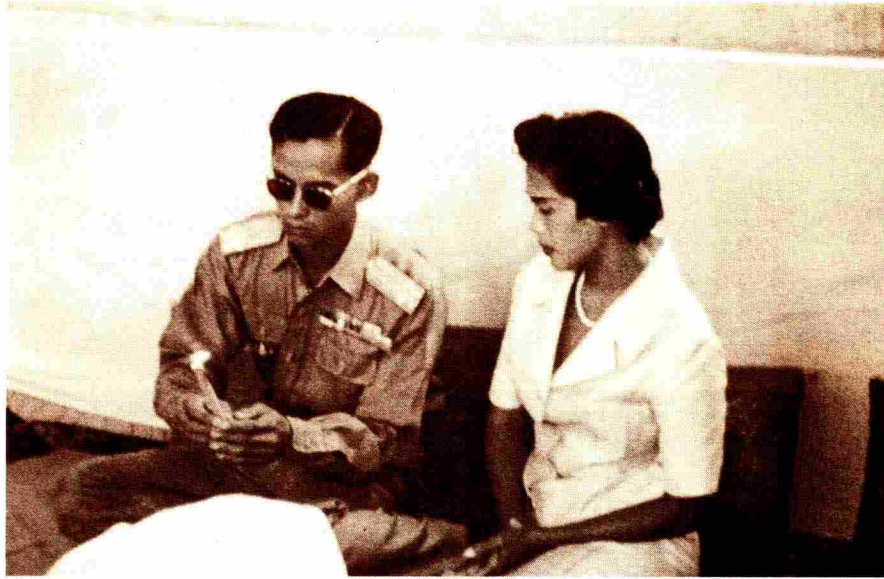
การทำพิธีอุปสมบทของชุมชนบ้านเขาเต่าในยุคนั้นจึงไม่ค่อยราบรื่นต้องผจญกับการ เปลี่ยนแปลงทางธรรมชาติ ไม่ว่าจะเป็นแสงแดดที่แผดร้อน ฝนตก พายุเข้า สร้างความลำบาก ให้กับประกอบพิธีเป็นอย่างมาก

สิ่งที่ชาวบ้านต้องการเป็นอย่างยิ่งในขณะนั้น คือ อุโบสถเล็กๆ สักหลัง เพื่อให้ประกอบ พิธีกรรมทางศาสนา

² **อุทกเขปสีมา** อุทกเขปสีมาหรืออุทกทุกเขปสีมา หมายถึง สีมาที่อาศัยน้ำเป็นสิ่งกำหนดเขตแดน น้ำนั้น ในที่นี้ตามพระธรรมวินัยบัญญัติไว้ 3 ลักษณะ คือ

- 1 **นที** (แม่น้ำ) ต้องเป็นแม่น้ำที่มีกระแสไหลอยู่เสมอ ไม่หยุดหรือขังนิ่ง และต้องเป็นแม่น้ำที่เกิดจาก ธรรมชาติ ไม่ใช่ขุดขึ้นด้วยฝีมือมนุษย์ (ยกเว้นแต่แม่น้ำนั้นถูกกระแสน้ำกัดเซาะจนกว้างกว่าขนาดที่ คนขุดไว้)
- 2 **สมุทร** (ทะเล) ต้องเป็นทะเลน้ำเค็ม การกำหนดเขตให้กำหนดตั้งแต่แนวชายฝั่ง ซึ่งน้ำลงงวดจนถึงที่สุด ออกไป
- 3 **ชาติสระ** หมายถึงที่มีน้ำขังเองโดยธรรมชาติ ได้แก่ หนอง บึง ทะเลสาบ คตินิยมของการใช้สีมา ประเภทนี้ มาจากความต้องการพื้นที่ที่บริสุทธิ์ในการทำสังฆกรรมและถือน้ำย่อมมีความสะอาด บริสุทธิ์กว่าพื้นดินมาก หลักเกณฑ์สำคัญคือต้องห่างจากฝั่งประมาณ 6-8 เมตร (ระยะวัคน้ำสาตถึง) ถ้ามีสะพานต้องชักสะพานออกในขณะทำสังฆกรรมให้มีส่วนใดเชื่อมกับพื้นดิน

นับเป็นความโชคดีของชาวบ้านเขาเต่า ที่ตำแหน่งที่ตั้งของหมู่บ้านอยู่ไม่ไกลจากพระราชวังไกลกังวลที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวและสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ มักจะเสด็จแปรพระราชฐานมาประทับพักผ่อนและถือโอกาสเยี่ยมเยียนราษฎรในพื้นที่

หลายคราที่ทั้งสองพระองค์เสด็จพระราชดำเนินไปประทับสำราญพระอิริยาบถที่เขาเต่า และได้ทรงทราบว่าหมู่บ้านเขาเต่ามีที่พึงพิงจิตใจเพียงสำนักสงฆ์เล็กๆ แห่งหนึ่ง และภายในสำนักสงฆ์นั้นยังไม่มีอุโบสถที่ใช้ทำสังฆกรรม ชาวบ้านต้องประสบกับความยากลำบากในการไปประกอบพิธีในทะเล พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวจึงมีพระราชดำริที่จะทรงอุปการะสำนักสงฆ์เขาเต่า จึงได้ **พระราชทานพระราชทรัพย์ส่วนพระองค์เป็นทุนประเดิมในการสร้างอุโบสถ** เป็นจำนวนเงิน 3,000 บาท และต่อมาได้มีพระราชศรัทธาพระราชทานพระราชทรัพย์ส่วนพระองค์เพิ่มเติมอีก จำนวน 5,000 บาท จึงเป็นมูลเหตุให้ปวงพุทธศาสนิกชนผู้มีจิตศรัทธา ได้โดยเสด็จพระราชกุศลในการสร้างอุโบสถต่อมาอีกเป็นจำนวนมาก

ในช่วงเวลานั้น พระเทพเมธากร เจ้าอาวาสวัดราชประดิษฐ์สถิตมหาสีมาราม (ขณะนั้นดำรงสมณศักดิ์ พระเมธาธรรมรส) ซึ่งเป็นที่เคารพนับถือของหลวงพ่อเมธเจ้าอาวาสสำนักสงฆ์เขาเต่า ได้รับนิมนต์ให้มาพักผ่อนอิริยาบถ ณ สำนักสงฆ์เขาเต่าแห่งนี้ และได้ทราบถึงความยากลำบากของชุมชนในเรื่องการประกอบพิธีกรรมทางศาสนา จึงเห็นว่าควรจะสร้างอุโบสถให้แก่สำนักสงฆ์เขาเต่า เพื่อเป็นการปลดเปลื้องความทุกข์ของชาวบ้าน และเมื่อพระเทพเมธากรได้ทราบความว่าพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้พระราชทานเงินทุนเบื้องต้นในการก่อสร้างมาแล้วนั้น จึงดำริว่าควรบอกบุญแก่พุทธศาสนิกชนผู้มีจิตศรัทธาเพื่อร่วมสร้างอุโบสถโดยเสด็จพระราชกุศลสืบไป

หากลำพังทุนจากชาวบ้านเขาเต่านั้นคงจะไม่เพียงพอ เพราะชาวบ้านส่วนใหญ่ ล้วนแล้วแต่ยากจน เมื่อเดินทางกลับไปยังวัดราชประดิษฐ์แล้ว พระเทพเมธากรจึงได้หาหรือเรื่องที่จะช่วยเหลือสำนักสงฆ์เขาเต่ากับบรรดาศิษยานุศิษย์และผู้มีจิตศรัทธาในกรุงเทพฯ และได้ความว่าการที่จะได้ทุนเป็นจำนวนมาก ควรจะจัดผ้ากฐินสามัคคีไปถวาย ซึ่งการถวายผ้ากฐินสามัคคีครั้งแรกได้จัดขึ้นใน พ.ศ. 2499 สามารถหาเงินสมทบทุนได้เป็นจำนวน

47,014.35 บาท ซึ่งยังไม่เพียงพอต่อการสร้างอุโบสถ ใน พ.ศ. 2500 พระเทพเมธากร จึงได้ร่วมกับผู้ว่าราชการจังหวัดราชบุรี (นายแม่น อรจันทร์) ตลอดจนข้าราชการฝ่ายทหารและพลเรือน ทั้งในจังหวัดพระนครและธนบุรี จัดผ้ากฐินสามัคคีไปถวายสำนักสงฆ์เขาเต่าอีกครั้ง ได้เงินรายได้จากการถวายผ้ากฐินสามัคคีจำนวน 30,488.20 บาท

การถวายผ้ากฐินสามัคคีทั้งสองครั้ง นับว่าประสบความสำเร็จอย่างสูง ได้ทุนรวมกันเป็นเงินจำนวนถึง 77,502.55 บาท เมื่อรวมกับเงินพระราชทานเริ่มแรกของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวและสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถอีก 8,000 บาท รวมเป็นเงินทั้งสิ้น 85,502.55 บาท ก็นับว่าเพียงพอที่จะเริ่มต้นการก่อสร้างอุโบสถได้แล้ว

เมื่อความทราบถึงพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวจึงได้พระราชทานวิสุงคามสีมาให้แก่สำนักสงฆ์เขาเต่า ในเดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2501 สำนักสงฆ์เขาเต่าจึงได้รับการยกฐานะเป็นวัดเขาเต่าอย่างถูกต้องสมบูรณ์ด้วยพระมหากษัตริย์คุณ และพร้อมที่จะเริ่มดำเนินการก่อสร้างอุโบสถได้ตามพระราชประสงค์

“ข้าพเจ้ามีความยินดีมากที่ได้มาร่วมเป็นหัวหน้าของชาวบ้านเขาเต่า เพื่อทำการวางศิลาฤกษ์อุโบสถ เพราะครั้งก่อนๆ ค่าบารมีต้องทำการอุปสมบทในทะเลเป็นการไม่สะดวก

ในการอุปสมบทต่อมา เมื่อมีอุโบสถเป็นที่ทำสังฆกรรมได้สะดวกก็จะมีผู้อุปสมบทกันมาก เมื่อมีผู้มาบวชมาก ก็จะได้มีผู้ปฏิบัติสืบทอดอายุพระพุทธศาสนาพระพุทธศาสนาก็จะอยู่ได้ถาวร

ข้าพเจ้ามีความยินดีที่ได้วางศิลาฤกษ์อุโบสถในวันนี้ ขอให้ทุกคนมีความสุขความเจริญตลอดทั่วกัน”

พระราชดำรัสในพิธีวางศิลาฤกษ์อุโบสถวัดเขาเต่า

1 พฤษภาคม พ.ศ. 2501

1 พฤษภาคม พ.ศ. 2501 คือวันอันเป็นศุภฤกษ์อีกวันหนึ่งของชุมชนบ้านเขาเต่า เนื่องเพราะเป็นวันที่พวกเขาจะได้มีโอกาสเฝ้าทูลละอองธุลีพระบาท**พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ**อย่างใกล้ชิด เนื่องจากวันนี้เป็นวันจัดงานวางศิลาฤกษ์พระอุโบสถหลังแรกของวัดเขาเต่า ที่ทั้งสองพระองค์ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ มอบเงินทุนเริ่มต้นและยังได้ **เสด็จพระราชดำเนินมาทรงเป็นประธานในการวางศิลาฤกษ์ โดยมีพระราชประสงค์มิให้จัดการรับเสด็จเป็นทางการ ให้ถือเสมือนหนึ่งทรงเป็นหัวหน้าราษฎรตำบลเขาเต่า** เท่านั้น จึงยังความปลาบปลื้มมาสู่ชาวเขาเต่าเป็นที่ยิ่ง

ในการนี้ นายพร้อม สุทัศน์ ณ อยุธยา ในนามของคณะกรรมการจัดงาน โดยมีพระเทพเมธากรเป็นประธาน ได้เป็นตัวแทนอ่านคำกราบบังคมทูลถวายมีเนื้อความโดยสรุป กล่าวถึงความเดิมมาของวัดเขาเต่าว่า เดิมเป็นเพียงสถานที่สำหรับใช้ในการปลงศพของราษฎรที่อยู่ในหมู่บ้านเขาเต่าเพียง 2-3 หมู่บ้าน ซึ่งหมู่บ้านหนึ่งๆ ก็มีบ้านเรือนจำนวนไม่มาก ราษฎรเหล่านั้นได้ช่วยกันปลูกสร้างศาลาไว้สำหรับพระภิกษุสงฆ์ที่ไปมาได้อาศัยพักชั่วคราวเท่านั้น ยังไม่มีความเจริญเข้าถึง และบริเวณรอบๆ ก็ยังเป็นป่าดงอยู่มาก

จนกระทั่งปี พ.ศ. 2477 จึงได้เริ่มมีพระภิกษุเข้ามาอยู่อาศัยบำเพ็ญศาสนกิจ มีการแผ้วถางที่ดินและปลูกสร้างกุฏิย่อยๆ ขึ้นพอเป็นที่อาศัยพักจำพรรษา สถานที่นี้จึงได้เป็นสำนักสงฆ์ในสมัยต่อมา นับกาลเวลาที่สถานที่นี้เป็นสำนักสงฆ์ได้ประมาณเกือบ 25 ปีแล้ว จนกระทั่งได้รับพระมหากษัตริย์คุณ พระราชทานวิสุงคามสีมาในเดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2501

ในส่วนของ การอุปสมบทที่แล้วๆ มา นับว่าเป็นความลำบากอย่างยิ่ง เพราะจะต้องลงเรือไปประกอบพิธีกรรมในทะเลห่างจากฝั่งประมาณ 3 เส้น ตามพุทธบัญญัติ เนื่องจากไม่มีอุโบสถ จะประกอบพิธีการ พระสงฆ์ต้องกรำแดด กรำฝน ทั้งผู้ให้บวชและผู้บวช เพราะบางครั้งฝนตกเปียกหมด บางครั้งถูกคลื่นลมพายุ แต่จะด้วยความยากลำบากด้วยประการใดก็ตามชาวเขาเต่าก็มิได้ย่อท้อ ถึงเวลาที่จะอุปสมบทแล้ว ก็ได้ทำการอุปสมบทกันตามประเพณีนิยม ไม่ได้วันเกรงต่อความลำบากยากแค้นใดๆ

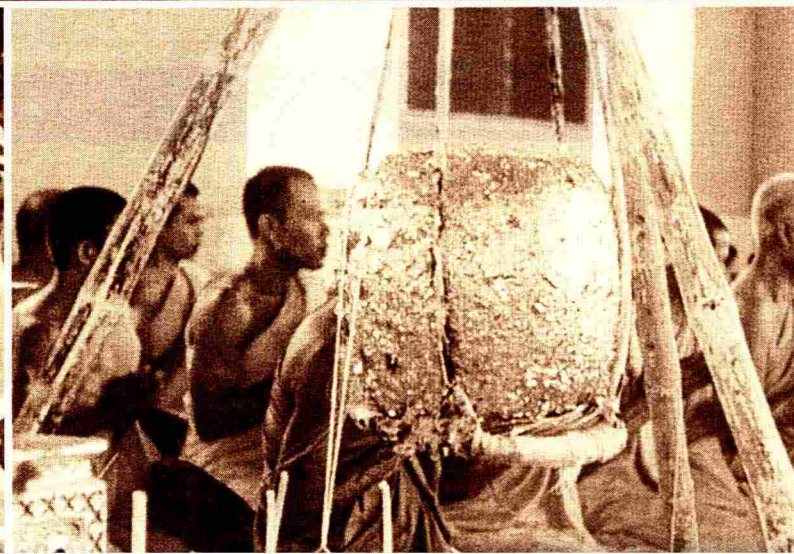
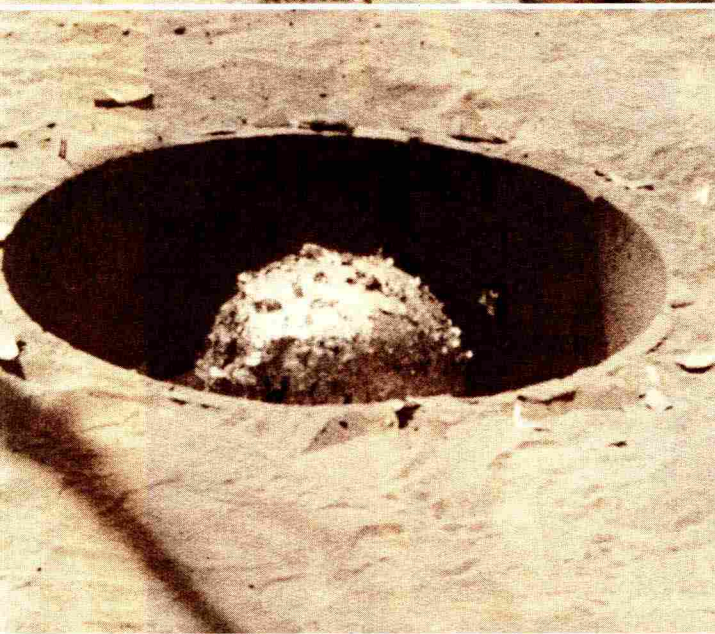
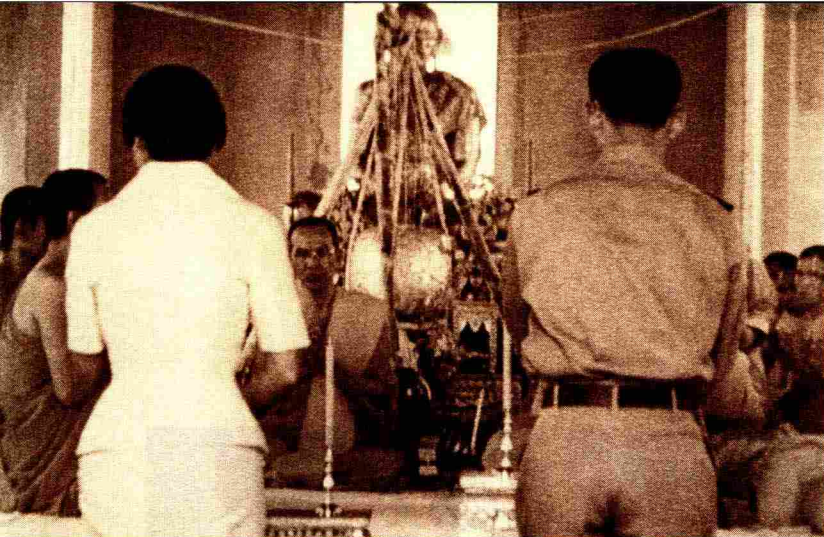
และด้วยพระมหากษัตริย์คุณโปรดเกล้าฯ พระราชทานเงินให้ไว้แก่วัดเขาเต่าเพื่อการสร้างอุโบสถถึง 2 ครั้ง คือ ในครั้งแรกเป็นเงิน 3,000 บาท และในครั้งที่สองอีกเป็นจำนวน 5,000 บาท ทำให้ผู้มีจิตศรัทธาถวายเงินตามพระราชกุศลอีกเป็นจำนวนมาก จนเพียงพอแก่การปลูกสร้างอุโบสถในครั้งนี้

ในการก่อสร้างอุโบสถนั้น พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวพระราชทานแนวพระราชดำริแก่คณะกรรมการดำเนินการก่อสร้างอุโบสถว่า ไม่จำเป็นต้องสร้างใหญ่โตสิ้นเปลืองเงิน ไม่ถือความสวยงามจนเกินไป ให้ถือเอาความแข็งแรงเป็นสำคัญ คณะดำเนินการจึงได้ติดต่อขอแบบแปลนมาจากกรมศิลปากรมาทำการดัดแปลงให้เป็นตามพระราชประสงค์ โดยจะทำให้สวยงามตามกำลังวงเงินที่หาได้ สำหรับส่วนประกอบอื่นๆ หากมีงบประมาณจึงจะจัดหาเพิ่มเติมในภายหลัง ซึ่งพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้มีพระราชดำรัสตอบตั้งใจความเบื้องต้น

ครั้นจบกระแสพระราชดำรัสแล้ว พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเสด็จพระราชดำเนินไปทรงวางศิลาฤกษ์ และได้ทรงพระราชปฏิสังขรณ์กับพระเทพเมธากรรับสั่งถึงการก่อสร้างอุโบสถและเสด็จไปทรงพระราชปฏิสังขรณ์กับประชาชนที่มาเฝ้าทูลละอองธุลีพระบาท ทูลเกล้าฯ ถวายผลไม้และสิ่งของต่างๆ เป็นจำนวนมาก

นับเป็นน้ำพระทัยหยาดแรกที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้พระราชทานแก่ชุมชนเล็กๆ ริมหะเลอย่างบ้านเขาเต่า อันนำมาซึ่งความปลื้มปิติให้แก่ชาวบ้านทุกผู้ทุกนามที่ได้มีโอกาสรับเสด็จในวันนั้นอย่างยากที่จะลืมเลือน

เมื่อเสร็จพิธีวางศิลาฤกษ์แล้ว การจัดสร้างอุโบสถก็ได้เริ่มขึ้นในวันที่ 19 สิงหาคม พ.ศ. 2501 โดย นายวิศว์ พูนสวัสดิ์ เป็นนายช่างผู้ออกแบบดัดแปลงจากแบบของกรมศิลปากร และดูแลการก่อสร้าง โดยไม่รับค่าตอบแทน หวังเพียงโดยเสด็จพระราชกุศล ทำให้การก่อสร้างอุโบสถหลังนี้ไม่เสียค่าแรงมากนัก และสำเร็จในเวลาอันรวดเร็วตามพระราชประสงค์ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว โดยใช้เวลาในการก่อสร้างอยู่เพียง 8 เดือนก็แล้วเสร็จ ใช้งบประมาณทั้งสิ้น 328,983.16 บาท โดยได้รับเงินสนับสนุนเพิ่มเติมจากการจัดถวายผ้ากฐิน ที่มีพระเทพเมธากรเป็นหัวเรี่ยวหัวแรงจัดขึ้นในเวลาต่อมาอีก 3 ครั้ง

เมื่อการก่อสร้างอุโบสถแล้วเสร็จ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวและสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ เสด็จพระราชดำเนินมายังบ้านเขาเต่าอีกครั้ง เพื่อทรงเป็นประธานในพิธีผูกพัทธสีมา ในวันที่ 20 เมษายน พ.ศ. 2502 นับเป็นพระมหากษัตริย์คุณที่มีต่อชาวบ้านเขาเต่าอย่างหาที่เปรียบมิได้

ในวันประกอบพิธีผูกพัทธสีมาอุโบสถวัดเขาเต่านี้ นอกเหนือจากจะได้รับพระกรุณาจากพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวและสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถแล้ว ชาวบ้านเขาเต่าและจังหวัดใกล้เคียงที่มาร่วมเสด็จ ยังได้มีโอกาสชื่นชมบารมีของบรรดาพระเถระานุเถระที่เดินทางมาจากกรุงเทพฯ รวมถึงจังหวัดใกล้เคียงที่ไปร่วมในพิธีเป็นจำนวนมาก ซึ่งหนึ่งในจำนวนนั้น คือ สมเด็จพระมหาวิมลวรงค์ (จวน อุฏฐายี) แห่งวัดมกุฏกษัตริยาราม เจ้าคณะใหญ่คณะธรรมยุต ได้ทรงเป็นประธานประกอบพิธีจนแล้วเสร็จ

ผลที่พลอยได้จากการสร้างอุโบสถในครั้งนี้ คือ ถาวรวัตถุที่มีจิตศรัทธาได้ร่วมบริจาคเพิ่มเติมขึ้นมาอีกหลายสิ่ง คือ ฎีกี เสนาสนะ ที่อยู่อาศัยของพระภิกษุสามเณร ศาลาการเปรียญ ถังเก็บน้ำฝน ถนน เครื่องกำเนิดไฟฟ้า ศาลาอเนกประสงค์โรงเรียนพระปริยัติธรรม ห้องสมุด หอระฆัง ศาลาฌาปนสถาน เมรุเผาศพ และยังมีเหลือเป็นทุนมูลนิธิไว้บำรุงวัดอีกส่วนหนึ่งด้วย

จากเงินพระราชทานก้อนหนึ่ง จึงเป็นจุดเริ่มต้นแห่งความศรัทธา เสมือนดังฝนที่หลังจากฟ้ามาเพื่อพัฒนาบ้านเขาเต่า ให้ชาวบ้านกลุ่มเล็กๆ ได้มีที่พึ่งพิงทางใจ และสืบต่อพุทธศาสนาต่อไปอย่างไม่มีที่สิ้นสุด

5

สมเด็จพระสมุทระโคดมคีรีเขตต์ องค์พระประธานแห่งวัดเขาเต่า

ไม่ไกลจากกรุงเทพฯ ที่อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม วัดหลวงทุ่งบางแก้ว ถูกปล่อยทิ้งร้าง มีพระประธานองค์ไม่ใหญ่นัก ขนาดหน้าตักกว้างเพียง 2 ศอกเศษ ตั้งเด่นเป็นสง่า

เล่ากันว่า เมื่อครั้งที่วัดยังรุ่งเรืองด้วยศรัทธา ชาวบ้านล้วนให้ความเคารพนับถือ พระพุทธรูปองค์นี้ว่ามีความศักดิ์สิทธิ์ ผู้ใดมีความเจ็บไข้ได้ทุกข์ก็พากันไปขอพรเพื่อความ สุขสวัสดิ์อยู่เนื่อง ๆ

นี่คือที่มาแห่งองค์พระประธานวัดเขาเต่า ที่ชาวบ้าน ได้รับพระราชทานจากองค์ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ซึ่งต่อมามีการถวายนามว่า "สมเด็จพระสมุทระโคดมคีรีเขตต์"

สมเด็จพระสมุทระโคดมคีรีเขตต์ เป็นพระพุทธรูปสมัยทวารวดีที่มีพุทธลักษณะงดงาม เป็นพระพุทธรูปในยุคที่จัดได้ว่าเก่าแก่ที่สุดในบรรดาพระพุทธรูปของไทย ภายนอกถูกฉาบปูน

บดบังหินทรายขาว ภายในจึงยังคงความงดงามเหมาะสมกับการนำมาเป็นองค์พระประธาน เป็นยิ่งนัก

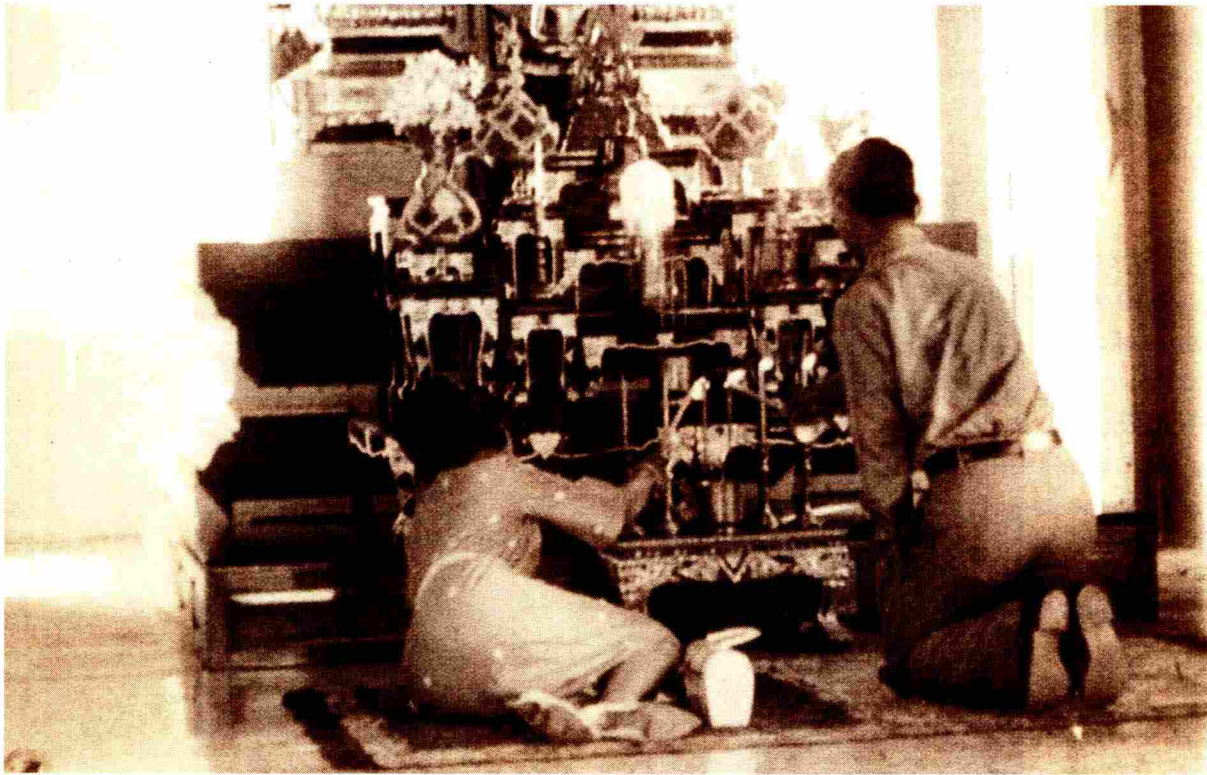
มูลเหตุที่มีการอัญเชิญพระพุทธรูปองค์นี้มาเป็นพระประธานสำหรับอุโบสถวัดเขาเต่านั้น เนื่องจากพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมีรับสั่งว่าพระพุทธรูปที่มีอยู่ในปัจจุบันมีจำนวนมากแล้ว ไม่เห็นเหตุว่าจำเป็นต้องให้หล่อขึ้นใหม่ ควรอัญเชิญพระเก่าๆ ที่มีอยู่แล้วนั้นมาเป็นพระประธาน โดยมีพระราชประสงค์ให้ประดิษฐานพระประธานสมัยเชียงแสน หรือสุโขทัย

พลตำรวจโท ประชา บุรณะธนิต ผู้บัญชาการตำรวจภูธร ได้รับสนองพระบรมราชโองการ เป็นผู้จัดหาพระพุทธรูปตามพระราชประสงค์ และได้ไปพบพระพุทธรูปที่วัดหลวงทุ่งบางแก้ว อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม ซึ่งเป็นวัดร้าง พระประธานในอุโบสถนั้นเป็นพระพุทธรูปที่มีลักษณะงดงาม ทั้งยังทราบประวัติความเป็นมาและความศักดิ์สิทธิ์ของพระพุทธรูปองค์นี้ ตามที่ชาวบ้านในถิ่นนั้นเล่าให้ฟัง จึงได้นำความมาทูลพลโท หม่อมเจ้าประเสริฐศรี ชยางกูร ราชองครักษ์ ให้ทรงทราบ ก็ทรงมีความเห็นชอบทุกประการ จึงได้อัญเชิญพระพุทธรูปดังกล่าว จากจังหวัดนครปฐมถึงวัดเขาเต่าเมื่อวันที่ 16 เมษายน พ.ศ. 2501 เวลา 09.05 น.

ในการอัญเชิญพระพุทธรูปครั้งนี้ มีชาวบ้านทุ่งบางแก้วจำนวนมาก ซึ่งเคารพศรัทธา ในองค์พระพุทธรูป ได้ร่วมขบวนแห่มาส่งพระประธานถึงที่วัดเขาเต่า โดยมีพระครูธรรมภาณี (หลวงพ่อนุญชรธรรม) และเจ้าคณะตำบลทุ่งบางแก้วกำกับขบวน อัญเชิญพระพุทธรูปส่งมาถึงวัด โดยสวัสดิ์

ขบวนแห่ได้อัญเชิญพระประธานเข้าสู่บริเวณวัด พระสงฆ์เจริญชัยมงคลคาถา พระประธานได้เคลื่อนมาถึงประตูอุโบสถและอัญเชิญขึ้นประดิษฐานบนแท่นประดิษฐานชั่วคราว ในอุโบสถ จึงเป็นอันเสร็จพิธี

จากสำนักสงฆ์เขาเต่า จนกระทั่งเมื่อได้รับพระราชทานวิสุงคามสีมาอันนำมาสู่การก่อสร้าง อุโบสถแห่งแรกของวัดเขาเต่า ด้วยแรงศรัทธาของพุทธศาสนิกชน ที่ร่วมกันบริจาคทุนทรัพย์ โดยเสด็จพระราชกุศล จวบจนมาถึงวันที่ได้มีพระประธาน นับได้ว่าวัดเขาเต่า ได้ถึงพร้อมแล้ว ซึ่งการเป็นศูนย์กลางในการเผยแผ่พระพุทธศาสนาให้กับชุมชนในละแวกนั้นโดยสมบูรณ์ ทางวัด จึงได้มีการจัดงานสมโภชอุโบสถและพระประธานตามประเพณีนิยม ในวันที่ 7-9 พฤษภาคม พ.ศ. 2504 โดยที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวและสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ

ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ เสด็จพระราชดำเนินมาทรงเป็นประธานในการเปิดงานสมโภช ซึ่งนับเป็นงานมหกรรมครั้งสำคัญยิ่งในหมู่บ้านเขาเต่า

นับเป็นการเสด็จพระราชดำเนินวัดเขาเต่า ในฐานะขององค์เอกอัครศาสนูปถัมภก ในการร่วมทำนุบำรุงพระพุทธศาสนาถึงสามครั้งสามครา ด้วยเหตุนี้ที่ประตูด้านหน้าทางเข้า อุโบสถด้านบนประตู่จึงปรากฏพระปรมาภิไธยย่อ ภปร และพระนามาภิไธยย่อ สก และมีข้อความจารึกบนแผ่นหินถึงความรู้สึกสำนึกในพระมหากษัตริย์คุณของชาวเขาเต่าที่มีต่อองค์เหนือหัว ทั้งสองพระองค์ไว้ดังนี้

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชและสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ ทรงพระราชศรัทธาพระราชทานทรัพย์ส่วนพระองค์เป็นทุนเริ่มแรก การสร้างอุโบสถนี้ เป็นเหตุให้ประชาชนและพุทธศาสนิกชนมีความชื่นชมยินดี โดยเสด็จพระราชกุศลจนเพียงพอจัดสร้างอุโบสถได้ จึงได้เสด็จพระราชดำเนินมาทรงวางศิลาฤกษ์ ณ วันที่ 1 พฤษภาคม พุทธศักราช 2501 และเสด็จพระราชดำเนินมาในพิธีผูกพัทธสีมา ณ วันที่ 20 เมษายน พุทธศักราช 2502 เมื่อการสร้างอุโบสถสำเร็จเรียบร้อยแล้ว จึงเสด็จพระราชดำเนินมาทรงฉลองอุโบสถ ณ วันที่ 7 พฤษภาคม พุทธศักราช 2504 นับเป็นพระมหากษัตริย์คุณแก่ชาวเขาเต่าเป็นล้นเกล้าล้นกระหม่อม

พระมหากษัตริย์คุณล้นเกล้าล้นกระหม่อมในครั้งนี้จึงสร้างความปลาบปลื้มยินดีแก่ชาวเขาเต่าอย่างหาที่เปรียบมิได้

6

ท่านเจ้าคุณวัดเขาเต่า เจ้าอาวาสพระราชทาน

“ทำไม้เปิดจึงชอบน้ำ”

และ

“ทำไม้มันจึงอู่บหนักเหมือนกัน”

คือ หนึ่งในข้อความที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรับสั่งถามพระราชญาณดิลก หรือท่านเจ้าคุณวัดเขาเต่า เจ้าอาวาสรูปที่สามของวัดเขาเต่า ผู้ที่ได้รับการยกย่องว่าเป็นพระนักคิดที่ช่างพินิจพิจารณา และมีเหตุมีผล

คำถามข้างต้น เมื่อรับสั่งถามคนทั่วไป ทรงได้คำตอบกลับมาเพียงว่า

“เพราะเป็นธรรมชาติของเปิด”

แต่พระราชญาณดิลก ถวายเหตุผลว่า เบ็ดนั้นความจริงมันไม่ชอบน้ำ เพราะเบ็ดขึ้นบก อยู่เสมอๆ ที่ต้องอยู่ในน้ำ อาศัยเหตุ 3 ประการ คือ

1. ใครจะประทุษร้าย ก็หลบหนีได้รวดเร็ว
2. สามารถดำน้ำได้นาน ทำให้หลบหนีได้สะดวก
3. ปากแบนจิกกินอะไรอย่างไก่อ อย่างนกก็ไม่ได้ต้องอาศัยโคลนหรือน้ำเป็นสื่อให้ใช้หาอาหาร

ด้วยเหตุที่ท่านมีไหวพริบ ปฏิภาณดี เชื่อมั่นในตัวเอง และรอบรู้ธรรม ตลอดจนแสดงเหตุ แสดงผลได้ถูกพระราชหฤทัยเป็นอันมาก พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวและสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ จึงโปรดที่จะนิมนต์ท่านไปที่วังไกลกังวล ทุกครั้งที่เสด็จพระราชดำเนินแปรพระราชฐานมาประทับแรมที่หัวหิน และในบางครั้งก็เสด็จพระราชดำเนินเป็นการส่วนพระองค์มายังวัดเขาเต่า ทรงพระราชปฏิสันถารกับท่านเรื่องธรรมะและทรงปลุจจาวิถีชนาเกี่ยวกับพระพุทธศาสนาและปัญหาต่างๆ อยู่เนืองๆ

เช่น มีอยู่วันหนึ่ง ขณะที่พระราชญาณดิลกและพระผู้ใหญ่อีกรูปหนึ่งได้รับนิมนต์ให้ไปเข้าเฝ้าพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ณ วังไกลกังวล หัวหิน พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว มีรับสั่งถามพระภิกษุรูปนั้นว่า

“ตามพุทธบัญญัตินั้น เหยื่ออะไรที่พระฉันไม่ได้”

พระภิกษุรูปนั้นได้ถวายคำตอบว่า มี 10 ชนิด ได้แก่ หมี่ ช้าง ฯลฯ มีรับสั่งถามทันทีว่า

“เหยื่อปลาฉลามฉันได้หรือไม่”

พระภิกษุรูปนั้นถวายคำตอบว่า ฉันทได้ แต่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรับสั่งว่า

“ทำไหมถึงฉันได้ ในเหยื่อปลาฉลามเป็นสัตว์ที่ดุร้าย กินคนเช่นนี้”

ขณะนั้นท่านเจ้าคุณฯ เกิดความสงสัยสวเพื่อพระภิกษุที่มาด้วยกันจึงถวายคำตอบเพิ่มเติมไปว่า

“ความจริงเนื้อ 10 ชนิดที่พระพุทธเจ้าได้ทรงบัญญัติห้ามไว้ เป็นเพียงตัวอย่างเท่านั้น ถ้าจะเอ่ยถึงก็จะมีเป็นร้อยเป็นพัน สุนัขขี้ที่จจะจดจำได้ การทั้งนี้อยู่ที่ว่า พระอุปัชฌาย์แต่ละองค์ จะขยายข้อความแนะนำ

“อาหารที่ปรุงเสร็จแล้ว ถ้าขัดกันกับสิ่งที่ต้องห้ามก็ฉันไม่ได้ จึงให้พิจารณาดูสิ่งเหล่านี้ว่า ถ้าจะอนุโลมให้ฉันกันได้ และไม่ขัดกับสิ่งที่ห้าม ก็ไม่เป็นไร”

รับสั่งถามอีกว่า

“จิ้งเหลน กิ้งก่า ฉันได้หรือไม่”

ท่านเจ้าคุณฯ เคยอยู่บักขีได้มานาน รู้จักสัตว์ประเภทนี้ว่ามีมากประเภทด้วยกัน ได้ถวาย คำตอบว่า

“จิ้งเหลนบางประเภท ฟันท้องเขียว สีข้างก็เขียว ขนาดเล็กเท่าจิ้งเหลนภาคกลาง มักอาศัยอยู่ตามค่อมะพร้าว ชาวบักขีได้เขาเรียกว่า ตัวกลิ้งแกลิ่ง ส่วนกิ้งก่า ก็มีหลายชนิดด้วยกัน ชนิดหนึ่งที่คนรู้จักมากที่สุดคือ แอ้ นั่นเอง สัตว์ประเภทดังกล่าวนี้พระฉันได้”

พระราชญาณดิลก เดิมเจ้าพรราชาอยู่ที่วัดมหาธาตุ จังหวัดนครศรีธรรมราช เป็นพระที่ สมเด็จพระเจ้าฟ้าบริพัตรสุขุมพันธุ์ กรมพระนครสวรรค์วรพินิต ทรงอุปสมบทให้ในโอกาสพระชนมายุ ครบ 3 รอบ เมื่อ พ.ศ. 2406 และเป็นพระภิกษุที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงพระกรุณา โปรดเกล้าฯ ให้นิมนต์มาอยู่ที่วัดเขาเต่า ตั้งแต่ พ.ศ. 2504 เมื่อพระปลัดสุเมธ หรือหลวงพ่อมธ เจ้าอาวาสรูปเดิมถึงแก่กรรมภาพ

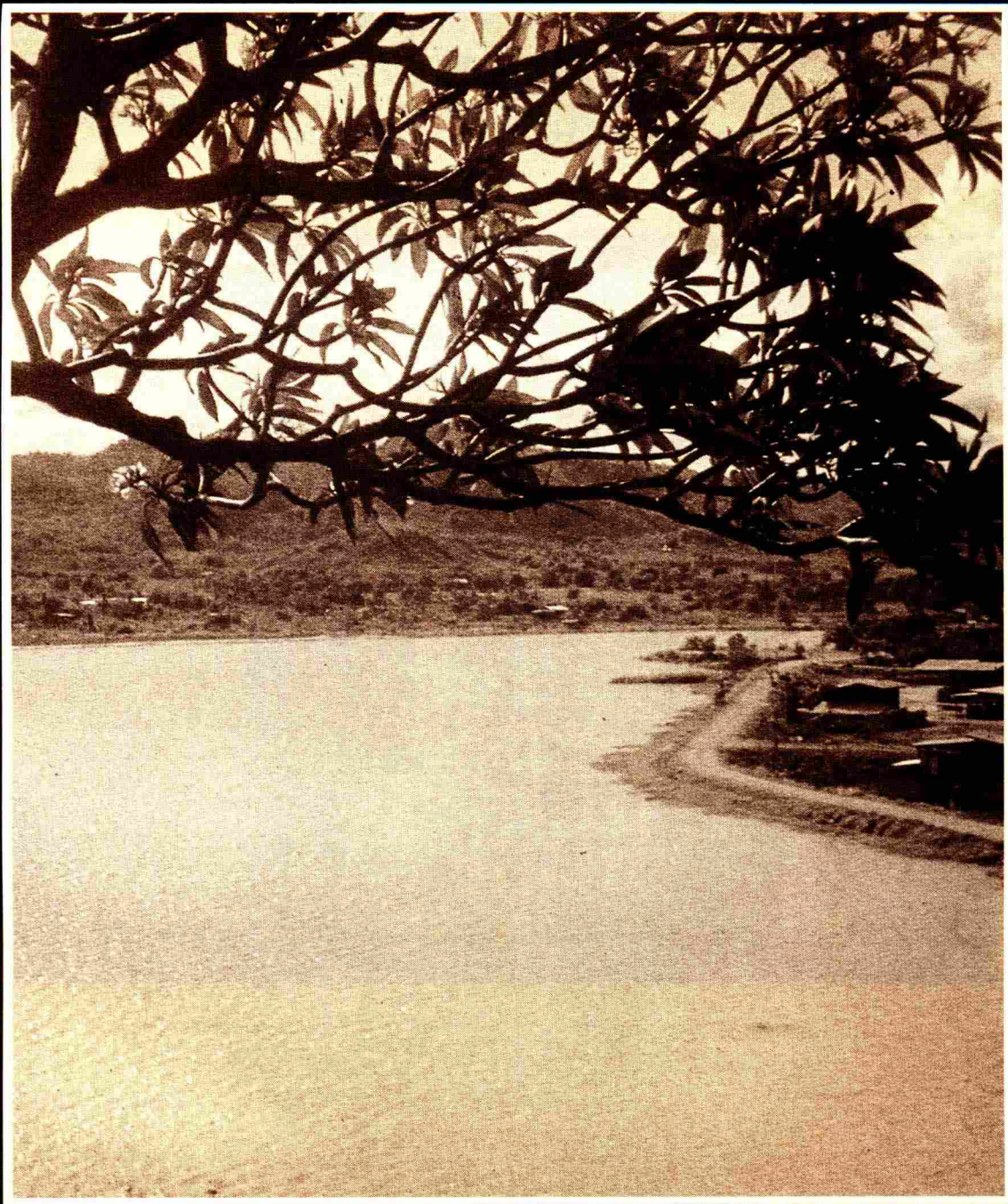
ท่านเจ้าคุณฯ เป็นพระที่มีความรู้ทางธรรมวินัยอย่างดีเยี่ยม สามารถสอบนักธรรมตรีได้ ตั้งแต่บวชเป็นสามเณรได้เพียง 1 พรรษา เมื่ออุปสมบทได้ 1 พรรษา ก็สอบบาลีประโยค 5 ได้ นับเป็นพระภิกษุที่มีความรู้ทั้งพิธีการสงฆ์และพิธีการหลวง ตลอดจนความรู้ทางบาลีและวินัยสงฆ์ เป็นอย่างดี เมื่อย้ายมาเป็นเจ้าอาวาสที่วัดเขาเต่าก็ได้ปฏิบัติศาสนกิจ สร้างความเจริญให้แก่ วัดเขาเต่า และหมู่บ้านเขาเต่าสมดังพระราชประสงค์ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวด้วยดี ทุกประการ จนกระทั่งถึงแก่กรรมภาพเมื่อวันที่ 25 กันยายน พ.ศ. 2530

ในสมัยที่พระราชญาณดิลก ดำรงตำแหน่งเป็นเจ้าอาวาสแห่งวัดเขาเต่า จึงเป็น
ช่วงเวลาที่วัดเขาเต่าได้รับเสด็จพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอยู่เสมอๆ ชาวบ้านจึงมี
โอกาสชื่นชมพระบารมีอยู่มิได้ขาด

นับเป็นอีกหนึ่งพระมหากรุณาธิคุณที่ได้ทรงมีต่อชาวบ้านเขาเต่าแห่งนี้

7

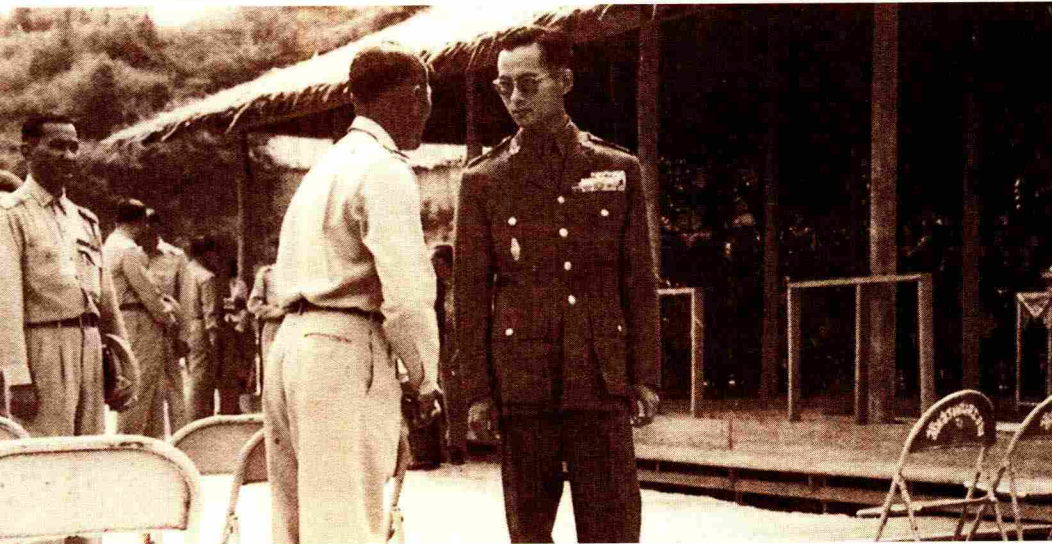
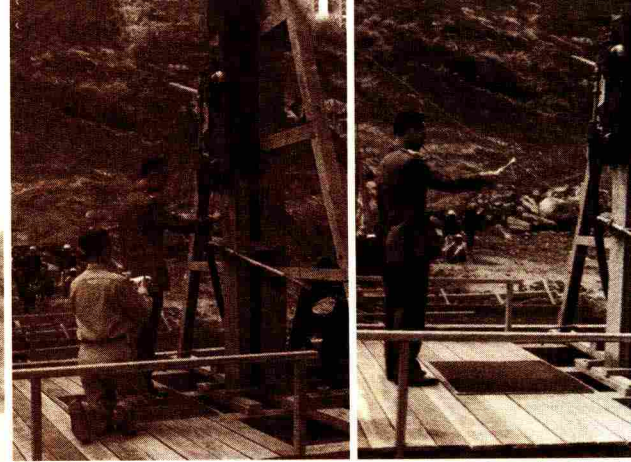
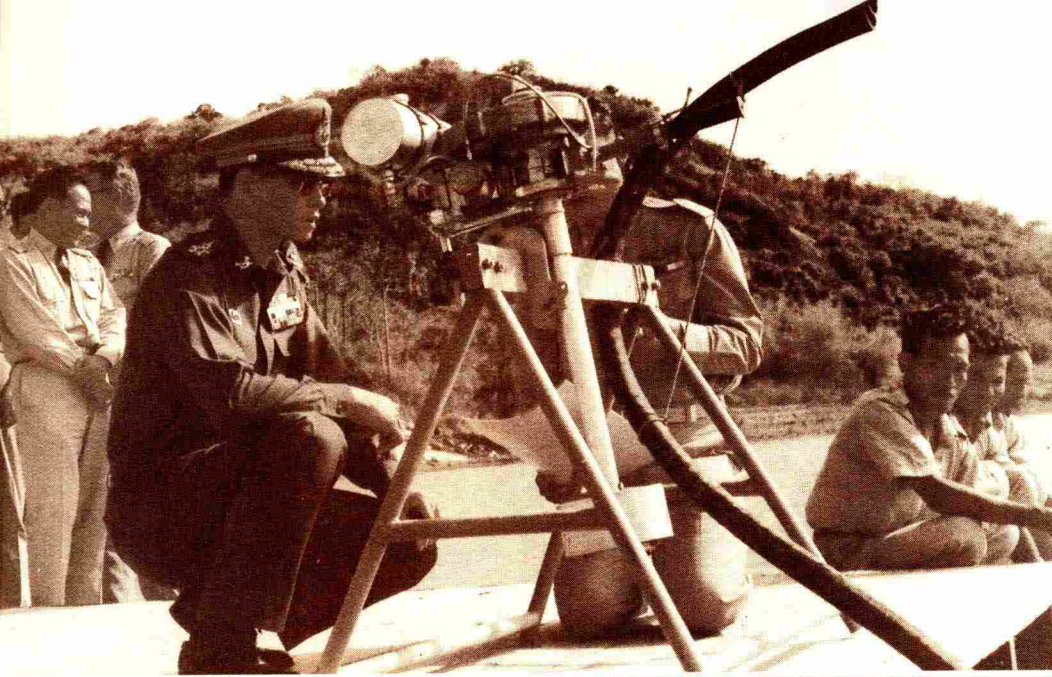
อ่างเก็บน้ำเวาเต่า
จุดเริ่มต้นโครงการพระราชดำริ
เพื่อการพัฒนาชนบท

“...หลักสำคัญว่าต้องมีน้ำบริโภค น้ำใช้ น้ำเพื่อการเพาะปลูก เพราะว่าชีวิตอยู่ที่นั่น

ถ้ามีน้ำ คนอยู่ได้ ถ้าไม่มีน้ำคนอยู่ไม่ได้ ไม่มีไฟฟ้า คนอยู่ได้ แต่ถ้ามีไฟฟ้า ไม่มีน้ำ คนอยู่ไม่ได้...”

พระราชดำรัส ณ สวนจิตรลดา

17 มีนาคม พ.ศ. 2529

ปัญหาการขาดแคลนน้ำเพื่อการเพาะปลูก มีปรากฏให้เห็นอยู่ทั่วไปในหลายพื้นที่ของประเทศไทย นอกจากนี้ การเพิ่มขึ้นของจำนวนประชากร ธุรกิจร้านค้า และการทำอุตสาหกรรม ล้วนส่งผลให้เกิดปัญหาน้ำเน่าเสีย เนื่องจากความไม่ใส่ใจต่อการบำบัดคุณภาพน้ำทิ้ง ซึ่งทุกปัญหาที่กล่าวมา ล้วนอยู่ในความสนพระทัยของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว พระองค์ท่าน จึงทรงมุ่งมั่นที่จะพระราชทานความช่วยเหลือแก่ราษฎรทุกหมู่เหล่า ด้วยโครงการพัฒนาหรือจัดหาแหล่งน้ำ ในรูปแบบต่างๆ มาโดยตลอด

ทั้งนี้ เพราะทรงพระราชดำริที่ว่า เมื่อใดที่สามารถแก้ไขหรือบรรเทาความเดือดร้อนในเรื่องน้ำให้แก่ราษฎร หรือราษฎรมีน้ำกินน้ำใช้เพียงพอแก่การเพาะปลูกแล้ว เมื่อนั้นราษฎรย่อมจะมีฐานะความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นกว่าเดิม มีการกระจายรายได้ ซึ่งผลประโยชน์อันมหาศาลที่จะเกิดตามมา ได้แก่ ความร่วมมือในการพัฒนาชนบทด้านต่างๆ ทุกคนรอบคร้วมีสุขภาพพลานามัยที่ดีเพราะมีอาหารบริโภคพอเพียง และมีทุนทรัพย์ที่จะส่งบุตรหลานเข้าโรงเรียนเพื่ออนาคตที่มั่นคงในภายหน้า ที่อยู่อาศัยก็จะได้รับการปรับปรุงซ่อมแซมให้ถูกสุขลักษณะ ดังนั้นหากที่ใดมีแหล่งน้ำถาวรพอเพียงสำหรับการเกษตรกรรมและอุปโภคบริโภคตลอดทั้งปีแล้ว จะยังประโยชน์ให้แก่ราษฎรได้หลายทาง

โครงการพัฒนาแหล่งน้ำอันเนื่องมาจากพระราชดำริโครงการแรก จึงได้เริ่มต้นขึ้นที่ “อ่างเก็บน้ำเขาเต่า”

เนื่องจากพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเสด็จพระราชดำเนินแปรพระราชฐานไปประทับแรม ณ วังไกลกังวล อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์อยู่เนืองๆ และในระหว่างที่ประทับอยู่ที่นั่นพระองค์มักจะเสด็จพระราชดำเนินไปในพื้นที่ใกล้เคียง เพื่อสำรวจสภาพภูมิประเทศ และความเป็นอยู่ของราษฎร และเมื่อเสด็จถึงยังบ้านเขาเต่า ทอดพระเนตรเห็นถึงความทุกข์ยากลำบากและความขาดแคลนที่ชาวบ้านประสบ โดยเฉพาะในเรื่องของน้ำ จึงมีพระราชดำริที่จะจัดสร้างอ่างเก็บน้ำเขาเต่าขึ้นเพื่อพัฒนาและช่วยเหลือราษฎรบริเวณเขาเต่า ซึ่งอยู่ตามชายทะเลมีปัญหาน้ำเค็มขึ้นถึงพื้นที่และขาดแคลนน้ำจัดในการอุปโภคบริโภค รวมถึงส่งเสริมการทำเกษตรในทุ่งตะกวด

ในการนี้ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานเงินจำนวน 60,000 บาท แก่กรมชลประทาน สำหรับใช้เป็นทุนดำเนินงานเบื้องต้น ก่อสร้างทำนบดินปิดกั้นลำตะกาด เพื่อไม่ให้น้ำไหลกลับสู่ทะเล พร้อมดำเนินการปรับปรุงคุณภาพน้ำโดยปล่อยทิ้งไว้จนน้ำเค็มเจือจางไปกลายเป็นน้ำจืด ให้ชาวบ้านเขาเต่าสามารถใช้น้ำเพื่อการอุปโภคบริโภคได้

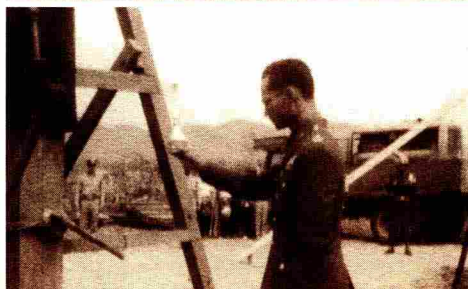
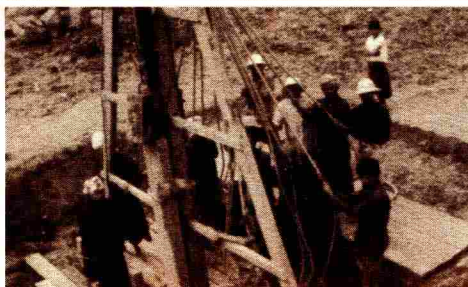
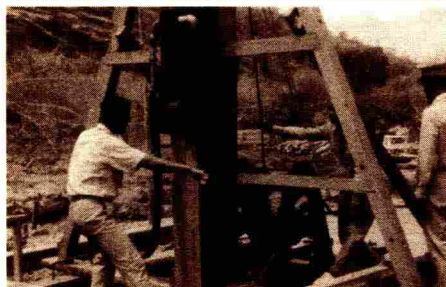
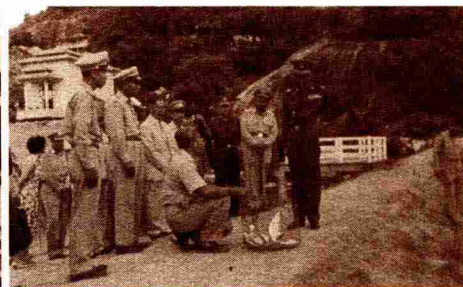
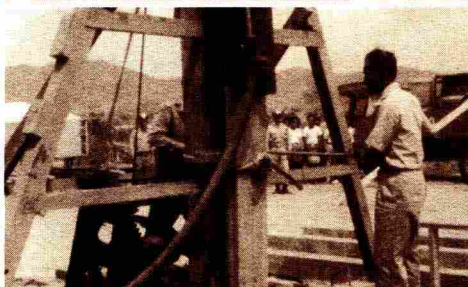
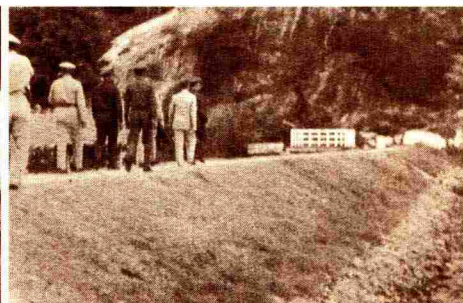
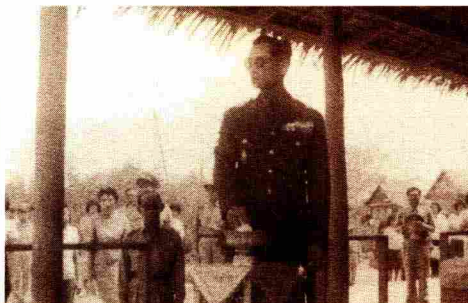
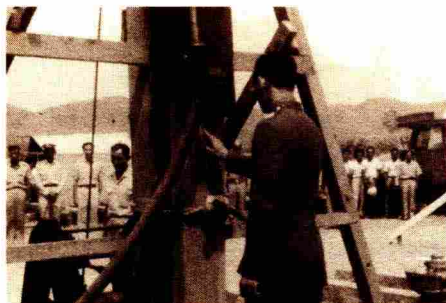
อ่างเก็บน้ำเขาเต่า เริ่มก่อสร้างใน พ.ศ. 2506 โดยกรมชลประทานเป็นผู้พิจารณาวางโครงการและก่อสร้างอ่างเก็บน้ำสนองพระราชดำริ ก่อสร้างเป็นเขื่อนดิน ขนาดความสูง 5 เมตร ความยาว 600 เมตร ความจุอ่างเก็บน้ำประมาณ 6,000,000 ลูกบาศก์เมตร พร้อมท่อระบายน้ำจากอ่างลงสู่ทะเล และทำการก่อสร้างลงบนพื้นที่ประมาณ 300 ไร่ ที่ชาวบ้านได้ร่วมกันน้อมถวาย แต่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว

และในวันที่ 9 เมษายน พ.ศ. 2506 พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวและสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ ได้เสด็จพระราชดำเนินมาทรงเจิมเสาหลักทำนบอ่างเก็บน้ำเขาเต่าเป็นปฐมฤกษ์

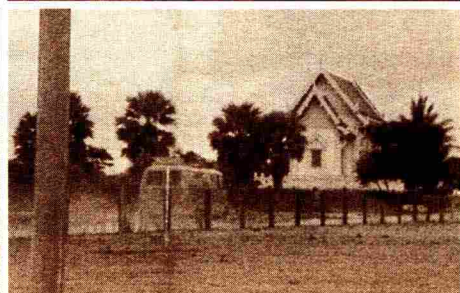
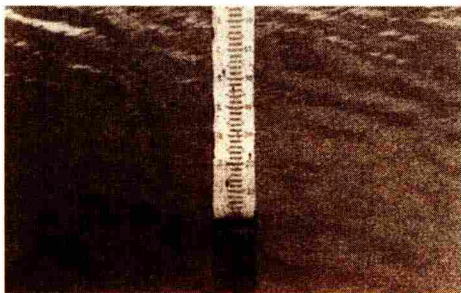
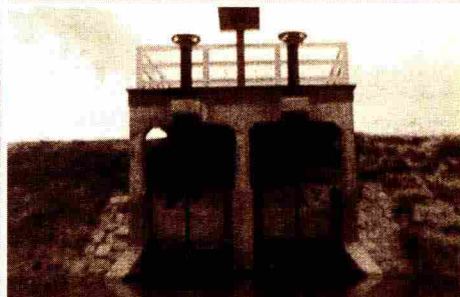
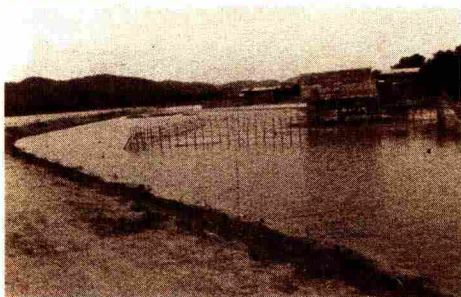
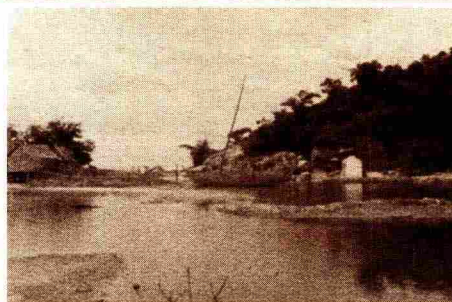
นับเป็นพระมหากษัตริย์คุณที่ทรงมีต่อชาวบ้านเขาเต่า อย่างหาที่เปรียบมิได้

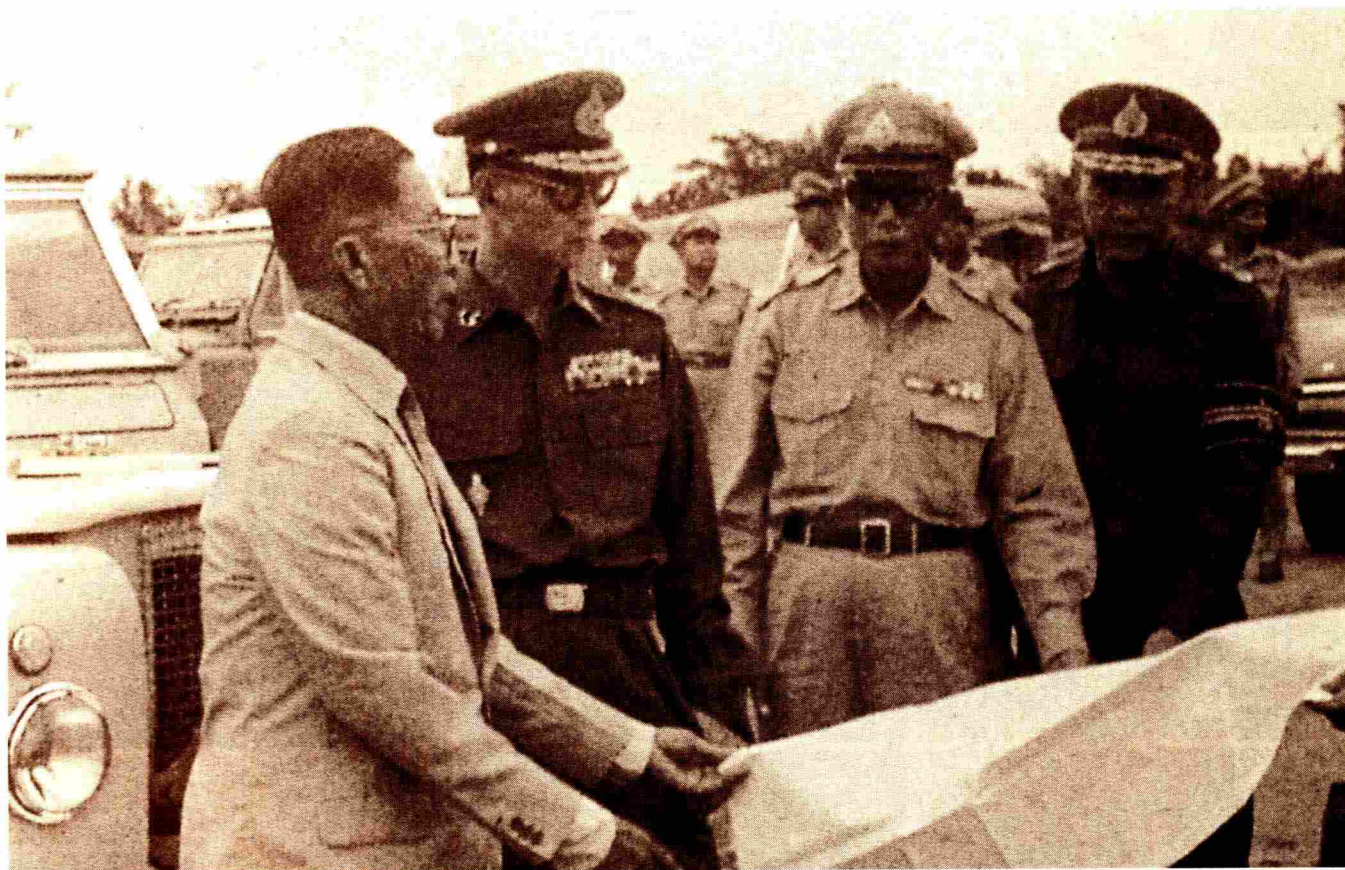
ด้วยพระบารมี การก่อสร้างอ่างเก็บน้ำจึงดำเนินไปด้วยความราบรื่นและก่อสร้างแล้วเสร็จในปีเดียวกัน

เมื่อมีอ่างเก็บน้ำถาวรแล้ว พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมีพระราชดำริว่า อ่างเก็บน้ำเขาเต่าแห่งนี้ น่าจะก่อประโยชน์ให้กับชาวบ้านมากกว่าเป็นแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภคเท่านั้น พระองค์ ทรงพระราชทานคำแนะนำให้มีการเลี้ยงปลาในอ่างเก็บน้ำ เพื่อเป็นการรักษาแหล่งน้ำให้เป็นธรรมชาติและเพิ่มแหล่งอาหารให้กับชุมชน โดยเริ่มแรกกรมประมงได้เข้ามาตั้งสถานเพาะพันธุ์สัตว์น้ำ นำปลานวลจันทร์ และปลาน้ำดอกไม้มาปล่อย หลังจากนั้นชาวบ้านจึงเริ่มนำปลาชนิดอื่นมาปล่อยเพิ่มเติม ทำให้มีปลาเพียงพอสำหรับทุกคนครอบครัวในหมู่บ้าน

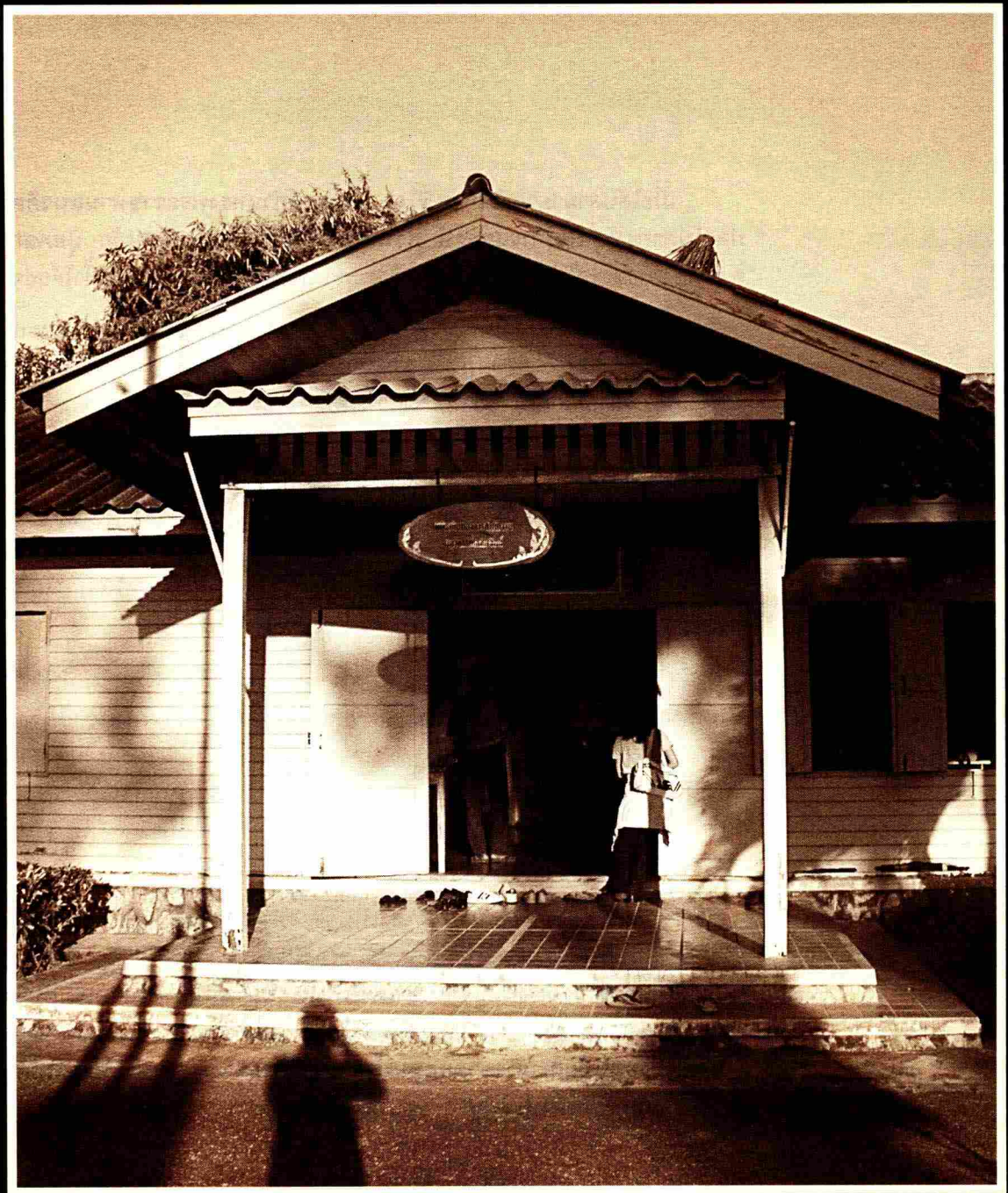
เมื่อได้ปลามากเกินการบริโภค พระองค์ท่านทรงพระราชทานแนวคิดที่ว่า ควรนำปลาไปตากแห้ง เป็นการแปรรูป ส่วนที่เหลือก็นำไปทำเป็นปุ๋ยหมัก ปุ๋ยคอก ส่งไปขายตามท้องตลาดต่อไป จึงนับเป็นการสร้างประโยชน์จากการสร้างอ่างเก็บน้ำได้อย่างเต็มที่

ต่อมาได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้กรมทรัพย์ากรธรณีชุดเจาะหาแหล่งน้ำจืดจากบ่อน้ำบาดาลให้แก่ราษฎร นอกจากนี้ ยังมีพระราชดำริให้ทำคันดินเป็นถนนรอบอ่างเก็บน้ำ เพื่อแก้ปัญหาน้ำล้นอ่างเข้าท่วมบ้านของชาวบ้าน ที่อาศัยอยู่รายรอบ ในยามที่มีฝนตกลงมาแล้วไม่มีทางระบายออก และใน พ.ศ. 2507 การก่อสร้างถนนขอบอ่างเก็บน้ำเขาเต่า ทางก็ได้ทอดยาวไปจนถึงหาดทรายใหญ่ พร้อมก่อสร้างท่อรับน้ำจากห้วยเจ๊กัง ห้วยหุบประดิษฐ์ ลำห้วยตาเจี๊ยะ (ห้วยไทรโค้ง) เข้าสู่อ่างเก็บน้ำเขาเต่า ปัญหาต่างๆที่ชาวบ้านเคยประสบจึงหมดสิ้นไป เพราะอ่างเก็บน้ำเขาเต่าช่วยปิดกั้นน้ำทะเลไม่ให้ไหลเข้าท่วมพื้นที่การเกษตร และช่วยกักเก็บน้ำเวลาฝนตกไม่ให้ไหลลงทะเล ทำให้หมู่บ้านเขาเต่ามีน้ำใช้อย่างเพียงพอ

อ่างเก็บน้ำเขาเต่าที่อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จึงนับเป็นโครงการพัฒนาแหล่งน้ำแห่งแรกที่กรมชลประทานดำเนินการก่อสร้างเพื่อสนองพระราชดำริ ซึ่งเกิดขึ้นจากการที่เสด็จพระราชดำเนินไปทรงเยี่ยมราษฎรตามท้องถื่นชนบทที่ห่างไกลและทุรกันดาร พื้นที่ใดที่ทรงพบว่าราษฎรมีความทุกข์ยากเดือดร้อน ก็จะเสด็จเข้าไปทรงเยี่ยมเยียนเพื่อพระราชทานขวัญและกำลังใจ พร้อมทั้งทรงหาทางช่วยเหลือและพระราชทานแนวทางการพัฒนาด้านต่างๆ เพื่อสร้างสรรคความเจริญและการกินดีอยู่ดีให้กับราษฎรในพื้นที่นั้นๆ

“อ่างเก็บน้ำเขาเต่า” แห่งนี้ จึงเป็นจุดเริ่มต้นของพระราชดำริเรื่องน้ำที่ทรงเห็นความจำเป็นอย่างยิ่งยวดว่า “น้ำ คือ ชีวิตของประชาชน” ซึ่งไม่เพียงเป็นจุดเริ่มต้นใหม่ให้กับชีวิตของชาวบ้านในหมู่บ้านเขาเต่าเท่านั้น สถานที่นี้ยังเป็นจุดเริ่มต้นของโครงการพัฒนาแหล่งน้ำอันเนื่องมาจากพระราชดำริ ที่วันนี้ได้นำไปใช้เป็นแนวทางเพื่อช่วยเหลือราษฎรที่ประสบปัญหาการขาดแคลนน้ำตามภูมิภาคต่างๆ ยังประโยชน์ให้กับประชาชนชาวไทยในทุกพื้นที่ทั่วประเทศ

สถานีอนามัยบ้านเขาเต่า

สถานพยาบาลแห่งแรกของบ้านเขาเต่า

...ท่ามกลางแสงแดดแผดกล้า หญิงคนนั้นพยายามสาวเท้าให้ถี่เร็วขึ้น เพราะรู้สึกได้ถึงอาการไข้ของผู้เป็นลูกที่แบกไว้บนบ่า ว่าดูเหมือนจะเพิ่มสูงขึ้นทุกขณะ

อาคารไม้หลังคามุงกระเบื้องที่อยู่เบื้องหน้า คือ ความหวังเดียว

มิใช่เพราะอาคารไม้หลังนั้นเป็นสถานพยาบาลเพียงแห่งเดียวของหมู่บ้าน แต่เพราะว่าสถานที่นั้นเป็นสถานที่พระราชทานจากองค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว นั่นต่างหากที่ทำให้เธอรู้สึกเชื่อมั่นศรัทธา ว่าอย่างไรลูกของเธอต้องหาย เมื่อไปถึงที่นั่น...

ในอดีต บ้านเขาเต่ายังไม่มีสถานีอนามัย ยามเจ็บไข้ได้ป่วย ก็มักหาหนทางรักษากันไปตามมีตามเกิด จนเมื่อเกินจะเยียวยา จึงคิดถึงการหามคหามขอ เพราะสถานีอนามัยที่ใกล้ที่สุดที่พอจะพึ่งพาได้นั้นอยู่ไกลถึงเพชรบุรีและเมื่อชุมชนแถบนี้ยังไม่มีถนน เส้นทางที่จะไปได้ คือต้องเดินเท้าไปตามชายหาดที่ทอดไกล นับสิบลี้ๆ กิโลเมตร

จวบจนกระทั่งเมื่อพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเสด็จพระราชดำเนินมาในพื้นที่และเห็นว่าชาวบ้านมีปัญหาด้านสาธารณสุข “สำนักงานผดุงครรภ์เฉลิมจิตต์” สถานรักษาพยาบาลแห่งแรกของชุมชนบ้านเขาเต่าจึงถือกำเนิดขึ้น

อาคารของสำนักงานหลังนี้ เดิมเคยเป็นบ้านพักของหม่อมเจ้าเฉลิมศรี จันทรทัศน์ เป็นบ้านไม้หลังคามุงจาก ซึ่งต่อมาท่านได้ขายให้กับร้อยตรีเฉลิม และนางวรจิตต์ พิพัฒน์พันธ์ และได้มีการปรับปรุงตัวบ้าน ต่อเติมให้เป็นอาคารไม้หลังคามุงกระเบื้อง และต่อมาในปี พ.ศ. 2505 ร้อยตรีเฉลิม ได้ถวายที่ดินพร้อมอาคารบ้านพักหลังนี้แด่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว พระองค์จึงโปรดให้ใช้อาคารหลังนี้เป็นที่สำหรับรักษาพยาบาลแก่ชาวบ้าน โดยตั้งชื่อให้สอดคล้องกับผู้ที่อุทิศอาคารให้ และมีแพทย์ผดุงครรภ์ประจำ 1 คน โดยให้อยู่ในการดูแลของอนามัยอำเภอหัวหิน

และในวันที่ 6 เมษายน พ.ศ. 2506 พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้เสด็จพระราชดำเนินมาทรงเป็นประธานเปิดสำนักงานผดุงครรภ์เฉลิมจิตต์ด้วยพระองค์เอง และทรงมอบที่ดินให้อยู่ในการดูแลของกรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข เพื่อทำการช่วยเหลือดูแลประชาชนต่อไป

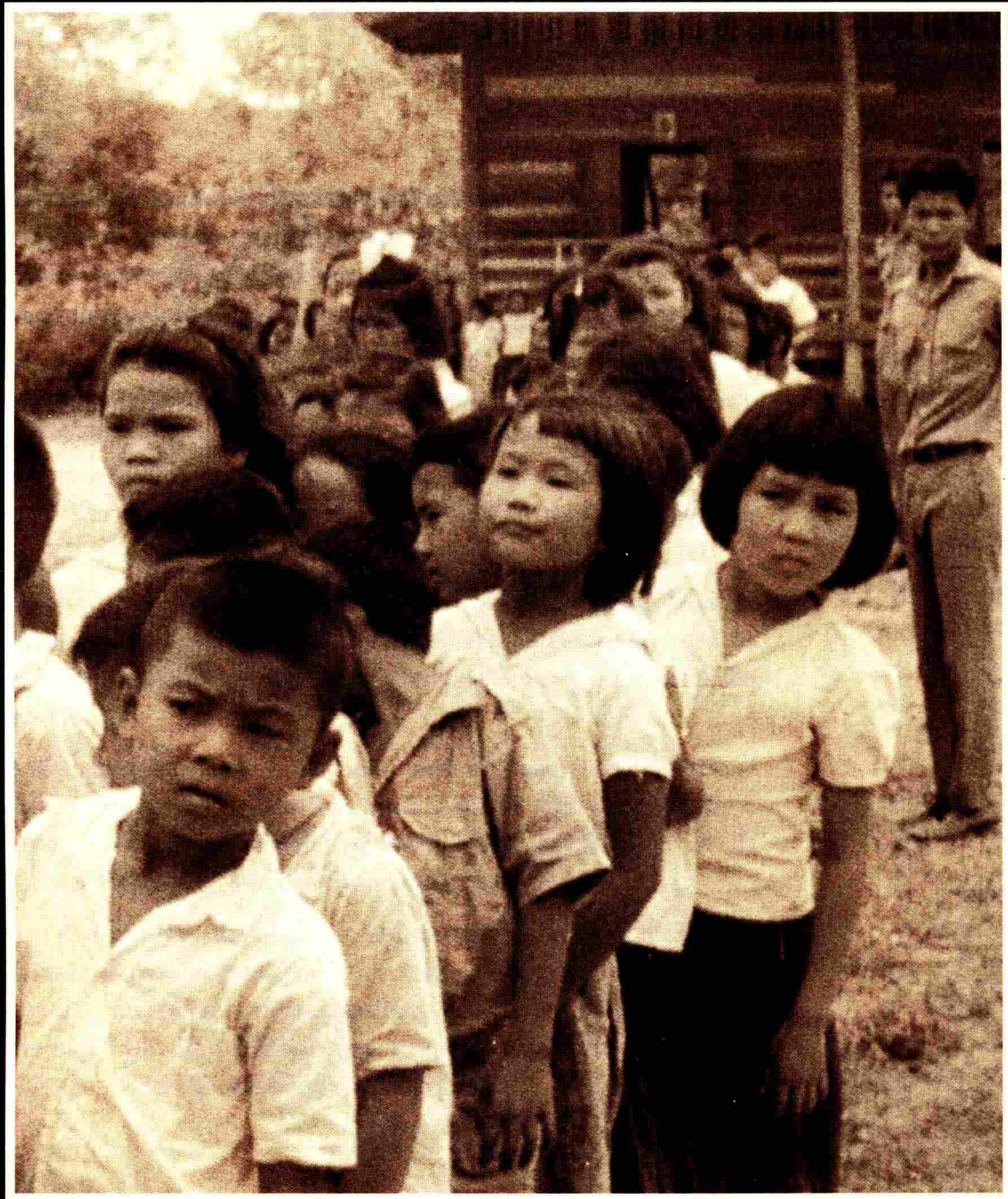
เมื่อสำนักงานผดุงครรภ์เฉลิมจิตต์ เปิดดำเนินงานมาได้เป็นระยะเวลา 11 ปี กระทรวงสาธารณสุขได้ทำการยกฐานะขึ้นเป็น **สถานีอนามัยบ้านเขาเต่า** ในปี พ.ศ. 2517 มีการปลูกสร้างอาคาร เรือนพักผู้ป่วยเพิ่มเติมเพื่อบรรเทาความเดือดร้อนของผู้ใช้บริการ รวมทั้งมีการบริจาคอุปกรณ์เครื่องใช้ต่างๆ โดยผู้มีจิตศรัทธาต่อเนื่องมาโดยลำดับ

ปัจจุบัน อาคารสถานีอนามัยบ้านเขาเต่า อยู่ในสภาพชำรุดทรุดโทรมมาก เนื่องจากอาคารเป็นไม้ทั้งหลัง และการปรับปรุงครั้งก่อนมีงบประมาณในการซ่อมแซมไม่เพียงพอ ต้องใช้ไม้เก่าจากอาคารเดิม และรื้อถอนไม้จากบ้านพักสถานีอนามัยเก่าๆ ในเขตจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มาดำเนินการซ่อมแซมทั้งสิ้นถึงแม้จะมีการดำเนินการกำจัดปลวกอยู่อย่างสม่ำเสมอ ก็ยังไม่สามารถช่วยให้สภาพอาคารที่ชำรุดอยู่แล้ว คงสภาพเดิมต่อไปได้

สถานีอนามัยบ้านเขาเต่าจึงมีโครงการปรับปรุงอาคารทั้งหลังให้อยู่ในสภาพเดิม สามารถดำเนินการในกิจกรรมต่างๆได้ และจะดำเนินการจัดให้เป็นอาคารพิพิธภัณฑ์ทางด้านการสาธารณสุข และประกาศจัดหาวัสดุ คุรุภัณฑ์ทางการแพทย์ที่เคยใช้ในสำนักงานผดุงครรภ์ในอดีต เพื่อเฉลิมฉลองเนื่องในโอกาสที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงเจริญพระชนมพรรษา 80 พรรษา 5 ธันวาคม พ.ศ. 2550

นับเป็นครั้งหนึ่งที่ชาวบ้านเขาเต่าจะได้มีโอกาสสนองพระมหากษัตริย์คุณ

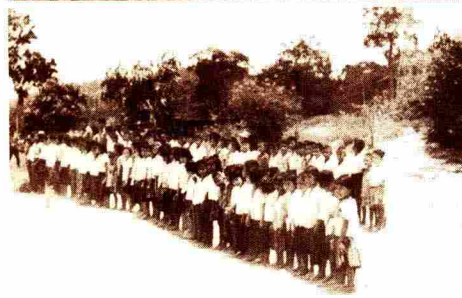
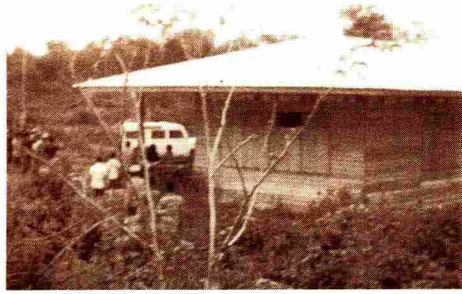
9

โรงเรียนเทศบาลบ้านเขาเต่า
สถานที่สอนวิชาว่าด้วย "เรื่องดิน"
ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว

"ไปดูที่โรงเรียน ที่โรงเรียนนั้นในครั้งนั้นมีโรงเรียนเล็กๆ มีครูคนเดียว
แล้วก็มีนักเรียนไม่กี่คน เป็นที่ที่ลุ่มปลูกหญ้าให้เด็กวิ่งเล่นก็ไม่ขึ้น
...โรงเรียนเดี๋ยวนี้ มีนักเรียนมากขึ้น แล้วก็มีครูมากขึ้น..."

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมีพระราชปรารภเช่นนี้ เมื่อครั้งเสด็จพระราชดำเนิน
มายังโรงเรียนเทศบาลบ้านเขาเต่าในครั้งหนึ่ง

นั่นเพราะ ภาพของโรงเรียนในสมัยนั้นค่อนข้างทรุดโทรม เนื่องจากสร้างมาตั้งแต่
พ.ศ. 2481 (แรกสร้างใช้ชื่อ โรงเรียนประชาบาลเขาเต่า)อาคารเรียนเป็นไม้ มีบันได 5 ชั้น
หลังคามุงจาก โถงเก้าอี้ก็ยังมี นักเรียนต้องนั่งเรียนกับพื้น และต้องคอยภาวนาว่าอย่าให้มีฝน

เพราะหากฝนตกพายุเข้าลมจะพัดจนหลังคาโรงเรียนเปิด ทั้งครูและนักเรียนต้องวิ่งเข้าไปหลบที่ได้ถุนอาคารเรียน เป็นที่สรุปว่า ไม่ต้องเป็นอันเรียนกันในวันนั้น

ใน พ.ศ. 2506 พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมีพระราชดำริให้สร้างอาคารเรียนใหม่ แทนอาคารเก่าที่ชำรุดทรุดโทรม โดย นายเกียรติ วัฒนเวทิน ได้ทูลเกล้าฯ ถวายเงินสมทบทุน สร้างโรงเรียนโดยเสด็จพระราชกุศลเป็นจำนวน 400,000 บาท จึงได้มีการรื้ออาคารหลังเก่าออก เพื่อถมพื้นที่ให้สูงขึ้น โดยกรมชลประทานได้เข้ามาดูแลจัดการ ในระหว่างนั้นเด็กนักเรียนจึงย้ายไปเรียนที่ศาลาวัดเป็นการชั่วคราว

โรงเรียนเทศบาลบ้านเขาเต่าได้รับการพัฒนาขึ้นอย่างมาก ทั้งตัวอาคารเรียนที่แข็งแรง ใหญ่โตขึ้น และจำนวนของครูผู้สอน ซึ่งเดิมมีเพียง อาจารย์แฉะ สังข์สุข เป็นครูใหญ่และครูเพียงคนเดียวของโรงเรียนมาตั้งแต่ พ.ศ. 2487 เมื่อมีการปรับปรุงสภาพของโรงเรียนแล้ว ก็มีครูเพิ่มขึ้นด้วย

วันที่ยังความปลื้มปีติมาสู่คณะครูและนักเรียนโรงเรียนเทศบาลบ้านเขาเต่าคือวันที่ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเสด็จพระราชดำเนินมายังโรงเรียนเทศบาลบ้านเขาเต่า อีกครั้ง ในปลายของวันที่ 6 ตุลาคม พ.ศ. 2544 พร้อมด้วยสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี แต่ในครั้งนี้ มิใช่เป็นการเสด็จมาในฐานะของ "ในหลวง" แต่เป็นการเสด็จส่วนพระองค์มาในสภาพของ "ครู" ผู้สอนวิชาว่าด้วย "เรื่องดิน" แก่คณะนักเรียนระดับมัธยมต้นและปลายของโรงเรียนวังไกลกังวล อำเภอหัวหิน ที่ตามเสด็จมาจำนวน 5 คน ซึ่งพร้อมกันนั้น สถานีไทยคมได้ออกอากาศแพร่ภาพการสอนของพระองค์ถึงวิธีทดลองสภาพดิน ในครั้งนี้ไปทั่วประเทศ

ในการเสด็จพระราชดำเนินครั้งนั้น ได้ทอดพระเนตรลักษณะ คุณภาพ และผลการวิเคราะห์ดิน ที่กรมพัฒนาที่ดินทำการเจาะถวายเป็นบริเวณหน้าอาคารเรียนเทศบาลบ้านเขาเต่า และในอ่างเก็บน้ำเขาเต่า โดยเจาะจากระดับความลึก 0-4 เมตร เพื่อตรวจสอบลักษณะดิน ค่าความเป็นกรดเป็นด่าง ความเค็มของแต่ละชั้น

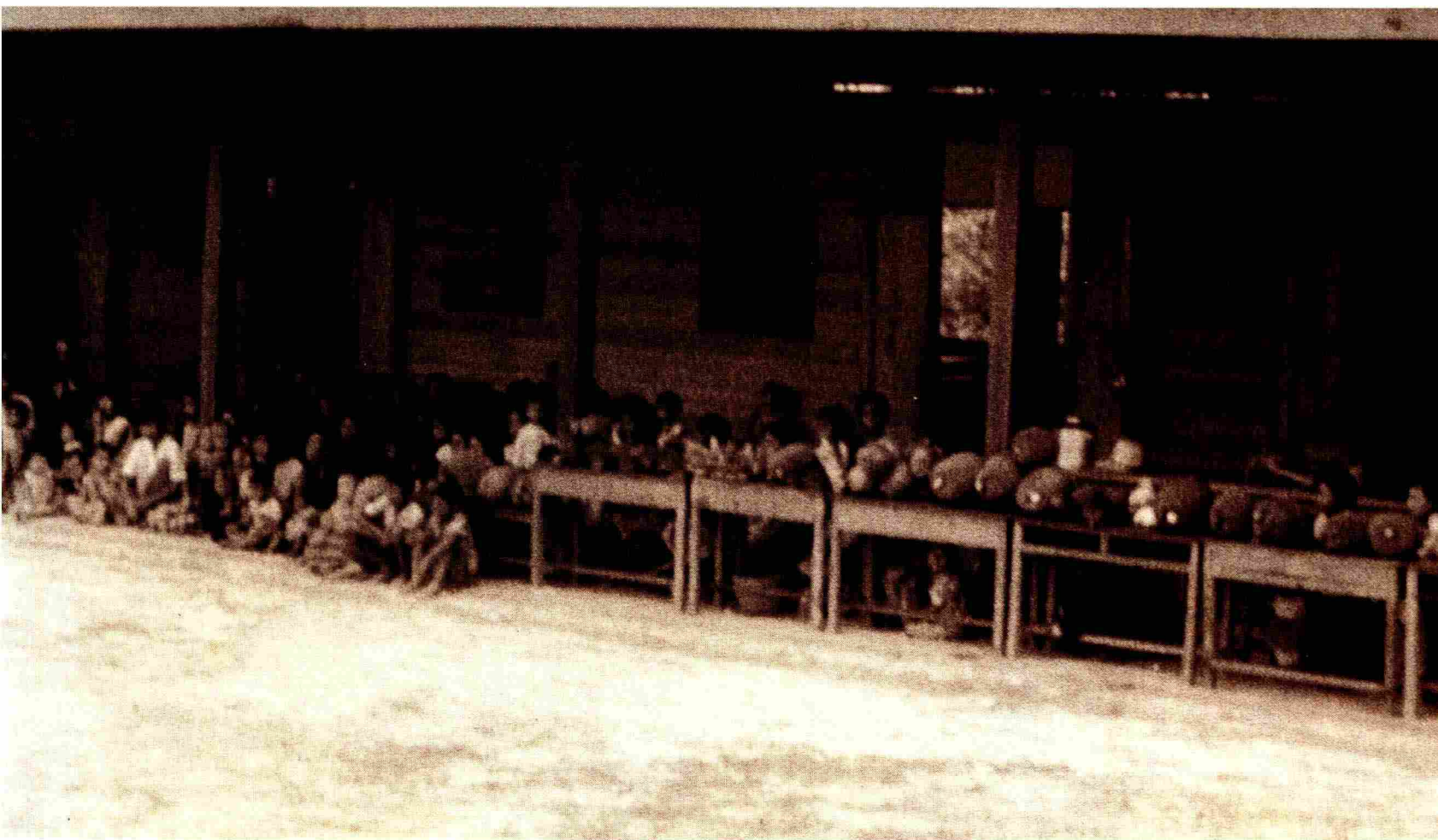
ลักษณะดินของบ้านเขาเต่า ดินชั้นบนหนาประมาณ 150 ซม. เป็นดินถม ส่วนดิน ถัดลงไปจนถึงความลึก 4 เมตร เป็นดินเค็ม ที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติเรียกว่า ชุดดินชะอำ จัดเป็นดินเปรี้ยวที่มีลักษณะพิเศษคือ ชั้นผิวดินมีเกลือปนหรือเป็นดินเค็ม เนื่องจากหลังเกิดเป็น ดินเปรี้ยวแล้ว มีน้ำทะเล หรือน้ำกร่อยท่วมเป็นครั้งคราว จึงทำให้ชั้นผิวดินตอนบนมีเกลือ สะสม ในอดีตช่วงฤดูแล้งจะเห็นคราบเกลือ โดยทั่วไปดินนี้จะพบบริเวณที่ลุ่มต่ำ ถัดจากสันทราย ชายทะเลเข้ามาในแผ่นดิน พบมากใน อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี อำเภอหัวหิน จังหวัด ประจวบคีรีขันธ์ และอำเภอกุยบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ การใช้ประโยชน์ที่ดินค่อนข้างจำกัด มักปล่อยเป็นที่รกร้างว่างเปล่า มีพืชทนเค็ม เช่น หญ้าแพรกทะเล ชะคราม หรือผักเบี้ยทะเล ขึ้นอยู่ทั่วไป

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้ทรงให้ข้อคิดในเรื่องของดินเปรี้ยวไว้ว่าเราสมควร “แก้งดิน” โดยทำให้มันเปรี้ยวจนถึงที่สุด แล้วจึงทำ “วิศวกรรมย้อนรอย” เพื่อจะได้รู้วิธีแก้ไข และป้องกันไม่ให้เกิดสภาพเปรี้ยวแบบที่เคยเป็น

“...เราจะแก้งดิน แก้งดินให้ดินนั้นกลายเป็นโรงงานทำซิลฟูริคแอซิด...แล้ว ปลูกข้าว ขึ้นมานิดหนึ่ง...มันใช้ไม่ได้...เอาน้ำออก รอให้น้ำเข้าก่อนแล้วปลูกใหม่ ขึ้นสูง สองเท่า...ทำอย่างนี้ ที่ดินที่เราทำ แทนที่จะทำปีละครั้ง ปลูกข้าวปีละครั้ง เราไป ปลูกข้าวปีละสามครั้ง...ให้ดินพักหน่อย แล้วปีต่อไปทำใหม่...” และในที่สุด “...โครงการ แก้งดินกลายเป็นส่งเสริมดินให้ดี...”

การสอนในครั้งนี้เป็นพระราชประสงค์ให้เด็กนักเรียนมีโอกาสได้เรียนรู้จากสภาพความเป็นจริง ซึ่งจะประสบการณ์ที่นอกจากจะได้ความรู้แล้วยังสามารถจดจำได้ดีและเข้าใจมากกว่า การเรียนรู้ภายในห้องเรียน ทำให้นักเรียนได้ฝึกการคิดเป็นทำเป็นและสนใจใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง ในการนี้ทรงสาธิตและอธิบายให้นักเรียนโรงเรียนวังไกลกังวล ถึงการปรับปรุงคุณภาพดิน ที่บ้านเขาเต่าด้วยพระองค์เองว่า

“...ใช้วิธีการง่าย ๆ เอาทรายมาใส่ ประมาณ 50 ซม. หรือ 1 เมตร แล้วเอาดิน เสิ่งเนินมาใส่...”

เพื่อไม่ให้ออกซิเจนเข้าไปในดินและจะได้พัฒนาดินนั้นได้

“...40 ปีกว่า 50 ปี มานี้เขาใช้แบบนี้ เจาะลงไปเป็นดินที่เอาไว้ใช้ไม่ได้ ปลุกหญ้าก็ไม่ขึ้น...หลายปี ดินมันก็สลายไป เปลี่ยนไปเป็นดินที่ไว้ได้...ปลุกหญ้า ปลุกต้นไม้...ทำให้ดินเปลี่ยนแปลง...”

ต่อมาทรงศึกษาถึงศักยภาพของหญ้าแฝกว่ามีผลต่อการปรับปรุงคุณภาพดินด้วย เพราะหญ้าแฝกมีความสามารถในการที่รากลงลึก สามารถเจาะผ่านดินดานที่เกิดขึ้นในดินชั้นล่างของดินบางประเภทได้

“...ใส่หญ้าแฝกไป หญ้าแฝกเจาะลงไปแล้วก็พาพวกจุลินทรีย์ลงไปด้วย... ดูดไนโตรเจน แล้วก็เปลี่ยนแปลงไปเป็นปุ๋ยไนโตรเจน เป็นปมๆทำให้ดินดีขึ้น...”

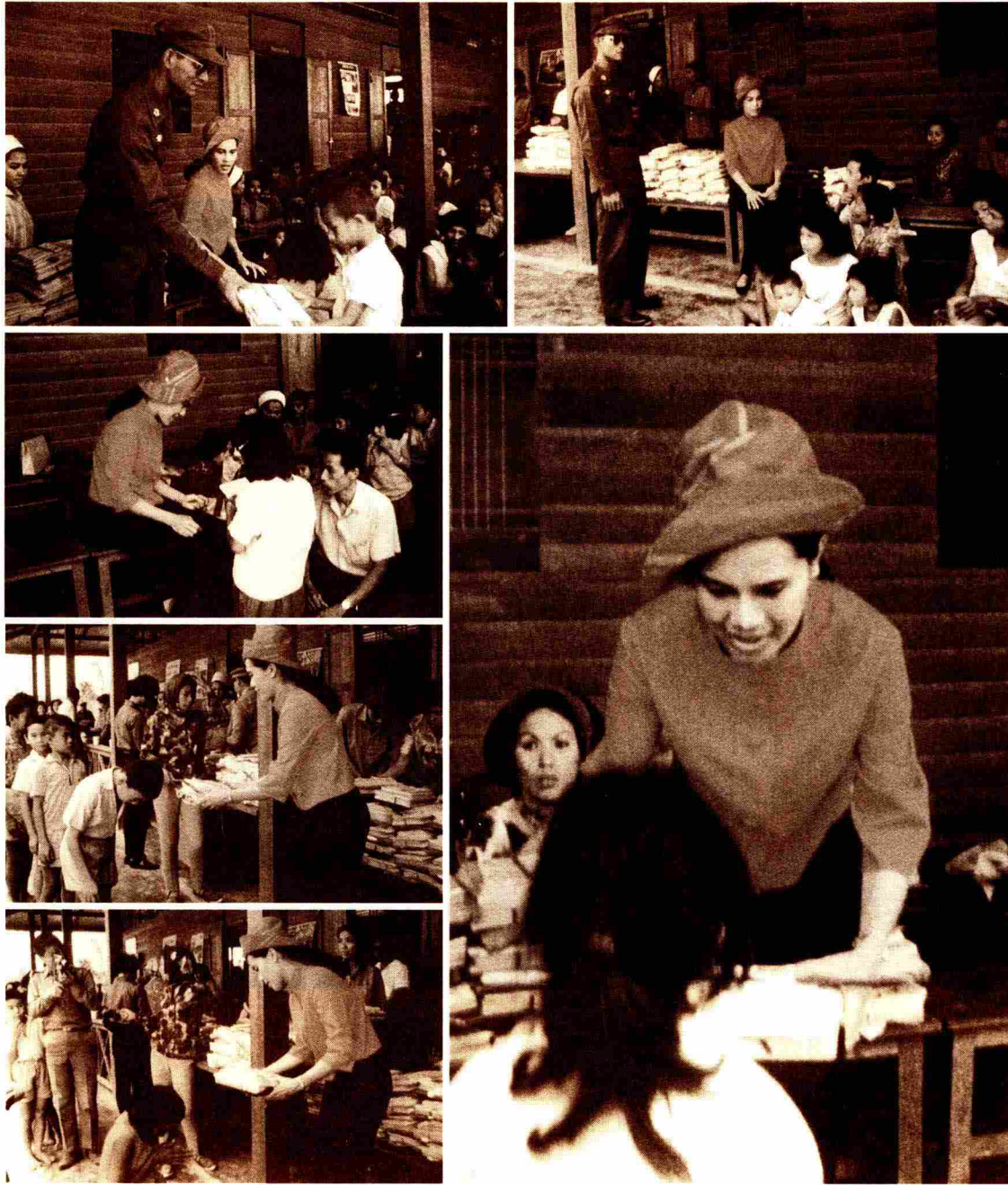
“...ถ้าดินอยู่เฉยๆ ไม่ได้ปลุกอะไร มันไม่ทำงาน นี่มันทำงาน จะเห็นเป็นปมๆ ถ้าอยากให้ดีใส่ถั่ว (ปลุกถั่วปรับปรุงดิน)...”

ที่เขาชะงุ้ม จังหวัดราชบุรี เป็นอีกหนึ่งตัวอย่างที่ทรงนำมาอธิบายแก่เด็กนักเรียน ว่า

“...ที่เขาชะงุ้ม ที่แรกไม่ได้เป็นดิน เป็นหินลูกรัง...ก็ไปทำกลายเป็นดินแล้วก็ปลูกพืชอะไรต่างๆ สามารถที่จะไว้ได้ เดี่ยวนี้สบายมาก...”

พระองค์ทรงสะท้อนให้เห็นว่า ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา ทรงหาวิธีการแก้ไขปัญหาดินจาก “ดินที่เลวที่สุดในโลก” ให้กลายเป็นดินที่สามารถ “ปลูกข้าวปลูกผัก” ได้แล้ว

ในโอกาสนี้ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้พระราชทานถุงของขวัญให้แก่ผู้แทนครูและผู้แทนนักเรียนโรงเรียนเทศบาลบ้านเขาเต่า ในโอกาสนี้ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้พระราชทานพระราชทรัพย์ส่วนพระองค์ให้แก่ผู้ว่าราชการจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เพื่อใช้ในการซ่อมแซมอาคารเรียนของโรงเรียนเทศบาลบ้านเขาเต่า จำนวน 1 ล้านบาท และเพื่อจัดตั้งเป็นกองทุนนำดอกผลมาใช้ในการบูรณะโรงเรียนเทศบาลบ้านเขาเต่าอีกจำนวน 1 ล้านบาท นับเป็นพระมหากษัตริย์คุณแก่คณะครูและนักเรียนโรงเรียนเทศบาลบ้านเขาเต่าอย่างหาที่สุดมิได้

จากนั้นได้เสด็จพระราชดำเนินไปยังพื้นที่ของราษฎรบริเวณอ่างเก็บน้ำเขาเต่า เพื่อเจาะพิสูจน์หาคุณสมบัติทางกายภาพและเคมีของดิน เปรียบเทียบกับดินที่บริเวณสนามหน้าอาคารโรงเรียนเทศบาลบ้านเขาเต่า และได้ทรงออรรถาธิบายแก่นักเรียนโรงเรียนไกลกังวล ถึงสภาพปัญหาดินในบริเวณนี้ รวมถึงแนวทางการแก้ไขสภาพความเสื่อมโทรมของดิน รวมเวลาทั้งสองจุดมากกว่า 2 ชั่วโมงที่ทรงมิได้เห็น้อยอ้อนพระวรกายในการออรรถาธิบายในเรื่อง “ดิน”

เมื่อจบการเรียนการสอน เด็กนักเรียนพร้อมใจกันกราบพระบาทด้วยสำนึกในพระเมตตา และพระมหากษัตริย์คุณ ที่ทรงถ่ายทอดวิชาความรู้ เกี่ยวกับการปรับปรุงคุณภาพดิน จากสิ่งที่ทรงประสบและแก้ไขปัญหาด้วยพระองค์เอง ณ ห้องเรียนธรรมชาติที่บ้านเขาเต่า

ณ ขณะนั้น มีใครบางคนได้ยื่นพระองค์ท่านตรัสว่า

“เรารู้ใจที่ได้เป็นครู”

นับเป็นช่วงเวลาอันเป็นมงคล สำหรับนักเรียนทุกคนในวันนั้นซึ่งในชีวิตนี้คงไม่อาจจะหาสิ่งใดที่ประเสริฐกว่านี้ได้อีกแล้ว เพราะว่าพวกเขามีครูเป็น “ในหลวง”

10

ศูนย์หัตถกรรมทอผ้า โครงการเริ่มแรกของศิลปาชีพ

“ทอผ้าจี๊: ส่งผ้ามาจ้รับซื้อ จ้ได้มีเงินส่งให้ลูกเรียนหนังสือ”

หลายคราที่สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถเสด็จพระราชดำเนินทรงเยี่ยมราษฎรตามบ้านแล้วแม่บ้านบ่นถึงความยากจน พระองค์ท่านมักจะรับสั่งถึงการทอผ้าเป็นอาชีพเสริมด้วยทรงตระหนักในคุณค่าและความสำคัญของการทอผ้า ซึ่งเป็นศิลปวัฒนธรรมอันเป็นเอกลักษณ์แห่งวิถีชีวิตของคนไทยที่สั่งสมสืบทอดกันมาช้านาน แต่ขาดการส่งเสริม นับวันศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านเหล่านี้จึงถูกทอดทิ้งไปอย่างน่าเสียดาย

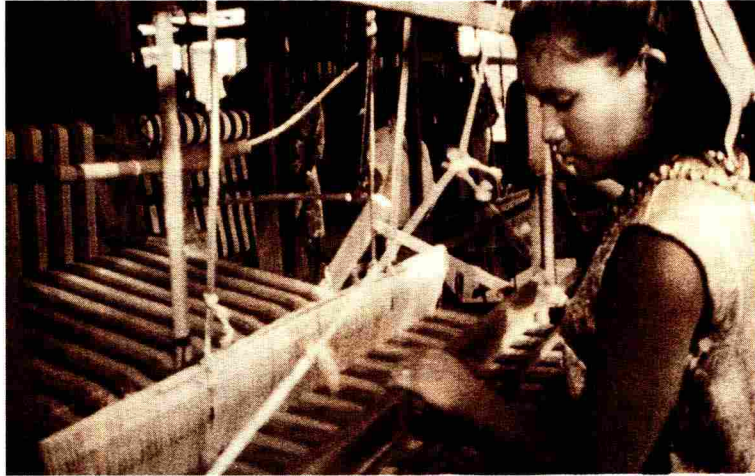
พระองค์สนพระทัยในการส่งเสริมให้ชาวบ้านหันกลับมาสนใจการทอผ้าเป็นอย่างมาก ทรงพระราชดำริว่า นอกจากชาวบ้านจะได้ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์โดยการทอผ้าด้วยมือ มีรายได้เพิ่มพูนขึ้นจากการประกอบอาชีพเกษตรกรรมแล้ว ยังเป็นการอนุรักษ์ศิลปะพื้นบ้านอันเป็นสมบัติล้ำค่าของชาติให้คงอยู่ โดยการบันทึกวัฒนธรรมของท้องถิ่นลงผืนผ้า ซึ่งจะอยู่ยั่งยืนและบ่งบอกวิถีสังคมของไทยไว้ให้ลูกหลานได้เรียนรู้และชื่นชมในความเป็นไทยอีกด้วย

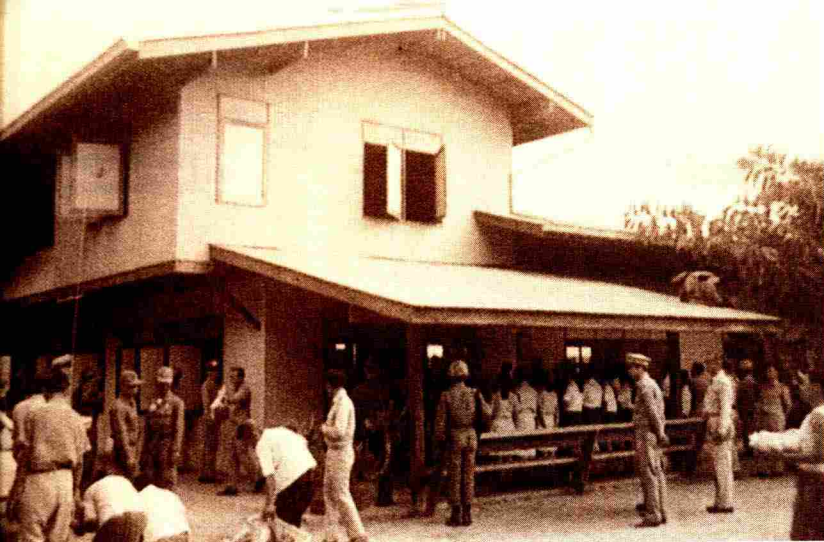
กล่าวกันว่าในช่วงแรกๆ การส่งเสริมการทอผ้า โดยการรับซื้อและพระราชทานอุปกรณ์การทอผ้านั้น สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ ทรงใช้พระราชทรัพย์ส่วนพระองค์ ต่อมาพระราชกรณียกิจจากโครงการต่างๆ เป็นที่ทราบกันกว้างขวางขึ้น จึงมีข้าราชการบริพารและผู้มีจิตศรัทธาทูลเกล้าฯ ถวายเงินโดยเสด็จพระราชกุศลเพื่อใช้จ่ายในกิจการเหล่านี้ และขอพระราชทานให้ทรงก่อตั้งเป็นมูลนิธิขึ้น จึงเป็นมูลเหตุแห่งการถือกำเนิดของมูลนิธิศิลปาชีพในวันที่ 21 กรกฎาคม พ.ศ. 2519

และหากจะกล่าวถึงพระราชดำริครั้งแรกในการส่งเสริมอาชีพหัตถกรรมขององค์สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ ปรากฏข้อมูลว่า น่าจะเริ่มมาตั้งแต่ช่วงปี พ.ศ. 2508 ณ **ที่บ้านเขาเต่า** นั่นเอง

ในช่วงเวลานั้น พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวและสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ มักเสด็จพระราชดำเนินแปรพระราชฐานไปประทับ ณ วังไกลกังวล หัวหิน และได้เสด็จพระราชดำเนินไปทรงเยี่ยมราษฎรที่หมู่บ้านเขาเต่า ทำให้สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ ทรงทราบว่าชาวบ้านในย่านนี้ทำการประมงเป็นอาชีพหลัก เมื่อผู้ชายออกทะเลไปหาปลา ผู้หญิงก็เก็บหอยมาแกะเนื้อขายได้เงินไม่มากนัก แต่ต้องกรำแดดร้อน บางคนมีลูกเล็กๆ จึงทำงานไม่สะดวก แต่ประสงค์ที่จะใช้แรงงานให้เกิดประโยชน์ หารายได้มาช่วยครอบครัว **สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถจึงทรงก่อตั้งศูนย์หัตถกรรมทอผ้าเขาเต่าขึ้นในปี พ.ศ. 2508** นั่นเอง (เดิมใช้ชื่อว่า “ศูนย์ฝึกอบรมทอผ้าบ้านเขาเต่าอันเนื่องมาจากพระราชดำริ”) และชักชวนหญิงชาวบ้านเขาเต่ามาหัดทอผ้าฝ้ายด้วยกี่กระตุก เริ่มแรกมีชาวบ้านสนใจมาทำงานราว 20 คน จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ พลโท หม่อมเจ้าประเสริฐศรี ชยางกูร ราชองครักษ์จัดหากี้ออผ้ามาติดตั้งที่ได้ฤๅนศาลาวัดเขาเต่า

ต่อมา สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ โปรดเกล้าฯ ให้สร้างโรงทอผ้าง่ายๆ ขึ้นที่ท้ายวังไกลกังวล เพื่อให้การทอผ้ามาอยู่ใกล้จะได้ดูแลได้สะดวก และมีพระราชเสาวนีย์ให้ขอครุมาจากรองานทอผ้าบ้านไร่ จังหวัดราชบุรี ซึ่งมีชื่อเสียงในการทอผ้าฝ้าย มาสอนการทอผ้าแก่ราษฎรบ้านเขาเต่าโดยผ้าที่ผลิตส่วนใหญ่เป็นผ้าขาวม้าและผ้าขึ้น

ความสนพระทัยของพระองค์ท่านมิใช่เพียงในส่วนของเนื้องาน แต่ยังทรงห่วงใยไปถึงเรื่องของการเดินทาง และค่าใช้จ่ายอื่นๆ ด้วย ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้มีรถรับส่งแม่บ้านเขาเต่าที่จะมาหัดทอผ้า พระราชทานอาหารกลางวันและค่าแรงแก่ผู้ทอ ผู้ใดมีลูกเล็กๆ ไม่มีใครดูแลที่บ้าน ก็ให้นำมาด้วย และโปรดเกล้าฯ ให้ข้าราชการบริพารฝ่ายในช่วยกันเลี้ยง นับเป็นพระกรุณาหาได้เปรียบ

ต่อมาเมื่อเสด็จพระราชดำเนินกลับกรุงเทพฯ แล้ว โครงการฝักอบรมทอผ้าได้ย้ายไปอยู่ในความดูแลของเจ้าอาวาสวัดเขาเต่าและครูใหญ่โรงเรียนบ้านเขาเต่า ภายหลัง นายประสิทธิ์และนางเจียมจิต ยอดย่อย ได้นำอมเกล้าฯ ถวายที่ดิน 3 ไร่ 60 ตารางวา เพื่อให้เป็นที่ตั้งของโครงการทอผ้าถาวรที่เขาเต่าและมีผู้มีจิตศรัทธาร่วมกันโดยเสด็จพระราชกุศล สร้างตัวอาคารรวมทั้งอุปกรณ์การทอผ้าถาวร โครงการจึงย้ายไปอยู่ ณ สถานที่นั้นจนถึงปัจจุบัน

วันที่ 11 พฤษภาคม พ.ศ. 2509 **สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถได้เสด็จทอดพระเนตรการดำเนินงาน**ของโรงทอผ้าแห่งนี้อีกครั้ง ทรงรับซื้อผ้าของชาวบ้านไว้เกือบทั้งหมดและได้พระราชทานรางวัลเป็นเหรียญทองคำหนัก 1 บาท จารึกด้านหน้าว่า “โปรดเกล้าฯ พระราชทานคนชยัน” ด้านหลังจารึกว่า “พฤษภาคม 2509” ให้แก่ผู้ทอที่มีฝีมือและมีความขยันหมั่นเพียร บางครั้งก็มีการพระราชทานรางวัลเป็นสร้อยทองคำแก่ชาวบ้านในโครงการ นับเป็นสิริมงคลและเป็นกำลังใจให้ชาวบ้านเขาเต่าได้เพิ่มพูนความอุตสาหะวิริยะและสร้างสรรค์ผลงานที่มีคุณภาพยิ่งขึ้นไป

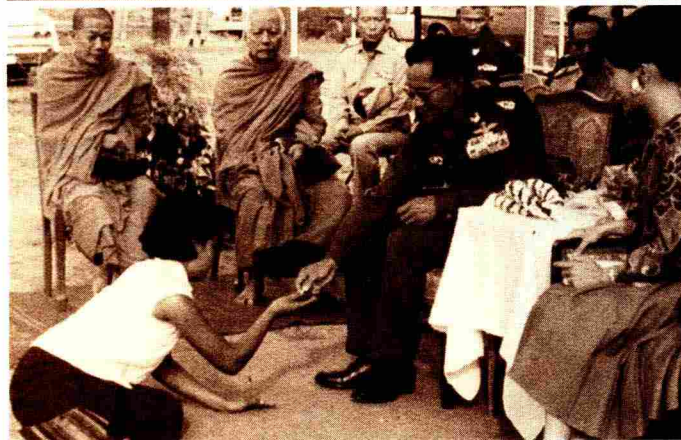
ต่อมาใน พ.ศ. 2511 มีพระราชดำริให้กรมการพัฒนาชุมชน เข้ามารับผิดชอบเป็นผู้ดูแลโครงการต่อ พัฒนาการอำเภอหัวหินจึงเข้ามาสอนการทอผ้า ย้อมสี ตัดเย็บ และสอนการประดิษฐ์ป้านครนารายณ์เพิ่มขึ้นด้วย แต่ภายหลังชาวบ้านมาร่วมงานน้อยลง เพราะหันไปประกอบอาชีพอื่นที่มีรายได้สูงกว่า ศูนย์ฝักอบรมทอผ้าเขาเต่าจึงได้หยุดการดำเนินงานไประยะหนึ่ง

จวบจน พ.ศ. 2545 ศูนย์หัตถกรรมทอผ้าเขาเต่า ได้รับความอนุเคราะห์จากผู้ว่าราชการจังหวัด (นายประสงค์ พิฑูรกิจจจา) นายอำเภอหัวหิน (นายนิพันธ์ ชลวิทย์) และเทศบาลเมืองหัวหิน ร่วมกับคณะกลุ่มแม่บ้านเขาเต่าที่มีความประสงค์จะอนุรักษ์และฟื้นฟูการทอผ้าให้คงอยู่สืบไป จึงได้ร่วมกันพัฒนาปรับปรุงซ่อมแซมตัวอาคารสถานที่ที่ชำรุดหักพังและเปลี่ยนหลังคาจากเดิมเป็นสังกะสีมาเป็นหลังคามุงกระเบื้อง และทำห้องน้ำโดยได้รับความร่วมมือจากราษฎรในพื้นที่ คณะนักศึกษาที่มาพักแรม คณะทหารจากหาดทรายใหญ่ โดยได้รับงบประมาณจากทางเทศบาลเมืองหัวหินในการบูรณะต่อเติมอาคารทอผ้า อาคารแสดงสินค้าและอื่นๆ

ปัจจุบันกลุ่มทอผ้ามีสมาชิกจำนวน 25 คน พัฒนาจากการทอผ้าขาวม้า และผ้าขี้ริ้วมาเป็นผ้าที่มีการทอยกดอกลายต่างๆ เช่น ลายดอกบานชื่น ลายดอกดาหลา และยังมีลายที่เป็นเอกลักษณ์ของหมู่บ้านเขาเต่า ได้แก่ ลายก้างปลา ลายคลื่นทะเล ลายลูกเต๋า ลายดอกมณฑาทอง และผ้าขาวม้าลายเก้าเส้น รวมทั้งได้มีการขึ้นทะเบียน หนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ ผ่านการคัดสรรได้ 4 ดาวในระดับจังหวัด และยังได้พัฒนาการทอผ้าแบบใหม่ๆ ตลอดมา

กิจการทอผ้าฝ้ายที่เขาเต่า แม้จะมีได้ขยายใหญ่โต และขณะนี้นับเป็นกิจการของกรมการพัฒนาชุมชน แต่ก็ถือได้ว่าโครงการทอผ้าของที่นี่มีความสำคัญในฐานะเป็นโครงการต้นแบบทางด้านส่งเสริมอาชีพหัตถกรรมแก่ราษฎรของสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ เพราะหลังจากการเริ่มต้นของศูนย์หัตถกรรมทอผ้าที่บ้านเขาเต่า สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้มีการฟื้นฟูและอนุรักษ์การทอผ้าของท้องถิ่นต่างๆ โดยทรงสนับสนุนให้ราษฎรในท้องที่ที่เสด็จพระราชดำเนินไปทรงเยี่ยม ฟื้นฟูการทอผ้าตามแบบฉบับที่บรรพบุรุษได้เคยอบรมและถ่ายทอดสืบมาแต่โบราณให้ดำรงอยู่สืบไปทั้งการทอผ้าฝ้ายและผ้าไหม

ด้วยเดชพระบารมี พระปรีชาญาณ และพระราชวิสัยทัศน์อันกว้างไกล การทอผ้าด้วยมือ อันเป็นวิถีชีวิตที่สำคัญและทรงคุณค่า เป็นศิลปะเอกลักษณ์ของคนไทยในภูมิภาคต่างๆ ซึ่งใกล้จะสูญสลายไป จึงได้กลับฟื้นคืนชีวิต และได้เอื้ออำนวยคุณูปการแก่ชีวิตของราษฎรไทยที่ยากจน ในชนบทให้มีอาชีพเสริมเพิ่มพูนรายได้ สามารถยกระดับความเป็นอยู่ให้ดีขึ้นดังพระราชดำรัสของสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ ซึ่งทรงมีแก่คณะบุคคลต่างๆ ที่เข้าเฝ้าเฝ้าเฝ้าในวันเฉลิมพระชนมพรรษา ณ ศาลาดุสิดาลัย สวนจิตรลดา เมื่อวันที่ 11 สิงหาคม พ.ศ. 2542 ความว่า

“.....ข้าพเจ้าก็มานับดูได้โอกาสมีเกียรติ ได้เป็นพระบรมราชินีนาถของปวงชนชาวไทยก็โดยพระมหากษัตริย์คุณทรงเลือกเอาไว้ และได้เป็นมา 40 กว่าปีแล้ว ด้วยความภาคภูมิใจในประเทศชาติ บ้านเมืองและคนไทย ซึ่งข้าพเจ้าทราบดีจากที่ตั้งโครงการมูลนิธิส่งเสริมศิลปาชีพขึ้น โดยคำแนะนำจากพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และมูลนิธินี้ได้ผลดีเป็นจำนวนมาก ได้ช่วยให้ราษฎรทั่วประเทศไทยได้แสดงความสามารถของคนไทยออกมา เป็นที่ประจักษ์ของต่างประเทศ ทัวประเทศไทยทุกภาค ทำให้ข้าพเจ้ามั่นใจว่า คนไทยเป็นคนที่ดีฉลาดและมีความเป็นศิลปิน มีความละเอียดอ่อน ถ้าลองว่าได้โอกาสในชีวิตแล้ว เขาก็จะเป็นกำลังที่ยอดเยี่ยมของประเทศชาติ ข้าพเจ้าเชื่อมั่นอย่างนั้น.....”

ขอจงทรงพระเจริญ

โครงการพระราชดำริสวนป่าหาดทรายใหญ่ พื้นที่ฟาร์มสวนพระองค์

“แม้พื้นดินจะแห้งแล้งเพียงใด ก็สามารถที่จะพัฒนากลับให้ดีขึ้นได้ด้วยความตั้งใจ
อดทน ที่จะทำการฟื้นฟูธรรมชาติที่เสื่อมสลายไปให้กลับคืนมา”

เบื้องต้น คือ พระราชดำรัสในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ที่จะทำการฟื้นฟูความ
อุดมสมบูรณ์ให้กับพื้นที่บริเวณบ้านเขาเต่า ซึ่งได้ถูกทำลายลงด้วยความเจริญที่เริ่มเข้ามาในพื้นที่
รวมถึงวิถีชีวิตที่เปลี่ยนไปของผู้คน จนบัดนี้ไม่สามารถจะทำประโยชน์อื่นใดได้

นับย้อนหลังไปหลายสิบปีก่อน สภาพภูมิประเทศของเขาเต่าเคยอุดมไปด้วยป่าโกงกาง
ป่าไผ่ ป่ารวก และป่าแส ซึ่งแสดงให้เห็นว่าแผ่นดินแห่งนี้เคยอุดมสมบูรณ์ด้วยพรรณไม้
และสัตว์ป่านานาชนิด แต่ได้ถูกทำลายลงไปจนหมดสิ้นเหลืออยู่เพียงพื้นที่แห้งแล้งและ
ธรรมชาติที่เสื่อมสลาย

จวบจนในปี พ.ศ. 2512 พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวและสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ ได้เสด็จพระราชดำเนินมายังบ้านเขาเต่า และมีพระราชดำริที่จะทำการฟื้นฟูความอุดมสมบูรณ์ให้เป็นผืนดินที่สามารถใช้ประโยชน์ได้อีกครั้ง เพื่อเป็นตัวอย่างให้ประชาชนเห็นว่า ไม่ว่าจะเป็พื้นที่เสื่อมสภาพเพียงใด ก็สามารถที่จะพัฒนาให้ดีขึ้นได้อีกครั้ง หากมีความตั้งใจ อดทน และต้องการที่จะฟื้นฟูธรรมชาติที่เสียไปให้กลับคืนมา จึงได้เกิดเป็นพื้นที่ฟาร์มส่วนพระองค์ในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวขึ้น โดยใช้ชื่อว่า "โครงการฟาร์มส่วนพระองค์หาดทรายใหญ่ "

โครงการฟาร์มส่วนพระองค์ฯ ตั้งอยู่บริเวณที่ราบในหุบเขาติดชายฝั่งทะเล มีภูเขาล้อมรอบ 3 ด้าน คือ ด้านทิศเหนือ ด้านทิศตะวันตก และด้านทิศใต้ สำหรับด้านทิศตะวันออกจรดทะเล มีเนื้อที่โครงการ 87 ไร่ และบริเวณที่ล้อมรอบสามด้านเป็นพื้นที่เขตพระราชทาน รวม 1,085 ไร่ ตั้งอยู่ในบริเวณบ้านเขาเต่า รวมถึงพื้นที่ในเขตติดต่อระหว่างอำเภอหัวหินและอำเภอบางสะพานบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

การดำเนินงานในระยะแรกแบ่งออกเป็นสองด้าน คือ ด้านการเกษตรและด้านการเลี้ยงสัตว์ โดย ด้านการเกษตร ได้เริ่มทดลองปลูกพันธุ์ไม้ชนิดต่างๆ เช่น มะม่วงหิมพานต์ มะขาม น้อยหน่า ข้าวฟ่าง และแปลงปลูกหญ้าสำหรับเลี้ยงสัตว์

อนึ่ง ฟาร์มฯ ยังมีโครงการทางการเกษตรอื่นๆ ที่ได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน เช่น

- โครงการแปลงทดลองสับปะรด เริ่มดำเนินการใน พ.ศ. 2516 โดยได้รับการสนับสนุนด้านวิชาการจาก นายปวิณ ปุณศรี แห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

- โครงการปลูกต้นไม้บริเวณรอบชายเขา
- โครงการปลูกทับทิมพันธุ์ดี จากประเทศอิสราเอลและประเทศอิหร่าน
- โครงการปลูกมะขาม โดยการเปลี่ยนยอดให้เป็นมะขามหวานพันธุ์ดีจากจังหวัดเพชรบูรณ์
- โครงการปลูกน้อยหน่าพันธุ์พื้นเมือง

- โครงการปลูกข้าวฟ่างพันธุ์ดี เพื่อส่งให้ฝ่ายปศุสัตว์
- โครงการปลูกมะม่วงหิมพานต์จากประเทศอินเดีย ให้ผลดีมากแต่ยังขาดเครื่องมือที่จะใช้กะเทาะเปลือก ซึ่งจะมีการทดลองทำขึ้นในอนาคต
- โครงการทำแปลงปลูกหญ้าพันธุ์ต่างประเทศเพื่อการเลี้ยงสัตว์ ได้ผลเป็นที่น่าพอใจ ซึ่งจะได้เผยแพร่สนับสนุนให้ราษฎรดำเนินการต่อไป

ส่วน **ด้านการเลี้ยงสัตว์** นั้น พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวและสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ ยังทรงห่วงใยในการประกอบอาชีพของราษฎร จึงมีพระราชดำริให้จัดทำโครงการเกี่ยวกับการส่งเสริมพันธุ์สัตว์ต่างๆ ขึ้นมาหลายโครงการ ดังนี้

1. **โครงการส่งเสริมการเลี้ยงสุกรพันธุ์แท้** เริ่มดำเนินการปี พ.ศ. 2512 โดยการผลิตลูกสุกรพันธุ์ลาจไวท์และแลนเรซ จากพ่อพันธุ์และแม่พันธุ์ที่เอกชนได้น้อมเกล้าฯ ถวายเพื่อจำหน่ายให้แก่ประชาชนที่สนใจ รวมทั้งการผลิตอาหารผสมออกจำหน่ายในราคาขอมเยา ในปีต่อมาได้ขยายการผลิตและจำหน่ายลูกสุกรพันธุ์แท้รวมทั้งอาหารผสมไปยังจังหวัดใกล้เคียง เช่น จังหวัดชุมพร เพชรบุรี ราชบุรี และพระนครศรีอยุธยา โดยมีหลักการดำเนินงานที่จะปรับปรุงพันธุ์สุกรเพื่อให้ได้สุกรสายพันธุ์ที่ดีขึ้น ในกรณีนี้ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้พระราชทานพ่อพันธุ์จากฟาร์มให้แก่ชาวบ้านเพื่อนำไปเลี้ยงเป็นตัวอย่าง

2. **โครงการส่งเสริมการเลี้ยงเปิดพันธุ์ไข่** พันธุ์กาแคมเบลล์ เริ่มดำเนินการใน พ.ศ. 2513 โดยกรมปศุสัตว์ได้น้อมเกล้าฯ ถวายพ่อเปิดเลือด 100% และแม่เปิดลูกผสม 50% อายุ 3 วัน จำนวน 340 ตัว เพื่อจัดเลี้ยงในฟาร์ม เมื่อผสมพันธุ์แล้ว จึงคัดเลือกเข้าฟักในเครื่องฟักลูกเปิด และส่งเสริมให้ราษฎรที่สนใจนำไปเลี้ยง โดยทางฟาร์มจะจัดอาหารเปิดตามสูตรของกรมปศุสัตว์จำหน่ายในราคาต้นทุน ในปีต่อมาได้ส่งเสริมการเลี้ยงเปิดพันธุ์ไข่ขยายออกไปในจังหวัดใกล้เคียง เช่น จังหวัดเพชรบุรีและราชบุรี เป็นต้น

3. **โครงการส่งเสริมการเลี้ยงโคพันธุ์เนื้ออเมริกันบราห์มัน** เริ่มดำเนินการตั้งแต่ พ.ศ. 2513 โดยภาคเอกชนน้อมเกล้าฯ ถวายแม่โคพันธุ์บราห์มันเลือดแท้ จำนวน 4 ตัว และกรมปศุสัตว์ได้น้อมเกล้าฯ ถวายโคพันธุ์บราห์มัน 1 ตัว เมื่อผสมพันธุ์แล้ว ได้จัดจำหน่ายเพื่อนำไปเป็นพ่อพันธุ์แม่พันธุ์แก่ราษฎรที่สนใจในราคาขอมเยา จึงมีการส่งจองเพิ่มขึ้นเป็นลำดับ

ต่อมาใน พ.ศ. 2515 กรมปศุสัตว์ได้นำนมเกล้ายุววัยแม่โคพันธุ์บราห์มันเพิ่มอีกจำนวน 3 ตัว ทางฟาร์มฯ ได้เปิดโอกาสให้ชาวบ้านนำแม่โคพันธุ์พื้นเมืองไปผสมกับพ่อพันธุ์ของฟาร์ม เพื่อปรับปรุงพันธุ์ให้ดีขึ้น โดยคิดค่าผสมพันธุ์ในราคาต่ำกว่าท้องตลาด จึงเป็นที่สนใจของเกษตรกรในหลายจังหวัดทั้งใกล้และไกล เช่น จังหวัดสุราษฎร์ธานี ประจวบคีรีขันธ์ ชุมพร เพชรบุรี ราชบุรี กรุงเทพฯ เชียงใหม่ เป็นต้น

4. โครงการส่งเสริมการเลี้ยงไก่พันธุ์ไข่ เริ่มดำเนินการใน พ.ศ. 2514 โดยบริษัทห้างร้านและเอกชนได้นำนมเกล้ายุววัยแม่ไก่พันธุ์ จำนวน 500 ตัว ตลอดจนอุปกรณ์และอาหารสำหรับเลี้ยงลูกไก่ในระยะแรก รวมทั้งจัดสร้างอาคารเลี้ยงไก่พันธุ์ไข่อีกด้วย ต่อมาทางฟาร์มจัดจำหน่ายไก่พันธุ์ไข่และอาหารผสมแก่ชาวบ้านที่สนใจ เพื่อเป็นรายได้พิเศษอีกด้วย

5. โครงการส่งเสริมการเลี้ยงไก่พันธุ์เนื้อ เริ่มดำเนินการใน พ.ศ. 2514 มีผู้นำนมเกล้ายุววัยพ่อพันธุ์แม่พันธุ์ไก่พันธุ์เนื้อจำนวนหนึ่ง ตลอดจนอุปกรณ์ในการเลี้ยง ได้แก่ ตู้ฟักไข่ขนาด 2,000 ตัว เครื่องบดและเครื่องผสมอาหารทางฟาร์มฯ ได้เลี้ยงไก่พันธุ์เนื้อโดยทำการฟักไข่ผลิตลูกไก่ พร้อมทั้งจัดทำอาหารผสมออกจำหน่ายแก่ราษฎร และให้บริการแนะนำในการเลี้ยงไก่พันธุ์เนื้อ การฉีดวัคซีนป้องกันโรค และการจำหน่ายไก่พันธุ์เนื้อส่งออกตลาดซึ่งล้วนได้รับความสนใจจากราษฎร ทั้งในเขตจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ และจังหวัดใกล้เคียง เช่น จังหวัดเพชรบุรีและราชบุรี เป็นต้น

ปัจจุบันโครงการเลี้ยงสัตว์ของทางฟาร์มฯ ประสบปัญหาเรื่องวัตถุดิบที่ใช้ในการผสมอาหารสัตว์มีราคาแพงขึ้น ทำให้ต้นทุนในการเลี้ยงสัตว์สูง ส่วนการจำหน่ายในท้องตลาดกลับลดต่ำลง เป็นผลให้มีกำไรน้อย ไม่คุ้มกับต้นทุนทางฟาร์มฯ จึงต้องยกเลิกการดำเนินงานส่งเสริมบางโครงการ เช่น โครงการส่งเสริมการเลี้ยงเปิด ไก่พันธุ์เนื้อและสุกร

นอกเหนือจากนั้น ทางฟาร์มยังมีโครงการส่งเสริมด้านอาชีพ โดยจัดให้เกษตรกรได้เข้ามาเรียนรู้และมีส่วนร่วมในการดำเนินงานด้วย ได้แก่ โครงการปลูกหม่อนเลี้ยงไหม และโครงการรวมกลุ่มเกษตรกรทำไร่เขาเต่า

โครงการปลูกหม่อนเลี้ยงไหม เริ่มดำเนินการมาตั้งแต่ปลายปี พ.ศ. 2512 โดยในระยะแรกได้ทำการปลูกหม่อนในเนื้อที่ 1 ไร่ มีราษฎรในหมู่บ้านเขาเต่า อำเภอหัวหิน จำนวน 3 ราย ที่สนใจการปลูกหม่อนเลี้ยงไหม ทางฟาร์มฯ จึงส่งไปฝึกการปลูกหม่อนเลี้ยงไหมที่จังหวัดขอนแก่น เป็นเวลา 3 เดือน เพื่อให้กลับมาดำเนินการเลี้ยงไหมที่หมู่บ้านเขาเต่าต่อไป ต่อมาเมื่อมีผู้สนใจมากขึ้นจึงได้มีจัดการฝึกอบรมการเลี้ยงไหม และให้สมาชิกเริ่มทดลองดำเนินการเลี้ยงไหมที่ภูมิลำเนาของตน โดยได้รับความช่วยเหลือจากเจ้าหน้าที่เกษตร ซึ่งรับผิดชอบในโครงการนี้ ได้ออกไปติดตามผลและให้คำแนะนำต่างๆ แก่สมาชิก เช่น การตัดแต่งต้นหม่อน การใส่ปุ๋ยที่ถูกต้อง เป็นต้น

ทางฟาร์มฯ ได้มีการพัฒนาเพื่อช่วยเหลือชาวบ้านในหลายด้าน เช่น

- ทำการเริ่มเลี้ยงไหมตัวอ่อน ต่อมาเมื่อไหมตัวแก่แล้ว จึงทำการจัดส่งไหมไปให้สมาชิกเลี้ยงต่อไป
- ร่วมกับเจ้าหน้าที่จากแผนกโรคพืชเส้นใย กองพืชพันธุ์ เพื่อปรับปรุงพันธุ์หม่อนที่มีความต้านทานโรครากเน่าจนได้ผลเป็นที่น่าพอใจ และได้มอบพันธุ์หม่อนให้แก่สมาชิกเพื่อนำไปปลูกขยายพันธุ์
- ทำการเพาะเลี้ยงต้นพันธุ์หม่อนไหม ซึ่งเป็นหม่อนที่ทนต่อโรครากเน่าถึง 90% เมื่อสำเร็จแล้วได้นำมาขยายพันธุ์เพื่อแจกจ่ายแก่ราษฎร

โครงการรวมกลุ่มเกษตรกรทำไร่เขาเต่า เริ่มดำเนินการขึ้นเมื่อ พ.ศ. 2515 ระยะแรกมีราษฎรสนใจสมัครเข้าเป็นสมาชิก จำนวน 30 คน มีการเลือกประธานและกรรมการของกลุ่มเพื่อดำเนินการบริหารงาน

เมื่อพบว่าสมาชิกของกลุ่มส่วนใหญ่มีความต้องการเรื่องปุ๋ยเพื่อปรับปรุงดินเป็นสำคัญ ใน พ.ศ. 2516 พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานปุ๋ย ซึ่งบริษัท ห้างร้าน น้อมเกล้าฯ ถวายโดยเสด็จพระราชกุศล จำนวน 75 กระสอบ คิดเป็นเงินประมาณ 7,500 บาท เพื่อนำไปจำหน่ายให้แก่สมาชิกในราคาถูก และนำเงินจากการจำหน่ายปุ๋ยนั้น เป็นเงินทุนสำหรับซื้อปุ๋ยให้แก่สมาชิกต่อไป

ต่อมาใน พ.ศ. 2517 กลุ่มเกษตรกรมีความต้องการปุ๋ยมากขึ้น เจ้าหน้าที่เกษตรของฟาร์มฯ จึงได้รับพระราชทานปุ๋ยอีกจำนวน 482 กระสอบ คิดเป็นเงินประมาณ 100,000 บาท ซึ่งได้จัดจำหน่ายปุ๋ยให้แก่สมาชิกโดยทั่วถึงกัน ทั้งนี้มีกำไรจากการจำหน่ายปุ๋ยเป็นเงินกว่า 10,000 บาท เพื่อรวมเข้ากับเงินทุนเดิมเป็นทุนหมุนเวียนต่อไป

โครงการรวมกลุ่มเกษตรกรทำไร่เขาเต่า นับว่าประสบความสำเร็จในระดับที่น่าพอใจ จึงมีสมาชิกมาสมัครเข้าร่วมกลุ่มเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ปัจจุบันมีสมาชิกทั้งสิ้น จำนวน 73 คน

จวบจนใน พ.ศ. 2526 พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้พระราชทานโครงการแห่งนี้ให้สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ ทรงช่วยฟื้นฟูธรรมชาติของพื้นที่แห่งนี้ให้มีความสมบูรณ์เต็มไปด้วยป่าไม้และสัตว์ป่าเช่นที่เคยมีมาในอดีต โครงการฟาร์มส่วนพระองค์หาค่าเสียหายใหญ่ จึงได้แปรสภาพเป็นโครงการอนุรักษ์ธรรมชาติสัตว์ป่า และต้นน้ำลำธารตามแนวพระราชดำริ ในสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ โดยใช้ชื่อใหม่ว่า “โครงการพระราชดำริสวนป่าหาค่าเสียหายใหญ่” จวบจนถึงปัจจุบัน

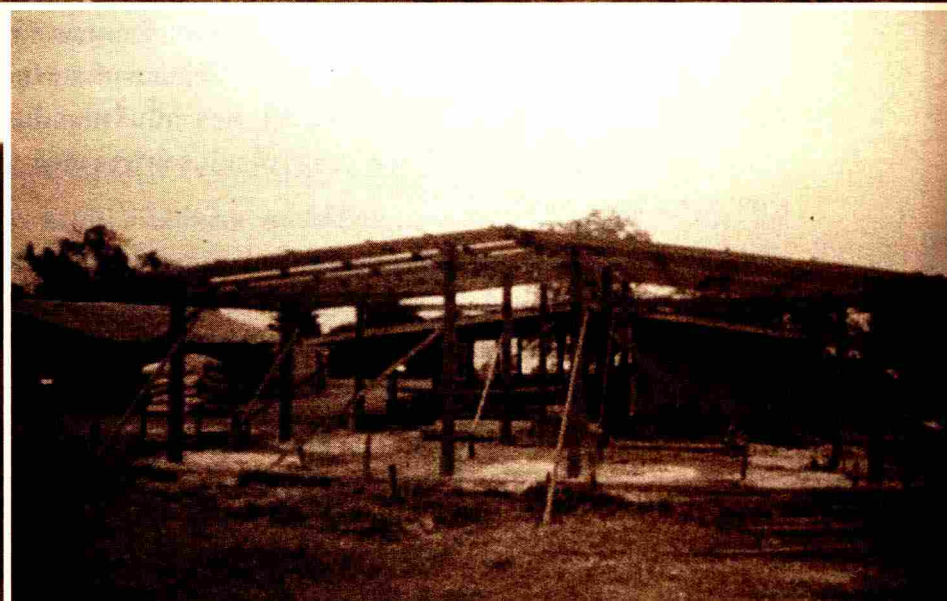
และในวาระดังกล่าว สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ มีพระราชดำรัสเกี่ยวกับการรักษาทรัพยากรธรรมชาติ ใจความตอนหนึ่งว่า

“...ก่อนถึงวันที่สัตว์จะหมดจากป่าข้าพเจ้ามีความภาคภูมิใจในทรัพยากรธรรมชาติป่าไม้ และสัตว์ป่าของไทยมาก

ข้าพเจ้าเห็นว่าเราควรจะใช้ทรัพยากรเหล่านี้อย่างระมัดระวัง และทะนุบำรุงให้คงอยู่ตลอดไป มิใช่ให้ประวัติศาสตร์จารึกได้ว่า ทรัพยากรเหล่านี้ ถูกทำลายหมดสิ้นไปในระยะเวลาอันสั้นแค่อายุของเรา

ทรัพยากรธรรมชาติ นับเป็นสมบัติล้ำค่าของชาติ และเป็นมรดกตกทอดจากบรรพบุรุษ สมควรที่เราทั้งหลายจะช่วยกันรักษาไว้ให้คงเป็นประโยชน์สืบไปชั่วลูกชั่วหลาน...”

สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ ได้พระราชทานแนวพระราชดำริในการพัฒนาพื้นที่ไว้ 5 ประการ ดังนี้

โครงการปลูกผลไม้และ โรงเรือนไก่ไข่ ทั้งสองหลังนี้ พร้อมด้วยไก่
บริษัท เจริญโภคภัณฑ์อุตสาหกรรม จำกัด
และ บริษัท อีโคโนมิค จำกัด บริษัท อาร์เบอร์เอเคอร์ลัประเทศไทย จำกัด
ร่วมจัดสร้างห้แก่เกษตรกรโดยเสด็จ
สมาคมโครงการส่งเสริมอาชีพการเลี้ยงสัตว์แก่ราษฎรตำบลเขาเต่า

1. ให้ปลูกต้นไม้ทดแทนทั้งพื้นราบและบนภูเขา พร้อมทั้งให้นำสัตว์ป่าที่หายากใกล้สูญพันธุ์ มาเลี้ยงเพื่อขยายพันธุ์และปล่อยกลับคืนสู่ธรรมชาติต่อไป
2. ให้ปรับปรุงพื้นที่ทั้งหมดให้มีความสวยงามตามธรรมชาติ และเสริมด้วยไม้ดอก ชนิดต่างๆ
3. จัดให้เป็นเขตพระราชฐานที่สามารถรับแขกเมืองได้
4. ให้เป็นสถานที่ตัวอย่าง เพื่อการศึกษาธรรมชาติในเรื่องของต้นไม้และสัตว์ป่า
5. ให้เป็นสมบัติของชาติที่มีคุณค่าสืบไป

ทรงมอบหมายให้ศูนย์การทหารราบ เป็นหน่วยดำเนินงานโครงการฯ โดยโปรดเกล้าฯ ให้ราชเลขาฯ ในการในพระองค์สมเด็จพระบรมราชินีนาถ เป็นประธานอำนวยการ พลเอก นพดล วรรณโทัย เป็นหัวหน้าฝ่ายแผนและนโยบาย (ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2526 - ปัจจุบัน) ผู้บัญชาการศูนย์การทหารราบ เป็นประธานคณะทำงานและให้ศูนย์การทหารราบได้จัดส่งกำลังพล นายทหาร นายสิบและพลทหารมาปฏิบัติงานในพื้นที่ โดยจัดแบ่งงานตามพระราชดำริออกเป็น 3 ส่วน คือ งานอนุรักษ์ป่าไม้และธรรมชาติ งานอนุรักษ์สัตว์ป่าและสัตว์น้ำ รวมถึงงานก่อสร้างบำรุงรักษา และน้ำ

ในแง่ของ **งานอนุรักษ์ป่าไม้และธรรมชาติ** เมื่อเริ่มโครงการสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ ได้ทรงสำรวจพื้นที่ทั้งบนภูเขาและพื้นราบด้วยพระองค์เอง ทรงแนะนำให้ ปลูกต้นไม้ ตั้งแต่ชายฝั่งทะเลไปจนถึงเชิงเขา เช่น กระถินณรงค์ และยูคาลิปตัส ซึ่งเป็น ต้นไม้โตเร็วและสร้างความชุ่มชื้นให้กับพื้นดินได้ดี ต่อจากนั้นจึงปลูกพันธุ์ไม้อื่นๆ เพิ่มเติม จากเดิมที่ได้ปลูกไว้บ้างแล้วตั้งแต่ปี พ.ศ. 2512 เพื่อเป็นอาหารของสัตว์ เช่น มะม่วงพันธุ์ ต่างๆ มะขามหวาน ฯลฯ

แต่เนื่องจากพื้นที่โครงการพระราชดำริสวนป่าหาดทรายใหญ่ส่วนใหญ่เป็นภูเขา ซึ่ง สภาพป่าถูกทำลาย มีฝนตกน้อย พื้นดินเกือบเป็นทะเลทรายสภาพดินเสื่อมโทรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งพื้นที่ที่อยู่ใกล้ทะเลจะเป็นทรายมีความเค็มไม่มีแหล่งน้ำจืดในพื้นที่ น้ำที่มีในอ่างเก็บน้ำ ก็นำมาใช้ได้เพียงระยะหนึ่งเท่านั้นการดำเนินงานจึงเป็นไปได้ด้วยความยากลำบาก พระองค์จึง โปรดเกล้าฯ ให้สร้างถังเก็บน้ำฝนบนภูเขาและส่งน้ำจากพื้นราบขึ้นมาทางท่อเพิ่มเติม

เมื่อแก้ปัญหาเรื่องน้ำได้แล้ว ทรงให้มีการอนุรักษ์ป่าและธรรมชาติเพิ่มเติม ด้วยการปรับปรุงพื้นที่ทั้งที่ราบและที่บนภูเขา ให้เหมาะสมกับการปลูกพันธุ์ไม้ต่างๆ เช่น ไม้ยืนต้น ไม้เบญจพรรณ ไม้ผล ไม้ดอก สมุนไพร และพันธุ์ไม้ในวรรณคดี มีการรักษาสภาพธรรมชาติที่สวยงามไว้ และตกแต่งด้วยพันธุ์ไม้ดอก แนะนำการปลูกพันธุ์ไม้ที่ใช้เป็นอาหารสัตว์ และเพาะชำกล้าไม้เพื่อขยายพันธุ์ให้ชาวบ้านนำไปปลูกต่อไป

ภาพของโครงการในปัจจุบัน จึงมีความสวยงาม แวดล้อมไปด้วยต้นไม้ดอกไม้มานานานิด ล้วนแล้วแต่เป็นงานที่พระองค์ทรงพระวิริยะอุตสาหะทั้งสิ้น

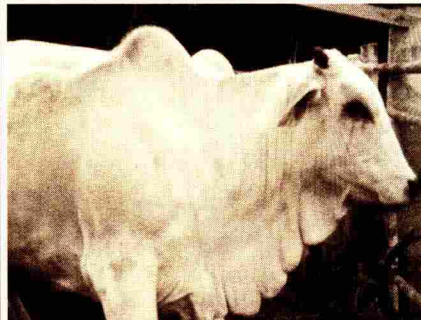
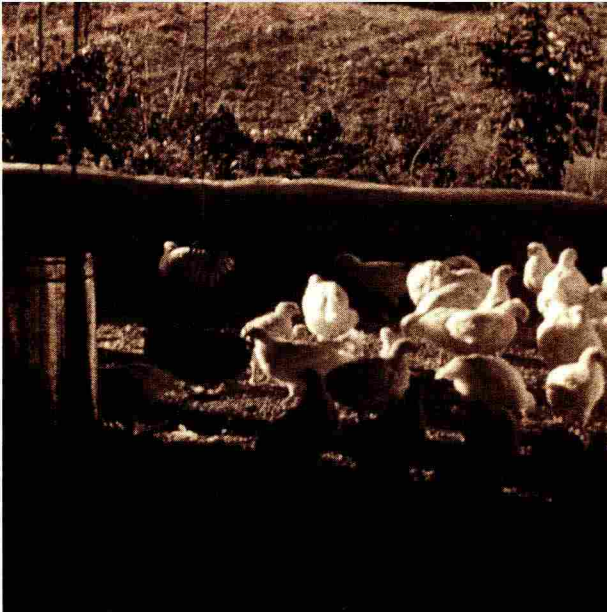
สำหรับ **งานอนุรักษ์สัตว์ป่า และสัตว์น้ำ** มีพระราชดำรินำสัตว์ป่าที่หายาก ใกล้สูญพันธุ์มาเลี้ยงไว้ศึกษาและขยายพันธุ์คืนสู่ธรรมชาติ เพื่อให้ปากกลับคืนสู่ความอุดมสมบูรณ์ อย่างที่เคยเป็นเมื่อหลายสิบปีก่อน

ในครั้งนั้นบริเวณพื้นที่แถบนี้ เคยมีป่าอุดมสมบูรณ์มีสัตว์ป่าชุกชุม แต่ต่อมาถูกคน ลักลอบตัดไม้และล่าสัตว์ไปจนเกือบหมด เหลืออยู่เพียงไก่อป่าและสัตว์เลื้อยคลานบางชนิด เท่านั้น ดังนั้น ทางโครงการฯ จึงได้หาสัตว์ป่ามาเลี้ยงหลายชนิด เช่น กวางป่า เนื้อทราย เก้ง ละอง ละมั่ง ไก่ฟ้า นกยูงไทย นกเงือก โดยสัตว์บางชนิดจำเป็นต้องให้อาศัยในกรงในช่วง เริ่มต้นเพื่อความปลอดภัย เพราะหากปล่อยไปข้างนอกจะถูกทำร้าย แต่พอถึงเวลาที่โตเต็มที่ ก็มีการปล่อยคืนสู่ธรรมชาติ สัตว์บางชนิดต้องเลี้ยงอย่างอิสระ เช่น ไก่ป่า เม่น ชะมด แต่สัตว์บางชนิดเพียงนำมาขยายพันธุ์ เมื่อได้จำนวนมากพอแล้วก็ปล่อยให้ตามธรรมชาติ เช่น ไก่ป่า กวางป่า และนกบางชนิด และสัตว์บางชนิดก็เลี้ยงไว้ในสถานที่เพาะเลี้ยงเพื่อขยายพันธุ์ต่อไป

ส่วนการอนุรักษ์สัตว์น้ำ ได้มีการประกาศเป็นเขตห้ามจับสัตว์น้ำจากแนวชายหาด ด้านหน้าโครงการฯ ออกไป 1 ไมล์ทะเล และได้มีการปล่อยสัตว์น้ำลงสู่พื้นที่หลายครั้ง โดย พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวและสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ ได้เสด็จ พระราชดำเนินมาทรงปล่อยเต่าทะเล กุ้งและหอยชนิดต่างๆ กลับคืนสู่ธรรมชาติด้วย พระองค์เอง

โรงเรียนไก่พลัมพันธุ์
พ่อพันธุ์แวมเทรล
แม่พันธุ์อาร์เบอร์เอเจอร์ลี

โรงเรียนไก่ไข่
แม่ไก่พันธุ์อาร์โก

งานด้านสุดท้าย คือ **งานก่อสร้างบำรุงรักษา และน้ำ** ซึ่งเน้นหนักในการดูแลอาคารสถานที่ และความเป็นระเบียบเรียบร้อยของพื้นที่ เนื่องด้วยมีเรือนที่ประทับอยู่ 3 หลัง และอาคารส่วนประกอบอื่นๆ อีกหลายแห่ง จึงจำเป็นต้องมีการดูแลรักษาซ่อมบำรุงให้มีสภาพดีอยู่เสมอพร้อมที่จะรับเสด็จได้ตลอดเวลา นอกจากนี้ยังมีสถานที่เลี้ยงสัตว์ป่าซึ่งต้องดูแลรักษา รวมทั้งยานพาหนะและเครื่องจักรกลต่างๆ ที่ใช้งานในโครงการฯ รวมถึงระบบสาธารณูปโภค และน้ำซึ่งเป็นสิ่งสำคัญมาก ปัจจุบันมีการทำระบบประปาสำหรับหมู่เรือนที่ประทับ มีน้ำดิบสำหรับต้นไม้อและสัตว์ภายในโครงการฯ ด้วย

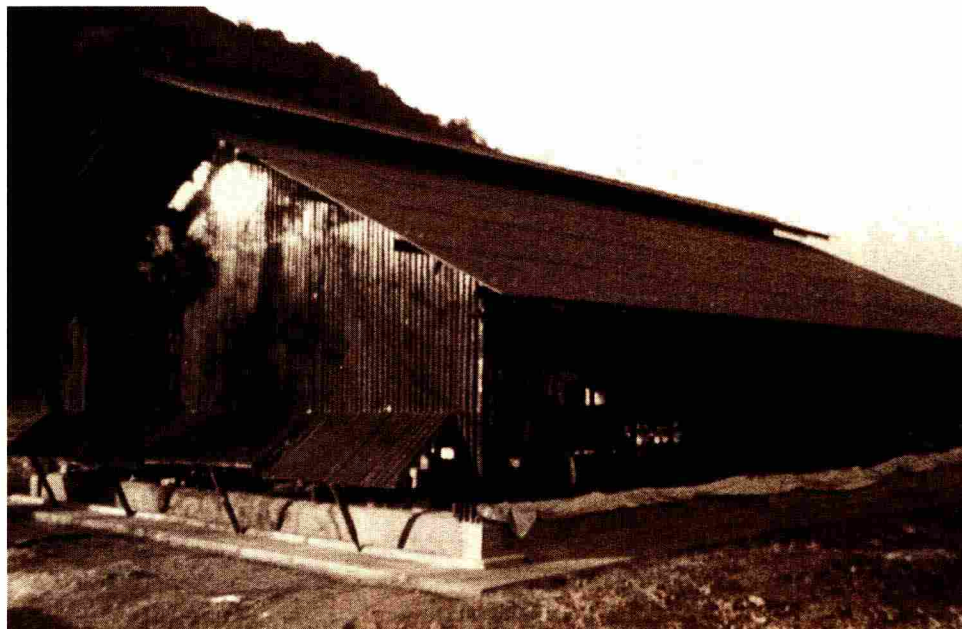
นับจากปี พ.ศ. 2512 เมื่อได้ริเริ่มโครงการขึ้นเป็นครั้งแรก จวบจนถึงปัจจุบันรวมเป็นเวลากว่า 39 ปี หากเป้าหมายของการพัฒนาโครงการพระราชดำริสวนป่าหาดทรายใหญ่แห่งนี้ยังเป็นงานที่ไม่รู้วันจบ เพราะยังมีสภาพของพื้นที่ที่ต้องการพัฒนาเพื่อผลผลิตที่ยั่งยืนอยู่อีกมากเพราะลักษณะเฉพาะของพื้นที่ที่มีความเค็มอยู่ในชั้นดินตอนล่าง ต้นไม้ที่ปลูกไปแล้วคิดว่าอยู่รอด แต่เมื่ออยู่ไปสักระยะหนึ่งก็อาจจะไม่รอด ลักษณะนี้เองจึงจำเป็นต้องมีการปรับปรุงและปรับเปลี่ยนพรรณไม้ ฉะนั้นจึงมีงานที่ต้องทำต่อเนื่องอยู่ตลอดเวลา

นอกจากนี้สัตว์ป่าหลายชนิดที่โครงการฯ นำมาเลี้ยง ไม่สามารถขยายพันธุ์ได้ดีเท่าที่ควร ซึ่งต้องศึกษาว่าเป็นเพราะสภาพอากาศ สภาพพื้นที่ หรืออาหารจึงจำเป็นอย่างมากที่การพัฒนาโครงการพระราชดำริสวนป่าหาดทรายใหญ่ต้องทำการศึกษา ทดสอบ ทดลองอย่างต่อเนื่องต่อไป

กระนั้น โครงการพระราชดำริสวนป่าหาดทรายใหญ่ก็ได้ดำเนินงานตามพระราชปณิธานในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวและสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถมาโดยตลอด ได้ทำการฟื้นฟูผืนดิน ต่อสู้เอาชนะธรรมชาติที่ถูกทำลายไปให้สามารถกลับคืนความสมบูรณ์ได้อีกครั้ง แม้จะยังไม่สำเร็จถึงร้อยเปอร์เซ็นต์ แต่ก็นับเป็นการก้าวไปข้างหน้าอีกก้าวหนึ่งในทิศทางที่ถูกต้อง

เมื่อทั้งสองพระองค์ ได้เสด็จพระราชดำเนินมาทอดพระเนตรการดำเนินงานของโครงการพระราชดำริสวนป่าหาดทรายใหญ่ ในวันที่ 22 มิถุนายน พ.ศ. 2532 จึงได้มีพระราชดำรัสกับผู้ดำเนินโครงการ ใจความตอนหนึ่งว่า

“...ที่ตรงนี้แห้งแล้งที่สุดของภาคกลางตอนใต้ ทำได้แค่นี้ก็ดีมากแล้ว...”

และโครงการต่างๆ ที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวและสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ ทรงริเริ่มไว้ ก็ยังนับเป็นแนวทางให้แก่ชาวบ้านเขาเต่าได้มีอาชีพอันเกิดจากต้นทุนทางธรรมชาติที่มีอยู่นำมาพัฒนาต่อ จนสามารถหาเลี้ยงชีพควบคู่ไปกับการอนุรักษ์พื้นที่เขาเต่าให้กลับอุดมสมบูรณ์อย่างยั่งยืนอีกครั้ง

นับเป็นพระมหากษัตริย์คุณที่ชาวบ้านเขาเต่าอยากจะลิ้มเสือน

บ้านเขาเต่า...จากอดีตสู่ปัจจุบัน

"ลุงรินทร์ คนเขาเต่าจะเล่าประวัติคนสมัยก่อน เจ็บไข้ช้ำยาต้มหมอลาบาน บานบ้านเจ้าพ่อ เงินทองหายาก รับจ้างสามวันบาท ข้าวสารถึงล้าห้สะลิ่ง ไปซื้อถึง หัวหิน เดินดินเปล่า ไปเข้ากลับเย็น ผักปลาหาง่ายไม่ต้องซื้อ

คนสมัยก่อนไม่รู้หนังสือ เขานับถือวันโกนวันพระ ไม่ใช่วัวใช้เกวียน

จังหวัดประจวบเรียกเกาะหลัก หัวหินเรียกเลียบหิน เครื่องบินเรียกเรือเหาะ

เมื่อ พ.ศ. 2484 มีสงครามญี่ปุ่นสมัยจอมพล ป. พิบูลสงครามเป็นนายก สงครามสงบข้าวของเริ่มแพง

ต่อมา พ.ศ. 2500 พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเสด็จฯ ทางเรือเห็นบ้านเขาเต่า ยากจน กินน้ำบ่อ รอน้ำฝน ท่านเอาเสื้อผ้ามาให้ ยังสร้างวัด สร้างโรงเรียน สร้างอนามัย สร้างโรงทอผ้า และสร้างอ่างเก็บน้ำให้เนื้อที่ประมาณ 300 ไร่ เป็นแห่งแรก ในประเทศไทย

ให้ชาวเขาเต่าทุกคนซาบซึ้งในพระมหากรุณาธิคุณเป็นล้นพ้น ซึ่งหาที่เปรียบมิได้ และจะช่วยกันรักษาไว้ให้ตลอดไป"

ข้างต้นนี้ คือ ข้อความที่ราษฎรเขาเต่าได้จดจารบันทึกไว้ ณ ศาลเจ้าพ่อเขาเต่า เพื่อ บอกเล่าให้ลูกหลานได้รับรู้สืบต่อกันไป ถึงพระมหากรุณาธิคุณที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถได้เข้ามาพัฒนา "บ้านเขาเต่า" จากหมู่บ้านที่ยากจน ชั้นแค้น ให้มีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นดังเช่นปัจจุบัน

บ้านเขาเต่าในอดีต นับเป็นบ้านป่า เป็นเมืองปิด พื้นที่ทั่วไปยังเป็นป่าดงดิบและรกร้าง ถนนหนทางก็ยังไม่ดีนัก มีเพียงทางเกวียน เป็นหลุมเป็นบ่อ ไม่มีทั้งน้ำประปา และไฟฟ้า ชาวบ้านอยู่ไปตามสภาพ ไม่ได้พบปะกับคนภายนอก

อาชีพหลักของชาวบ้านมีเพียงอาชีพประมง เพาะปลูกไม่เป็นผลเพราะดินไม่ดี น้ำทะเลท่วมถึงจนกลายเป็นดินเค็ม ครั้นจะพึ่งแหล่งน้ำจืดก็มีเพียงแห่งเดียว ปีไหนฝนตกน้อย แทบไม่พอกินพอใช้ อย่างหวังจะเหลือไปถึงพี่ไร้พี่สวน

เด็กๆ ในหมู่บ้าน เรียนหนังสือจบเพียงชั้น ป.4 เพราะทั้งโรงเรียนมีครูคนเดียว มากกว่านี้คงจะเกินแรง ยามเจ็บไข้ได้ป่วย ต้องพึ่งพายาต้มหม้อชาวบ้านเพราะไม่มีสถานพยาบาล ยามตายก็ไม่มีสถานที่ประกอบพิธี ต้องออกไปลอยเรือทำพิธีกันกลางทะเลอย่างยากลำบาก ชีวิตของชาวบ้านเขาเต่าในช่วงแรกจึงต้องเผชิญทั้งความเจ็บป่วย ความแร้นแค้น และความยากลำบากในการดำรงชีพ

ภายหลังจากพระราชพิธีราชาภิเษกสมรส เมื่อวันที่ 28 เมษายน พ.ศ. 2493 ในวันรุ่งขึ้น พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวและสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถได้เสด็จพระราชดำเนินไปยังวังไกลกังวล อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เพื่อทรงสำราญพระอิริยาบถเป็นเวลา 3 วัน นับเป็นพระราชนิเวศน์แห่งแรกที่เสด็จพระราชดำเนินประทับแรม จากนั้นทุกปีจะเสด็จพระราชดำเนินแปรพระราชฐานไปประทับ ณ วังไกลกังวล เป็นประจำทุกฤดูร้อน และในระหว่างที่ประทับอยู่ที่นั่นพระองค์มักจะเสด็จพระราชดำเนินไปในพื้นที่ใกล้เคียง เพื่อสำรวจสภาพภูมิประเทศ และความเป็นอยู่ของราษฎร ดังนั้นพระราชนิเวศน์แห่งนี้ จึงเป็นเสมือนศูนย์กลางของการเสด็จพระราชดำเนินทรงเยี่ยมราษฎรในภาคกลางตอนล่างและภาคใต้ตอนบนอยู่เสมอมา

ด้วยเหตุนี้ โครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำรินับเป็นโครงการพัฒนาชนบทแห่งแรก จึงเกิดขึ้นที่จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ตั้งแต่ พ.ศ. 2495 ครั้งนั้นพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานรถบัสโตเซอร์ให้หน่วยตำรวจตระเวนชายแดน ค่ายนเรศวร ไปดำเนินการสร้างถนนเข้าไปยังบ้านห้วยมงคล ตำบลหินเหล็กไฟ อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เพื่อให้ราษฎรสามารถสัญจรไปมาและนำผลผลิตออกมาจำหน่ายยังชุมชนภายนอกได้สะดวกขึ้น

เมื่อพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวและสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถเสด็จเข้ามายัง “บ้านเขาเต่า” ทอดพระเนตรเห็นถึงความทุกข์ยากลำบากและความขาดแคลนที่ชาวบ้านประสบ ทรงสนพระราชหฤทัยอย่างจริงจังที่จะแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้น มีพระราชดำริ

ที่จะพัฒนาชุมชนบ้านเขาเต่าตามหลัก“บวร” หรือหลัก 3 ประสาน คือการพัฒนาบ้าน วัด และโรงเรียนไปพร้อมๆ กัน ด้วยทรงตระหนักดีว่าสังคมไทยดำรงอยู่ด้วยสายใยอันแนบแน่นมายาวนาน ความสัมพันธ์ระหว่างบ้าน วัด และโรงเรียน หากเป็นไปด้วยดีจะทำให้สังคมไทยอยู่ร่วมกันได้อย่างสันติสุข และเมื่อราษฎรมีความเจริญ มีความกินดีอยู่ดี ก็จะมีความเข้มแข็ง มีกำลังที่จะรักษาป้องกันตนเองได้ ชาติบ้านเมืองก็จะมีความสงบสุข มีความเจริญและมั่นคง

ในการนี้ พระองค์มีพระราชดำริในการส่งเสริมพัฒนาคุณภาพชีวิตความเป็นอยู่ของชาวบ้านในถิ่นนี้ให้ดีขึ้นในหลายด้าน นับเนื่องจากทรง**อุปการะสำนักสงฆ์เขาเต่า** โดยพระราชทานพระราชทรัพย์ส่วนพระองค์เป็นทุนประเดิมในการสร้างอุโบสถ จากนั้นพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมีพระราชกระแสรับสั่งให้จัดสร้างพระประธานสำหรับอุโบสถ โดยมีพระราชประสงค์ให้ประดิษฐานพระประธานสมัยเชียงแสนหรือสุโขทัย ต่อมาพบพระพุทธรูปที่วัดร้างแห่งหนึ่ง เป็นพระประธานในอุโบสถที่วัดหลวงทุ่งบางแก้ว อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม เป็นพระพุทธรูปที่มีลักษณะงดงาม ชาวบ้านเคารพนับถือ มีความศักดิ์สิทธิ์ จึงนำความกราบบังคมทูลพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว พระองค์ทรงเห็นชอบ จึงได้มีขบวนแห่อัญเชิญมาประดิษฐานเป็นพระประธานเข้าสู่วัดเขาเต่า เมื่อวันที่ 16 เมษายน พ.ศ. 2501 เวลา 09.05 น. ต่อมาถวายนามพระประธานว่า “สมเด็จพระสมุทระโคดมศรีเขตต์” หลังจากนั้นวัดเขาเต่าได้รับพระราชทานยกฐานะ จากสำนักสงฆ์เขาเต่าเป็น “วัดเขาเต่า” อย่างถูกต้องสมบูรณ์ อีกทั้งยัง**พระราชทานวิสุงคามสีมา**ให้แก่สำนักสงฆ์เขาเต่าในเดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2501 เป็นวัดเขาเต่าอย่างถูกต้องสมบูรณ์เป็นที่ยึดเหนี่ยวทางจิตใจของชาวบ้านเขาเต่าจากนั้นเป็นต้นมา

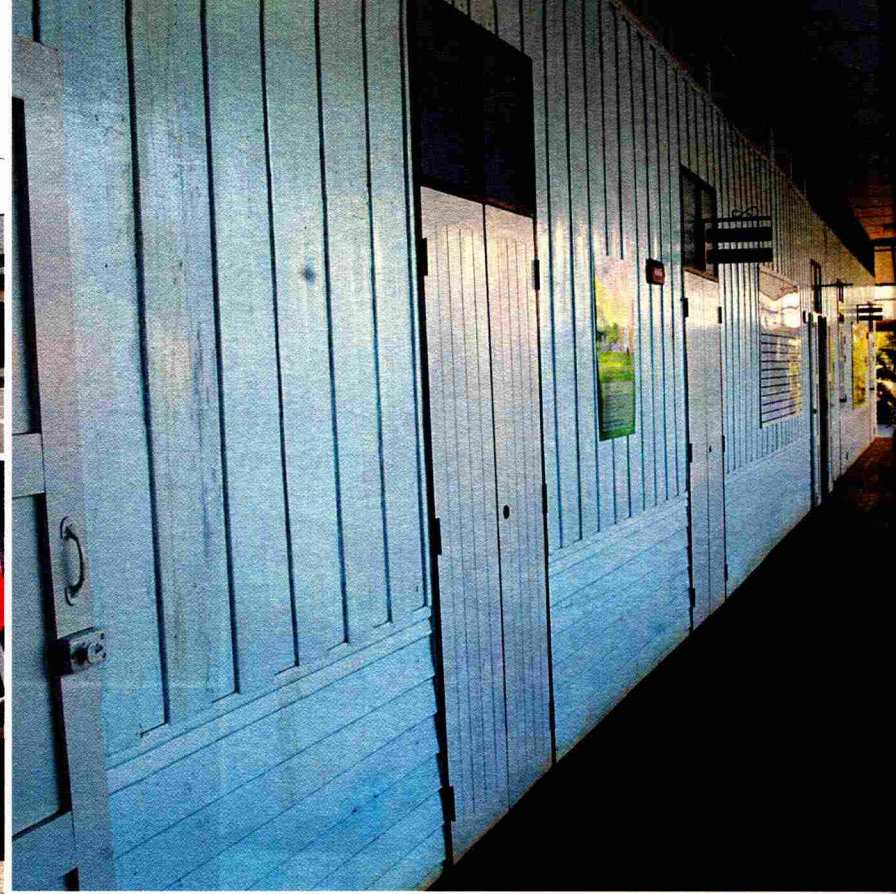
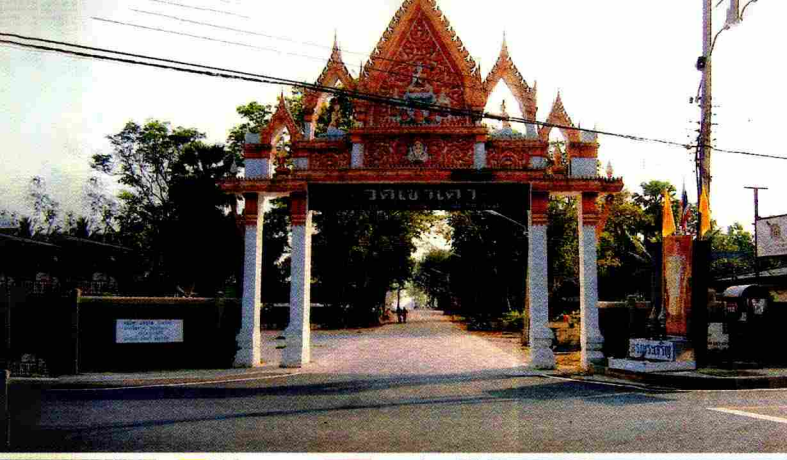
ในแง่ของการดำเนินชีวิต มีพระราชดำริที่จะ **จัดสร้าง“อ่างเก็บน้ำเขาเต่า”** ขึ้นเพื่อช่วยเหลือราษฎรที่มีปัญหาน้ำเค็มขึ้นถึงพื้นที่และขาดแคลนน้ำจืดในการอุปโภคบริโภค รวมถึงส่งเสริมการทำเกษตรในทุ่งตะกวด โดยทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานเงินจำนวน 60,000 บาท แก่กรมชลประทาน สำหรับใช้เป็นทุนดำเนินงานเบื้องต้น จนการก่อสร้างแล้วเสร็จสมบูรณ์ใน พ.ศ. 2506 และได้ทรงพระราชทานคำแนะนำให้มีการใช้ประโยชน์จากอ่างเก็บน้ำนอกเหนือจากการอุปโภคบริโภค โดย**ให้มีการเลี้ยงปลาในอ่างเก็บน้ำ** เพื่อเป็นการรักษาแหล่งน้ำให้เป็นธรรมชาติและเพิ่มแหล่งอาหารให้กับชุมชน รวมถึงให้มีการ**ขุดเจาะหาแหล่งน้ำจืดจากบ่อน้ำบาดาล**ให้แก่ราษฎรด้วย

นอกจากนี้ ยังทรงจัดการปัญหาด้านสาธารณสุข ด้วยการจัดตั้ง “สำนักงานผดุงครรภ์ เจริญจิตต์” สถานรักษาพยาบาลแห่งแรกของชุมชนบ้านเขาเต่าขึ้น ในวันที่ 6 เมษายน พ.ศ. 2506 ชาวบ้านจึงไม่ต้องเดินเท้าจากบ้านเขาเต่าไปหาหมอไกลถึงจังหวัดเพชรบุรีดังเช่นในอดีต

ในด้านของการศึกษา ใน พ.ศ. 2506 มีพระราชดำริให้สร้างอาคารเรียนใหม่แทนอาคารเก่าที่ชำรุดทรุดโทรม และมีการจัดจ้างครูผู้สอนเพิ่มเติมการศึกษาของชาวบ้านในย่านนี้ จึงได้รับการยกระดับขึ้น

ในด้านของการอาชีพ สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ ทรงทราบว่าชาวบ้านในย่านนี้ทำการประมงเป็นอาชีพหลัก เมื่อผู้ชายออกทะเลไปหาปลา แม่บ้านก็ว่าง มีเพียงงานหาปลา หาหอย ริมชายฝั่ง ได้เงินไม่พอประทังชีวิต จึงทรงก่อตั้ง “ศูนย์หัตถกรรมทอผ้าเขาเต่า” ขึ้นในปี พ.ศ. 2508 เพื่อให้แม่บ้านได้ใช้แรงงานให้เกิดประโยชน์ หารายได้มาช่วยครอบครัวได้อีกทาง ทรงหาครูมาสอนการทอผ้า ย้อมสี ดัดเย็บ และสอนการประดิษฐ์บ้านครนารายณ์ จนปัจจุบันพัฒนาขึ้นมาเป็นสินค้าโอท็อปที่สร้างชื่อเสียงให้แก่จังหวัด

เมื่อจัดหาที่อยู่อาศัยและที่ทำกินให้แก่ราษฎร ตลอดจนถึงจำเป็นขั้นพื้นฐานที่ควรจะได้รับ เช่น แหล่งน้ำเพื่อใช้ในการอุปโภคบริโภค ได้ครบถ้วนแล้ว ทรงพระราชดำริที่จะทำการฟื้นฟูความอุดมสมบูรณ์ให้กับพื้นที่บริเวณบ้านเขาเต่า ซึ่งได้ถูกทำลายลงด้วยความเจริญที่เริ่มเข้ามา รวมถึงวิถีชีวิตที่เปลี่ยนไปของคน จนบัดนี้ไม่สามารถจะทำประโยชน์อันใดได้ จึงได้เกิดเป็น “โครงการพระราชดำริสวนป่าหาดทรายใหญ่” ใน พ.ศ. 2512 ซึ่งนอกจากได้รับความสมบูรณ์คืนมา โครงการต่างๆ ที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวและสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ ทรงริเริ่มไว้ยังช่วยสร้างอาชีพใหม่ให้แก่ชาวบ้าน ทั้งด้านการเลี้ยงสัตว์และเพาะปลูก

อนึ่ง พระราชกรณียกิจของพระองค์ นอกจากครอบคลุมวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของราษฎรแล้ว ยังมุ่งเน้นให้ราษฎรดำเนินชีวิตตามสภาพเศรษฐกิจพอเพียง และสามารถพึ่งตนเองได้ในที่สุด ดังพระราชดำรัสความตอนหนึ่งว่า

“...การเข้าใจถึงสภาพการณ์ของผู้ที่เราจะช่วยเหลือนั้น เป็นสิ่งสำคัญที่สุด การช่วยเหลือให้เขาได้รับสิ่งที่เขาควรจะได้รับตามความจำเป็นอย่างเหมาะสม จะเป็นการช่วยเหลือที่ได้ผลดีที่สุด

เพราะฉะนั้นในการช่วยเหลือแต่ละครั้งแต่ละกรณี จำเป็นที่เราจะพิจารณาถึงความต้องการและความจำเป็นก่อน และต้องทำความเข้าใจกับผู้ที่เราจะช่วยเหลือให้เข้าใจด้วยว่า เขาอยู่ในฐานะอย่างไรสมควรที่จะได้รับความช่วยเหลืออย่างใดเพียงใด อีกประการหนึ่ง

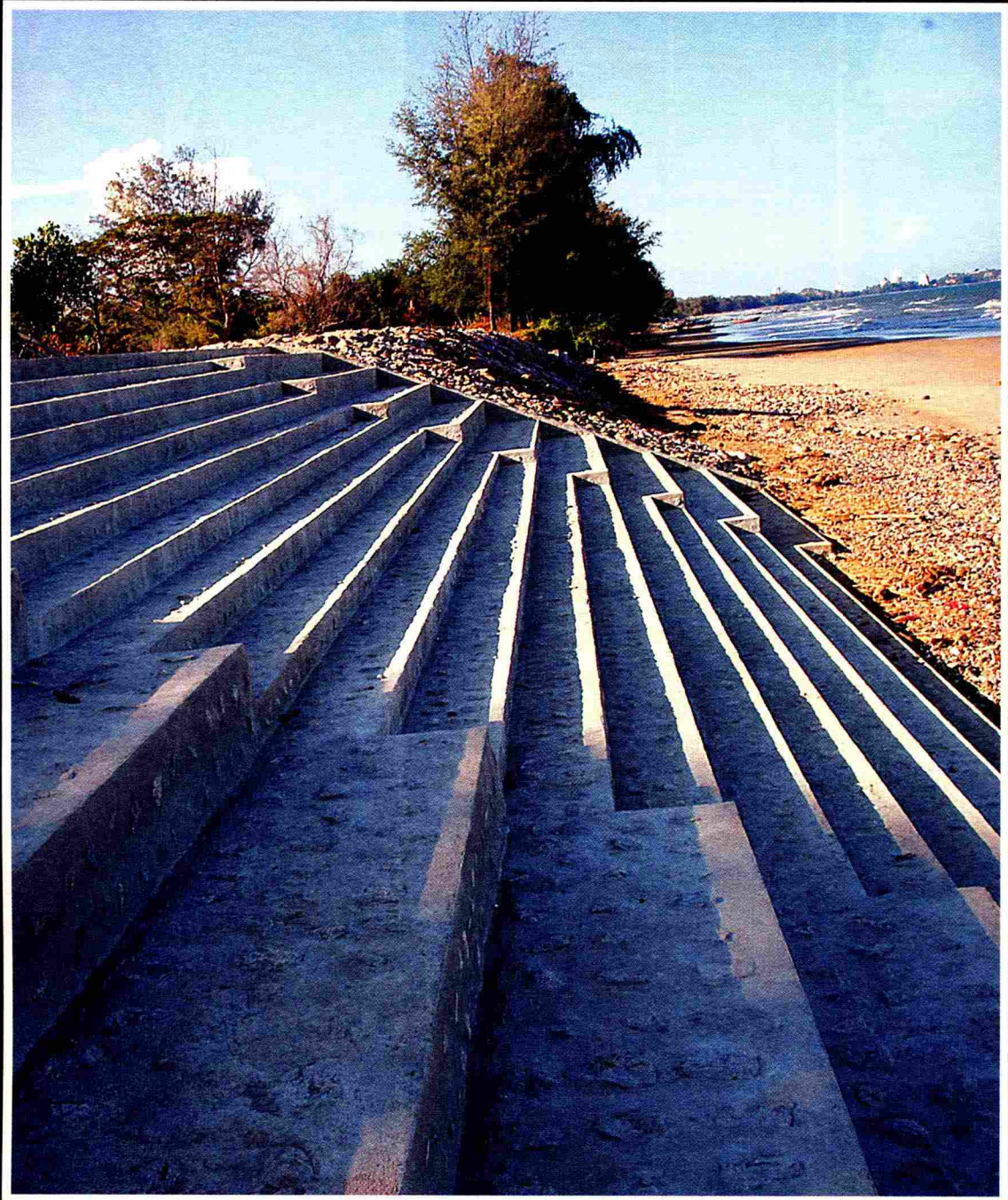
ในการช่วยเหลือนั้น ควรจัดหนักสำคัญว่า เราจะช่วยเหลือเพื่อให้เขาสามารถช่วยเหลือตนเองได้ต่อไป ...”

ด้วยพระกรุณา ชาวบ้านเขาเต่าจึงรู้สึกที่ตนเองไม่ได้ถูกทอดทิ้งให้เผชิญชะตากรรมกันเพียงลำพัง แต่ยังมีสายพระเนตรของ “ในหลวง” และ “พระราชินี” ที่คอยสอดส่องดูแล โดยไม่ได้ทรงแบ่งแยกว่า ที่นี่เป็นเพียงหมู่บ้านเล็กๆ

ชาวบ้านแห่งบ้านเขาเต่า จึงภาคภูมิใจนักหนา ที่ได้เป็นส่วนหนึ่งของหมู่บ้านแห่งนี้... หมู่บ้านเล็กๆ ที่โชคดีเกินกว่าใคร เพราะไม่ว่าจะมองไปทางไหนล้วนแล้วแต่มีประวัติศาสตร์อันน่าภาคภูมิใจ ว่าครั้งหนึ่ง “ในหลวง” ได้เข้ามาช่วยพัฒนา จากหมู่บ้านที่ยากไร้แร้นแค้น ให้กลายเป็นชุมชนที่ลืมตาอ้าปากได้

และในวันนี้ หากมีใครไปถามชาวบ้านเขาเต่า ว่าเขารักใคร่มากที่สุด คำตอบนั้นคงเป็นอื่นใดไปมิได้ นอกจาก... “ในหลวง” และ “พระราชินี” ของพวกเขา

โครงการเขื่อนกั้นคลื่น วัดเขาเต่า จากชาวประมง สู่ฟ้าเบื้องบน

นับเนื่องจากวันที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวและสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ เสด็จมายังบ้านเขาเต่า จวบจนถึงวันนี้ หากจะนับเป็นช่วงเวลาก็ได้กว่าค่อนข้างชีวิตคน อาคารสถานที่ทั้งหลายที่เคยทรงเข้ามาสร้างไว้ให้ชาวบ้าน บัดนี้ จึงถึงกาลเสื่อมโทรมลงไปมาก

วัดเขาเต่าเองก็ไม่ได้พ้นจากกฎเกณฑ์ธรรมชาติเหล่านั้น นอกจากจะถูกทำร้ายด้วยกาลเวลา การที่มีพื้นที่ติดชายทะเลทำให้มีกระแสน้ำคลื่นเข้ากัดเซาะดินทรายอย่างต่อเนื่องและยาวนาน จนพื้นที่ชายฝั่งเกิดการพังทลายลงไปมาก จนชาวบ้านเริ่มวิตกว่าหากไม่มีการดำเนินการใดๆ จะก่อให้เกิดความเสียหายของชายหาด และสิ่งปลูกสร้างต่างๆ ของวัดเขาเต่า อันเป็นวัดเก่าแก่ ซึ่งพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวและสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ ทรงพระราชศรัทธาโปรดเกล้าฯ เสด็จพระราชดำเนินมาทรงเป็นประธานวางศิลาฤกษ์อุโบสถตลอดจนผูกพัทธสีมา และฉลองอุโบสถนี้ตั้งแต่ พ.ศ. 2502

พระครูอุโฆษธรรมคุณ เจ้าอาวาสวัดเขาเต่า จึงมีดำริที่จะทำการซ่อมแซมแนวเขตของวัดบริเวณชายฝั่งทะเล ซึ่งถูกกัดเซาะมีความลึกลงไปกว่า 2 เมตร รวมถึงจะดำเนินการก่อสร้าง “ศาลาพระปิยะสามัคคีรังสรรค์” ศาลาจัตุรมุขที่ประดิษฐานพระบรมรูปรัชกาลที่ 5 ซึ่งจัดสร้างขึ้นเพื่อเป็นพระบรมราชานุสรณ์รำลึกถึงพระมหากษัตริย์คุณในพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 5 เนื่องในโอกาส 150 ปีแห่งวันพระบรมราชสมภพ พ.ศ. 2542 ซึ่งเริ่มดำเนินการก่อสร้างมาตั้งแต่ พ.ศ. 2525 หากขณะนี้ยังไม่แล้วเสร็จ ถูกปล่อยทิ้งไว้ในลักษณะเป็นคอนกรีตเปลือย ให้แล้วเสร็จไปในคราวเดียวกัน

เพื่อถวายเป็นพระราชกุศลแด่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เนื่องในโอกาสฉลองสิริราชสมบัติครบ 60 ปี ซึ่งวัดเขาเต่าและชาวบ้านเห็นพ้องต้องกันว่า ควรจะใช้การนี้เพื่อสนองพระมหากษัตริย์คุณที่ทรงมีต่อชุมชนบ้านเขาเต่าตลอดมา ยากที่จะหาสิ่งใดมาเปรียบ

ผลสานความร่วมมือ

มูลนิธิเพื่อการอนุรักษ์-ฟื้นฟูปะการังและชายหาด (มอป.) จัดตั้งขึ้นโดยนโยบายของการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (กนอ.) ตั้งแต่วันที่ 10 มิถุนายน พ.ศ. 2540 โดยตระหนักถึงปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมที่อาจเกิดขึ้นจากการพัฒนาโครงการในพื้นที่ชายฝั่งทะเล และเพื่อเป็นการอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ และทรัพยากรชีวภาพทางทะเล ได้แก่ ปะการังและชายหาด เป็นต้น ตลอดจนดำเนินการด้านสาธารณประโยชน์ต่างๆ เนื่องจากเห็นว่าเป็นมูลนิธิฯ ที่มีบทบาทในการสนับสนุนการอนุรักษ์-ฟื้นฟูทรัพยากรด้านทะเลและชายหาดอย่างต่อเนื่อง จึงเป็นเหตุให้พระครูอุโฆษธรรมคุณ ได้ทำหนังสือลงวันที่ 14 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2549 ขอความอนุเคราะห์ให้มูลนิธิฯ ก่อสร้างเชื่อมกันคลื่นบริเวณชายฝั่งทะเล ณ วัดเขาเต่า อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

มูลนิธิฯ ได้เล็งเห็นถึงความจำเป็นเร่งด่วนเนื่องจากกระแสคลื่นได้ซัดเซาะดินทรายบริเวณชายฝั่งทะเล อันเป็นแนวเขตของวัดเขาเต่าจนเกิดพังทลายมากขึ้น โดยลำดับ จึงจำเป็นต้องดำเนินการก่อสร้างเชื่อมกันคลื่นทะเล เพื่อป้องกันความเสียหายแก่ต้นไม้ ชายหาด รวมทั้งสิ่งปลูกสร้างอื่นๆ ประกอบกับวัดเขาเต่าเป็นวัดซึ่งมีความสำคัญมาก จึงได้จัดทำเป็นโครงการ “ก่อสร้างเชื่อมกันคลื่นวัดเขาเต่า” โดยเริ่มดำเนินโครงการเมื่อวันที่ 22 สิงหาคม พ.ศ. 2549 และได้รับการสนับสนุนจากผู้มีจิตศรัทธาร่วมแรงร่วมใจและร่วมทุนสนับสนุนการก่อสร้างเชื่อมกันคลื่น โดยมีขอบเขตงานก่อสร้างเชื่อมกันคลื่นรวมทั้งการปรับปรุงศาลาสถิตพระบรมรูปรัชกาลที่ 5 และปรับปรุงภูมิทัศน์ ในวงเงิน 10 ล้านบาท

ก่อสร้างเชื่อมกันคลื่น

มูลนิธิฯ จึงได้ออกแบบการก่อสร้างเชื่อมในลักษณะเป็นเขื่อนหินทิ้ง โดยให้บริษัท อิตาเลียนไทย ดีเวลล็อปเมนต์ จำกัด (มหาชน) เป็นผู้ดำเนินการสร้างเขื่อนหินกันคลื่นความยาว 200 เมตร เพื่อป้องกันชายฝั่ง เริ่มงานก่อสร้างเมื่อวันที่ 20 กันยายน พ.ศ. 2549 ด้วยงบประมาณ 7.4 ล้านบาท โดยมีการขุดลอกทรายบริเวณพื้นที่หน้าชายหาดและขนย้ายหินเดิม จัดวางแผ่นผ้ากรองใยสังเคราะห์ geotextile ความกว้าง 5 เมตร เพื่อกันไม่ให้ทรายและดินถูกน้ำทะเลเซาะ จัดหาและวางหินที่มีลักษณะโครงสร้างเป็นหินทิ้งแบบ liplap ขนาด 20-30 กิโลกรัม และนำหินขนาด 200-300 กิโลกรัม ทุบเชื่อมอีกครั้ง ทำบันไดคอนกรีตเชื่อมหิน ความยาว 40 เมตร บันไดกว้าง 5 เมตร มีชันพักข้างละ 2.5 เมตร สำหรับประชาชนที่มาเที่ยวพักผ่อนและเดินเล่นชายหาด

ปรับปรุงศาลาพระปิยะสวามค์ศิริรังสรรค์ ศาลาจัตุรมุขที่ประดิษฐาน พระบรมรูปรัชกาลที่ 5

ศาลาแห่งนี้ตั้งอยู่ริมทะเล หน้าวัดเขาเต่า สร้างขึ้นเพื่อเป็นพระบรมราชานุสรณ์รำลึกถึงพระมหากรุณาธิคุณในพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 5 เนื่องในโอกาส 150 ปี แห่งวันพระบรมราชสมภพ พ.ศ. 2542 โดยเริ่มดำเนินการก่อสร้าง พ.ศ. 2525 เป็นความร่วมมือระหว่างชาวไทยและชาวสิงคโปร์ ที่มีจิตศรัทธาร่วมใจกันหล่อพระบรมรูปรัชกาลที่ 5 ทองเหลืองรมดำ มาประดิษฐาน ณ ศาลาพระปิยะสวามค์ศิริรังสรรค์ โดยในขณะนั้น การก่อสร้างศาลายังสร้างไม่เสร็จ มีลักษณะเป็นคอนกรีตเปลือย

ต่อมา เมื่อวันที่ 31 ตุลาคม พ.ศ. 2549 มูลนิธิฯ ได้หารือกับกรมศิลปากรและช่างสิบหมู่ ออกแบบบูรณะให้มีความสอดคล้องกับสถาปัตยกรรมในสมัยรัชกาลที่ 5 โดยมีอาคารสีเหลือง พื้นเป็นสีชมพู โดยได้รับการสนับสนุนงบประมาณการปรับปรุงด้านสถาปัตยกรรม

จากบริษัท ฟิล์ม มาสเตอร์ จำกัด โดยคุณสุธาสินี นิติสาครินทร์ กรรมการผู้จัดการ จำนวน 2 ล้านบาท เพื่อปรับปรุงงานด้านสถาปัตยกรรมในลักษณะ งานปูนปั้นหลังคา งานปูนปั้นฐานและรั้วรอบอาคารจัตุรมุข งานแกะสลักและปักฉลุบริเวณขอบประตูประดับด้วยกระจกสี ติดตั้งวงกบประตู หน้าต่าง ปูพื้นและขานพักด้วยกระเบื้องเคลือบหินเบาและกรวดล้าง รอบจัตุรมุข กรวดล้างชั้นบันได ปิดทองตราพระปรมาภิไธย (จปร) และติดตั้งตราสัญลักษณ์พระปรมาภิไธย (ภปร) ด้านหน้าศาลา จำนวน 4 ด้าน จัดทำกำแพงแก้วและทาสีผนังอิฐรอบฐานศาลาและทำป้ายหินอ่อนรายนามผู้บริจาค

ปรับปรุงภูมิทัศน์

มูลนิธิฯ ต้องการเน้นความสวยงามของศาลาจัตุรมุข จึงจัดทำให้มีลักษณะของภูมิทัศน์เปิดโล่ง มีลานสันทนาการ และนำต้นไม้มาปลูกบริเวณโดยรอบศาลาและบริเวณถนนด้านหน้า โดยได้ประสานงานกับหน่วยบัญชาการทหารพัฒนาเข้ามาช่วยดำเนินการ ได้รับสนับสนุนงบประมาณในส่วนนี้ 900,000 บาท โดยเริ่มเสริมดินปรับสถานที่ ปลูกหญ้า ลงหินคลุก และปูแอสฟัลท์ติก ปลูกต้นไม้โดยรอบศาลาจัตุรมุข เช่น ประดู่ ชัยพฤกษ์ หูกกระจัง ปิบราชพฤกษ์ โมก สีสาวดี พิกุล

บัดนี้ โครงการทั้งหมดได้ดำเนินการจนแล้วเสร็จ วัดเขาเต่าอันเกิดจากพระมหากษัตริย์คุณ ได้กลับมาคงความงดงามเป็นศูนย์รวมจิตใจของชาวเขาเต่าอีกครั้ง

ในการนี้ มูลนิธิเพื่อการอนุรักษ์ - พัฒนาพื้นที่ป่าและชายหาด และการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย วัดเขาเต่า ชาวบ้านเขาเต่า จึงขออน้อมเกล้าฯ ถวายโครงการนี้แด่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เนื่องในโอกาสฉลองสิริราชสมบัติครบ 60 ปี

ขอพระองค์ทรงพระเจริญยิ่งยืนนานเทอญ

รายนามผู้ร่วมบริจาคและสนับสนุน

บริษัท ฟิล์ม มาสเตอร์ จำกัด	3,000,000	บาท
บริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน)	1,000,000	บาท
บริษัท เหมราชพัฒนาที่ดิน จำกัด (มหาชน)	1,000,000	บาท
บริษัท บ้านปู จำกัด (มหาชน)	500,000	บาท
บริษัท จัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำ ภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน)	500,000	บาท
มูลนิธิเพื่อการอนุรักษ์ - ฟันฟูปะการังและชายหาด	500,000	บาท
มูลนิธินิคมอุตสาหกรรมไทย	500,000	บาท
นิคมอุตสาหกรรมเอเชีย	250,000	บาท
บริษัท น้ำตาลมิตรผล จำกัด	200,000	บาท
บริษัท ช. การช่าง จำกัด	200,000	บาท
บริษัท ประจวบพัฒนาดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด (สหวิริยา)	200,000	บาท
คุณอัญชลี ชวนิชย์	100,000	บาท
บริษัท ทางด่วนกรุงเทพ จำกัด	100,000	บาท
บริษัท ที่ดินบางปะอิน จำกัด	100,000	บาท
บริษัท รถไฟฟ้ากรุงเทพ จำกัด	100,000	บาท
บริษัท ท่าเรือระยอง จำกัด	100,000	บาท
บริษัท มาบตาพุด แทงค์เทอร์มินอล จำกัด	100,000	บาท
ผู้มีจิตศรัทธาทั่วไป	927,639	บาท
มูลนิธินิคมอุตสาหกรรมไทย จัดกิจกรรมกอล์ฟการกุศล	1,500,000	บาท
หน่วยบัญชาการทหารพัฒนา ปรับปรุงภูมิทัศน์	900,000	บาท
บริจาคโคมไฟแนนเดอเลียรี่ในศาลาฯ ชุดละ	35,000	บาท
โดย ดร.เชษฐ - ดร.วราภรณ์ เชาว์วิศิษฐ		
คุณศรัวณิก หัสติน		
คุณอัญชลี ชวนิชย์		
บริษัท เอส เอ ซี ซัพพลาย จำกัด	เดินสายไฟภายในและภายนอกศาลาฯ	

มูลนิธิเพื่อการอนุรักษ์ - พื้นฟูปะการังและชายหาด
คำสั่งคณะกรรมการมูลนิธิเพื่อการอนุรักษ์ - พื้นฟูปะการังและชายหาด
ที่ 4 / 2549
เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อดำเนินโครงการสร้างเขื่อนกันคลื่น "วัดเขาเต่า"

เนื่องในโอกาสที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว จะทรงครองสิริราชสมบัติครบ 60 ปี มูลนิธิเพื่อการอนุรักษ์ - พื้นฟูปะการังและชายหาดร่วมกับวัดเขาเต่า ดำเนินการสร้างเขื่อนกันคลื่นเพื่อถวายเป็นพระราชกุศลในโอกาสอันเป็นมงคลยิ่ง จึงแต่งตั้งคณะกรรมการอำนวยการและกรรมการเพื่อดำเนินโครงการสร้างเขื่อนกันคลื่น ดังนี้

1. คณะกรรมการอำนวยการ ประกอบด้วย

1. เจ้าอาวาสวัดเขาเต่า	ที่ปรึกษาคณะกรรมการ
2. นายประสงค์ พิฑูรกิจจ่า	ที่ปรึกษาคณะกรรมการ
3. นายชนินทร์ วงศ์กุลกิจ	ที่ปรึกษาคณะกรรมการ
4. พล.ร.อ. ประจิด พิทยภัทร	ที่ปรึกษาคณะกรรมการ
5. นายประเสริฐ บุญสัมพันธ์	ที่ปรึกษาคณะกรรมการ
6. นายสวัสดิ์ หอรุ่งเรือง	ที่ปรึกษาคณะกรรมการ
7. ดร. ประภา วิริยะประไพกิจ	ที่ปรึกษาคณะกรรมการ
8. พล.ต.ท. นิสสัย บุญศิริ	ที่ปรึกษาคณะกรรมการ
9. นางอัญชลี ชวนิชย์	ประธานกรรมการ
10. ดร. พิชัย สนแจ้ง	กรรมการ
11. นายชาลี ไสภณพนิช	กรรมการ
12. ดร. ทวีวงศ์ ศรีบุรี	กรรมการ
13. ดร. ศุภิชัย ตั้งใจตรง	กรรมการ
14. ดร. ธรณ์ ธำรงนาวาสวัสดิ์	กรรมการ
15. นางเกตุวดี พิศาลบุตร	กรรมการ
16. นายวณิชย์ ศิริสินธนะ	กรรมการ
17. นางสาวจุฑารัตน์ สุรพลชัย	กรรมการ
18. นางกรรณิการ์ ช่วยสุข	กรรมการ
19. นางมณฑา ประทุมพรพาล	กรรมการ
20. นางเกษมศรี หอมชื่น	กรรมการ
21. นางศิวินิก หัสติน	กรรมการ
22. นายพีระวัฒน์ รุ่งเรืองศิริ	กรรมการ
23. นางสาวกฤตยาพร ทัพพะทัต	กรรมการและเลขานุการ
24. นางสาวปุดนดา ชันบุญ	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

ให้คณะกรรมการมีหน้าที่กำหนดรูปแบบ แนวทาง วิธีการ รวมถึงการดำเนินการใดๆ เพื่อให้การจัดสร้างเขื่อนกันคลื่น "วัดเขาเต่า" และการพัฒนาองค์ประกอบของพื้นที่โครงการให้สำเร็จลุล่วง โดยร่วมมือกับพันธมิตรและประชาชนผู้มิศรัทธานอื่นๆ ด้วย

2. คณะกรรมการด้านจัดหาทุน การเงิน ประกอบด้วย

2.1 นายอุทัย จันทิมา	ที่ปรึกษาคณะกรรมการ
2.2 นายประสพศิลป์ โชติมงคล	ประธานคณะกรรมการ
2.3 นายนราพจน์ ทิวถนอม	รองประธานกรรมการ
2.4 นายวิบูลย์ กรมดิษฐ์	กรรมการ
2.5 นายวิรัช สุทธิโรจน์พัฒนา	กรรมการ
2.6 นายวิวัฒน์ จิรัชฎีกาลกุล	กรรมการ
2.7 นายวรวิทย์ อนุรักษ์วงศิริ	กรรมการ
2.8 นางสาวดา กมลภรณ์	กรรมการ
2.9 นางเยาวนุช จิตตินันท์	กรรมการและเลขานุการ
2.10 นายสาทิส ปราวรณา	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

ให้คณะกรรมการ มีหน้าที่ในการประสานงานเพื่อการระดมทุนจากพันธมิตรและประชาชนผู้มีจิตศรัทธา รวมทั้งการดำเนินการด้านบัญชี/การเงิน ฯลฯ ของการสร้างเขื่อนกันคลื่นให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อย สมดังเจตนารมณ์ของการดำเนินงานและดำเนินการใดๆ อันเกี่ยวเนื่องกันตามที่คณะกรรมการอำนวยการมอบหมาย

3. คณะกรรมการด้านเทคนิค ประกอบด้วย

3.1 ผู้แทนจากวัดเขาเต่า	ที่ปรึกษาคณะกรรมการ
3.2 ดร. วีรพงศ์ ไชยเพิ่ม	ประธานกรรมการ
3.3 นายวิรุฬ โชติบุตร รณ.	กรรมการ
3.4 นายปัญญา ส่งเจริญ	กรรมการ
3.5 นายจรัส เนทรทอง	กรรมการ
3.6 นายมนัส คุศิริลักษณ์	กรรมการ
3.7 นายวีระศักดิ์ เพิ่มแพงพันธ์	กรรมการและเลขานุการ

ให้คณะกรรมการมีหน้าที่ในการประสานงานเพื่อให้การอนุญาต อนุมัติ และดำเนินการทางด้านเทคนิค เพื่อให้การก่อสร้าง การปรับปรุงใดๆ ตามโครงการสร้างเขื่อนกันคลื่น "วัดเขาเต่า" และกิจกรรมในพื้นที่เป็นไปด้วยความเรียบร้อย รวดเร็ว แล้วเสร็จตามเป้าหมายที่กำหนด รวมถึงดำเนินการโดยอันเกี่ยวกันตามที่คณะกรรมการอำนวยการมอบหมาย

4. คณะกรรมการด้านประชาสัมพันธ์ ประกอบด้วย

4.1 นายวินัย ต้นสกุล	ที่ปรึกษาคณะกรรมการ
4.2 นายประเสริฐ สลิลาอำไพ	ที่ปรึกษาคณะกรรมการ
4.3 นางประไพวัลย์ มุทิตาเจริญ	ประธานกรรมการ
4.4 นางสาวศิริวรรณ คำพิทักษ์	กรรมการ
4.5 นางสาวนุชนาถ การสูงเนิน	กรรมการและเลขานุการ
4.6 นางสาวรพี นาคเพ็ชร์	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

ให้คณะกรรมการมีหน้าที่ในการดำเนินการจัดการประชาสัมพันธ์/เผยแพร่โครงการสร้างเขื่อนกันคลื่น "วัดเขาเต่า" ต่อประชาชนและสื่อมวลชนทั่วไป พิจารณากำหนดรูปแบบการจัดทำหนังสือและการจัดของที่ระลึกแก่ผู้ร่วมทำบุญ ตลอดจนดำเนินการใดๆ ตามที่คณะกรรมการอำนวยการมอบหมาย

ทั้งนี้ให้คณะกรรมการฯ รายงานผลการดำเนินงานต่อคณะกรรมการอำนวยการ และคณะกรรมการมูลนิธิฯ เพื่อทราบ/พิจารณาต่อไป
ทั้งนี้ตั้งแต่วันที่ 9 มิถุนายน 2549

สั่ง ณ วันที่ 9 มิถุนายน 2549

 (นางอัญชลี ชวนิชย์)
 ประธานกรรมการ

มูลนิธิเพื่อการอนุรักษ์ - พื้นฟูปะการังและชายหาด

แหล่งที่มาของข้อมูล

หนังสือ

กรมชลประทาน กระทรวงเกษตรและสหกรณ์. พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวกับงานพัฒนา
แหล่งน้ำ. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ : บริษัทอมรินทร์พริ้นติ้งกรุ๊ป จำกัด, 2530.

นางสาวอรรฉรณ ทวีทรัพย์พลอย. วัดเขาเต่า : ศูนย์รวมจิตใจชุมชนบ้านเขาเต่า และโครงการ
อันเนื่องมาจากพระราชดำริ. พิมพ์ครั้งที่ 1. 2551.

ฝ่ายประชาสัมพันธ์และเผยแพร่ สำนักพระราชวัง. เสด็จประพาสต้นมาเป็นโครงการพระราชดำริ.
พ.ศ. 2502 - พ.ศ. 2518. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ : บริษัทอมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง
จำกัด (มหาชน), 2538.

เว็บไซต์

<http://www.chaipat.or.th/chaipat/journal/dec01/thai/khaotao.html>

<http://www.haii.or.th/thailand%20water%20challenge/content/view/54/86/>

<http://www.huahin-pocketguide.com/index.php?lay=show&ac=article&id=5314152&Ntype=6>

<http://www.infantry-center.com/infan/king.html>

<http://kitkat.exteen.com/20080220/entry>

[http://www.1dd.go.th/ofswb/news/article/article-011101\(02-2545\).html](http://www.1dd.go.th/ofswb/news/article/article-011101(02-2545).html)

<http://www.mylifewithhismajestytheking.com/readerpage.cfm?Openid=6D4B486A-956F-4C6C-A658-FB0A62D7950C>

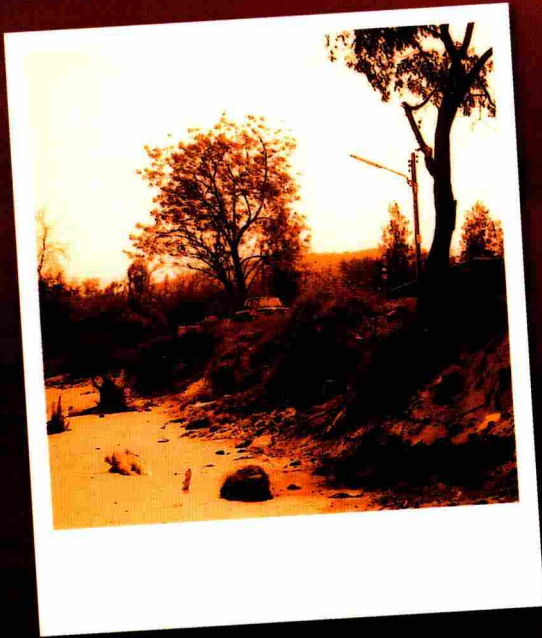
http://www.prd.go.th/queensirikit_prd/kaotao.html

<http://www.panyathai.or.th/>

<http://www.sakulthai.com/DSakulcolumnndetailsql.asp?stcolumnid=3835&stissueid=2639&stcolcatid=4&stauthorid=36%20>

http://thainews.prd.go.th/king60/documentary/home/60th_documentary07.htm

<http://www.swu.ac.th/royal/book7/b7c3.html>

“พระมหากษัตริย์คุณผู้...บ้านเขาเต่า (หัวหิน)
หนังสือถึงประวัติศาสตร์ที่บันทึกเรื่องราว ภาพถ่าย
ความเป็นมา และความทรงจำอันน่าประทับใจ”
ในพระราชกรณียกิจของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว
และสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ

จากวันวาน

ภายหลังพระราชพิธีอภิเษกสมรส พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว
และสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ ได้เสด็จพระราชดำเนิน
ประทับ ณ วังไกลกังวล หัวหิน ในกรณีนี้เอง
โครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ โครงการแรกจึงถือกำเนิดขึ้น
ณ ชุมชน บ้านเขาเต่า นับได้ว่าเป็นจุดเริ่มต้นของ
โครงการตามพระราชดำริอื่นๆ อีกมากมาย

ถึงวันนี้

มูลนิธิเพื่อการอนุรักษ์ - พื้นฟูปะการังและชายหาด (มอป.)
และการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (กนอ.)
มีความยินดีเป็นอย่างยิ่งที่ได้ร่วมเป็นกำลังสำคัญ
ในการจัดทำโครงการก่อสร้างเขื่อนกันคลื่น (วัดเขาเต่า)

หนังสือ “พระมหากษัตริย์คุณผู้...บ้านเขาเต่า (หัวหิน)”
จึงได้ถูกจัดทำขึ้นเพื่อร่วมบันทึกและเผยแพร่ภาพเหตุการณ์สำคัญๆ
ของพระราชกรณียกิจ ณ ชุมชนบ้านเขาเต่า (หัวหิน)
ให้จารึกไว้ในหัวใจไทยทุกคน

